

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1224/2009

annettu 20 päivänä marraskuuta 2009

yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, JOKA

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon Euroopan tietosuojavaltuutetun lausunnon ⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoite, sellaisena kuin se on asetettu elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2371/2002 ⁽⁵⁾, on varmistaa elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen niin, että luodaan talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden kannalta kestävät olosuhteet.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 22. huhtikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 15. toukokuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽³⁾ EUVL C 211, 4.9.2009, s. 73.

⁽⁴⁾ EUVL C 151, 3.7.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

(2) Koska yhteisen kalastuspolitiikan onnistuminen edellyttää tehokkaan valvontajärjestelmän täytäntöönpanoa, tässä asetuksessa säädetyillä toimenpiteillä pyritään luomaan kokonaisvaltaista ja yhdenmukaista lähestymistapaa noudattava yhteisön järjestelmä valvontaa, tarkastuksia ja sääntöjen noudattamisen valvontaa varten suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, jotta voidaan varmistaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen elollisten vesiluonnonvarojen kestävästä hyödyntämisestä varten ottamalla huomioon tämän politiikan kaikki osa-alueet.

(3) Yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽⁶⁾ soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että nykyinen valvontajärjestelmä ei enää riitä varmistamaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista.

(4) Valvontasäännökset ovat nykyisin useissa päällekkäisissä ja monimutkaisissa säädöksissä. Joidenkin valvontajärjestelmän osien täytäntöönpano jäsenvaltioissa on puutteellista, minkä vuoksi yhteisen kalastuspolitiikan säännösten rikkomuksiin sovellettavat toimenpiteet ovat riittämättömiä ja toisistaan eroavia. Tämä uhkaa koko yhteisön kalastajille tasavertaisten toimintaedellytysten luomista. Nykyistä järjestelmää ja kaikkia siihen sisältyviä velvoitteita olisi sen vuoksi lujitettava, järjeistettävä ja yksinkertaistettava erityisesti kaksinkertaista sääntelyä ja hallinnollisia rasitteita vähentämällä.

⁽⁶⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1.

- (5) Meren luonnonvarojen ehtymisen laajuus huomioon ottaen on yhteisön välttämätöntä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla saadaan aikaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen, kestävän kehityksen huippukokouksessa vuonna 2002 asetettujen tavoitteiden sekä Eurooppa-neuvoston kestävän kehityksen strategian yleinen noudattamista edistävä toimintatapa kaikkien toimijoiden keskuudessa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi valvontaa, tarkastusta sekä täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä samoin kuin kalavarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, rakenteellisia toimenpiteitä ja yhteiseen markkinajärjestelyyn liittyviä toimenpiteitä lujitettava, yhdenmukaistettava ja vahvistettava.
- (6) Koska jäsenvaltiot on laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä 29 päivänä syyskuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1005/2008 ⁽¹⁾ velvoitettu toteuttamaan asiaankuuluvia toimenpiteitä kaikenlaisen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastuksen) ja siihen liittyvän toiminnan tehokkaan torjunnan varmistamiseksi ja koska yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille 29 päivänä syyskuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1006/2008 ⁽²⁾ on annettu säännökset, jotka koskevat yhteisön kalastusaluksille myönnettäviä lupia harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden kalastusaluksille myönnettäviä lupia harjoittaa kalastustoimintaa yhteisön vesillä, tämän asetuksen olisi täydennettävä mainittuja asetuksia ja varmistettava, ettei jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kansalaisten välillä ole syrjintää.
- (7) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa kansainvälisiin sopimuksiin sisältyviin tai alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa sovellettaviin erityismääräyksiin eikä sellaisiin kansallisiin valvontasäännöksiin, jotka kuuluvat sen soveltamisalaan mutta ovat sen vähimmäisvaatimuksia tiukempia, edellyttäen että tällaiset kansalliset säännökset ovat yhteisön oikeuden mukaisia.
- (8) Olisi hyödynnettävä uudenaikaista tekniikkaa kuten esimerkiksi alusten satelliittiseurantajärjestelmää, alusten paikantamisjärjestelmää ja automaattista tunnistusjärjestelmää, sillä ne mahdollistavat tehokkaan seurannan sekä nopeasti suoritettavat systemaattiset ja automaattiset ristiintarkastukset ja helpottavat niin kansallisten viranomaisten kuin alan toimijoiden hallinnollisia menettelyjä, minkä ansiosta voidaan tehdä hyvissä ajoin kaikkia merkityksellisiä valvontatietoja koskevat riskianalyysit ja yleisarvioinnit. Valvontajärjestelmässä olisi sen vuoksi tarjottava jäsenvaltioille mahdollisuus yhdistellä eri valvontavälineiden käyttöä tehokkaimman valvontamenetelmän varmistamiseksi.
- (9) Olisi otettava käyttöön kalastuksen valvontaan sovellettava uusi yhteinen lähestymistapa, johon kuuluu saaliiden kattava seuranta, jotta varmistetaan kalastusalan tasapuoliset toimintaedellytykset, joissa otetaan huomioon laivaston osien väliset erot. Tätä varten olisi vahvistettava kalastuksen valvonnan toteuttamista koskevat yhteiset perusteet ja erityisesti yhdenmukaistetut ja koordinoituneet tarkastusmenettelyt merellä, maissa ja markkinointiketjun kaikissa vaiheissa. Osana uutta lähestymistapaa jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastusneuvontaviraston välistä vastuunjako olisi selkeytettävä.
- (10) Yhteisön tasolla toteutettava kalavarojen hoito perustuu erityisesti suurimpiin sallittuihin saaliisiin (TACit), kiintiöihin, pyyntiponnistuksen rajoittamishjelmiin ja teknisiin toimenpiteisiin. Olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet näiden hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi tehokkaalla tavalla.
- (11) Valvontatoimien ja -menetelmien olisi perustuttava riskinhallintaan, jossa jäsenvaltiot käyttävät systemaattisesti ja kattavasti ristiintarkastusmenettelyjä. Jäsenvaltioiden on myös tarpeen vaihtaa merkityksellisiä tietoja.
- (12) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen edistämiseksi olisi lujitettava jäsenvaltioiden, komission ja yhteisön kalastusneuvontaviraston välistä yhteistyötä ja koordinoitua.
- (13) Jotta voidaan varmistaa, että kalastustoimintaa harjoitetaan ainoastaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti, tämän toiminnan edellytyksenä olisi oltava kalastuslupien lisäksi ja, kun sovelletaan erityisedellytyksiä, kalastuslupa. Olisi sovellettava myös kalastusalusten ja niiden pyydysten merkintää ja tunnistamista koskevia sääntöjä.
- (14) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä alusten satelliittiseurantajärjestelmää, ja kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkät kalastusalukset olisi varustettava laitteella, joka mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat paikantaa ja tunnistaa nuo alukset automaattisesti. Lisäksi kalastusalukset olisi varustettava automaattisella tunnistusjärjestelmällä alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/59/EY ⁽³⁾ mukaisesti, ja jäsenvaltioiden olisi käytettävä tällaisen järjestelmän tietoja ristiintarkastuksiin.

⁽¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 33.⁽³⁾ EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10.

- (15) Olisi vahvistettava yhteistyötä yhteisön erillisvirastojen ja jäsenvaltioiden viranomaisten keskuudessa. Tätä varten alusten satelliittiseurantajärjestelmän, automaattisen tunnistusjärjestelmän ja alusten paikantamisjärjestelmän tietoja olisi voitava toimittaa yhteisön erillisvirastoille ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka harjoittavat seurantatoimia meriturvallisuuksiin ja merenkulun turvatoimia, rajavalvontaa, merellisen ympäristön suojelua ja yleistä lainvalvontaa varten.
- (16) Neuvoston tehtävänä olisi päättää sähköisten seurantalaitteiden ja jäljitysvälineiden, kuten geneettisen analyysin ja muiden kalastuksenvalvonnassa käytettävien tekniikoiden tulevasta käytöstä, jos nämä tekniikat johtavat kustannustehokkaalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen parempaan noudattamiseen.
- (17) Jäsenvaltioiden olisi seurattava kalastusalustensa toimintaa yhteisön vesillä ja niiden ulkopuolella. Tehokkaan seurannan helpottamiseksi kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköt olisi veloitettava pitämään kalastuspäiväkirjaa ja toimittamaan purkamis- ja jälleenlaivausilmoituksia. Jotta voidaan hyödyntää uudenaikaista tekniikkaa, kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkien kalastusalusten kalastuspäiväkirjan olisi oltava sähköisessä muodossa ja purkamis- ja jälleenlaivausilmoitukset toimitettava sähköisesti.
- (18) Kalastusalusten kalastuspäiväkirjoissa olevat tiedot olisi tarkistettava purkamisen yhteydessä. Kalojen ja kalastustuotteiden purkamiseen ja kaupan pitämiseen osallistuvia olisi näin ollen vaadittava ilmoittamaan puretut, jälleenlaivatut, myyntiin tarjotut ja ostetut määrät.
- (19) Velvollisuus pitää kalastuspäiväkirjaa tai täyttää purkamisilmoitus muodostaisi pienille kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkille kalastusaluksille suhteettoman rasitteen niiden kalastuskapasiteettiin nähden. Jotta varmistetaan tällaisten alusten valvonnan riittävä taso, jäsenvaltioiden olisi valvottava niiden toimintaa toteuttamalla pistokoesuunnitelma.
- (20) Merellä tapahtuvalla jälleenlaivauksella vältetään lippu- tai rannikkovaltion toteuttama asianmukainen valvonta, minkä vuoksi se antaa toimijoille mahdollisuuden pitää aluksella laittomia saaliita. Yhteisössä toteutettavat jälleenlaivustoimet olisi valvonnan parantamiseksi sallittava ainoastaan nimetyissä satamissa.
- (21) Jäsenvaltioiden viranomaisten olisi voitava valvoa saaliiden purkamista satamissaan. Tätä varten olisi kalastusaluksia, jotka kalastavat monivuotisen suunnitelman kattamia lajeja ja joita koskee velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti, vaadittava ilmoittamaan näille viranomaisille ennakolta aikomuksestaan purkaa saaliita näiden satamissa. Jäsenvaltioiden olisi voitava evätä pääsy satamaan, jos vaaditut tiedot eivät ole täydellisiä.
- (22) Koska kalavarojen hoito perustuu kalastusmahdollisuuksiin, olisi varmistettava, että saaliit ja toteutettu pyyntiponnistus kirjataan asianmukaisesti sekä että saaliit ja toteutettu pyyntiponnistus luetaan osaksi lippujäsenvaltion kiintiötä ja niille osoitettua pyyntiponnistusta. Kalastus olisi kiellettävä, jos käytettävissä oleva kiintiö tai osoitettu pyyntiponnistus on käytetty loppuun.
- (23) Ottaen huomioon yhteisön kalastuslaivaston kapasiteettia koskevat vaatimukset, joista säädetään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artiklassa, yhteisön syrjäisimmille alueille rekisteröityjen kalastuslaivastojen hallinnoinnista 30 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 639/2004⁽¹⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 III luvussa määritellyn yhteisön laivastopolitiikan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 12 päivänä elokuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1438/2003⁽²⁾ ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 639/2004 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä joulukuuta 2004 annetussa komission asetuksessa 2104/2004⁽³⁾, olisi otettava käyttöön laivastokapasiteetin valvontavälineitä, joihin olisi kuuluttava konetehon ja pyydysten käytön seuranta. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä varmistukseksi, että kalastuslisenssien kokonaiskapasiteetti ei ylitä enimmäiskapasiteettitasoja, ja varmistukseksi, ettei kalastusalusten käyttömootorin teho ylitä näiden alusten varmennettua konetehoa. Jäsenvaltioiden olisi tätä varten varmennettava niiden kalastusalusten, joiden käyttömootorin teho on yli 120 kW, käyttömootorin teho sekä myös tarkistettava pistokoesuunnitelman perusteella, että koneteho vastaa muita käytettävissä olevia tietoja.
- (24) Olisi sovellettava erityisiä toimenpiteitä, kun kyseessä ovat monivuotiset suunnitelmat, erityisenä keinona suojella kyseessä olevia kantoja. Monivuotisten suunnitelmien kohteena olevien kantojen saaliiden jälleenlaivaukset olisi sallittava ainoastaan nimetyissä satamissa ja ainoastaan, jos kyseiset saaliit on punnittu.
- (25) Olisi annettava erityissäännökset siitä, että käytetään ainoastaan sallittuja pyydyksiä ja että kadonneet pyydykset otetaan talteen.
- (26) Kalastusrajoitusalueisiin olisi sovellettava erityissääntöjä. Olisi määriteltävä selkeästi menettely, jota sovelletaan reaaliaikaisten kalastuskieltojen asettamiseen ja peruuttamiseen.

(1) EUVL L 102, 7.4.2004, s. 9.

(2) EUVL L 204, 13.8.2003, s. 21.

(3) EUVL L 365, 10.12.2004, s. 19.

- (27) Koska virkistyskalastuksella voi olla huomattava vaikutus kalavaroihin, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sitä harjoitetaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden kanssa yhteensopivalla tavalla. Jäsenvaltioiden olisi kerättävä virkistyskalastuksen saalistiedot elvytysuunnitelman kattamien kantojen osalta. Jos tällaisella kalastuksella on merkittävä vaikutus kalavaroihin, neuvostolla olisi oltava mahdollisuus päättää erityisistä hoitotoimenpiteistä.
- (28) Jotta valvontajärjestelmä olisi kattava, tuotanto- ja markkinoitikeijun olisi kuuluttava sen piiriin kokonaisuudessaan. Siinä olisi säädettävä johdonmukaisesta jäljitysjärjestelmästä, joka täydentäisi elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ säännöksiä, sekä tuottajajärjestöjen tehostetusta valvonnasta. Sen olisi myös suojeltava kuluttajien etua vaatimalla, että kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa annetaan tiedot kauppanimestä, tuotantomenetelmästä ja pyyntialueesta, kuten neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden alalla kuluttajille annettavien tietojen osalta 22 päivänä lokakuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2065/2001⁽²⁾ säädetään. Sillä olisi varmistettava tuottajajärjestöjen valvonta neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kalatalousalan toimintaohjelmien osalta 15 päivänä marraskuuta 2000 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2508/2000⁽³⁾ mukaisesti.
- (29) Jotta varmistetaan kaikkien saaliiden asianmukainen valvonta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki kalastustuotteet saatetaan markkinoille tai rekisteröidään ensi kerran huutokauppakeskuksessa tai saatetaan ensi kerran markkinoille rekisteröidyille ostajille tai tuottajajärjestöille. Koska saaliiden täsmällinen paino on oltava tiedossa kiintiöiden käytön seuraamiseksi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki kalastustuotteet punnitaan, ellei ole otettu käyttöön yhteisiin menetelmiin perustuvia pistokoesuunnitelmia.
- (30) Jotta voidaan seurata saaliin kulkua ja varmistaa sen vastaavuus saalistietojen kanssa, rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai jäsenvaltioiden hyväksymien muiden elinten tai henkilöiden olisi toimitettava myynti-ilmoitukset. Jos niiden kalastustuotteiden ensimmäisen liikevaihto on yli 200 000 euroa vuodessa, myynti-ilmoitukset olisi toimitettava sähköisesti.
- (31) Yhteisön säilyttämis- ja kauppaa koskevien toimenpiteiden noudattamisen varmistamiseksi olisi vaadittava, että kaikkien kalastustuotteiden, joiden osalta ei ole toimitettu myynti-ilmoitusta eikä haltuunottoilmoitusta ja jotka kuljetetaan muuhun kuin purkamispaikkaan, mukana on oltava kuljetusasiakirja, josta ilmenee niiden luonne, alkuperä ja paino, jollei kuljetusasiakirjaa ole toimitettu sähköisesti ennen kuljetusta.
- (32) Jäsenvaltioiden olisi tehtävä säännöllisiä tarkastuksia tuottajajärjestöissä sen varmistamiseksi, että ne täyttävät oikeudelliset vaatimukset. Niiden olisi tehtävä tarkastuksia myös hinta- ja interventiojärjestelyjen osalta.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi suoritettava yhteisön vesillä tarkkailua ja toteutettava tarpeelliset toimenpiteet, jos havainto tai paikannus ei vastaa jäsenvaltioiden käytettävissä olevia tietoja.
- (34) Valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden käsite ja tehtävät olisi selkeästi määriteltävä tulevia tarkkailijajärjestelmiä varten. Samalla olisi hyväksyttävä myös tarkastusten suorittamista koskevat säännöt.
- (35) Jotta rikkomukset johtaisivat yhdenmukaisiin ja tehokkaisiin syytetoimiin, olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää komission virkamiesten, yhteisön tarkastajien ja jäsenvaltioiden virkamiesten laatimia tarkastus- ja tarkkailuraportteja samalla tavoin kuin kansallisia raportteja. Jäsenvaltioiden olisi samalla luotava sähköinen tietokanta, josta voidaan saada niiden virkamiesten tarkastus- ja tarkkailuraportit.
- (36) Yhteisön vesillä suoritettavan valvonnan yleisen tason parantamiseksi olisi laadittava luettelo yhteisön tarkastajista ja selvennettävä heidän tehtävänsä ja toimivaltansa. Samasta syystä olisi kalastusalusten tarkastamisen oltava mahdollista tietyin edellytyksin tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella.
- (37) Jos kyseessä on rikkomus, olisi varmistettava asianmukaisen toimenpiteiden toteuttaminen ja se, että rikkomuksen seuranta olisi tehokasta riippumatta siitä, missä se tapahtuu. Tiettyjen vakavien rikkomusten osalta olisi toteutettava tarkempaa seuranta niiden välittömän tutkinnan mahdollistamiseksi. Tältä osin jäsenvaltiot olisi myös velvoitettava toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, kun yhteisön tarkastaja on havainnut rikkomisen. Asian käsittely olisi tietyin edellytyksin voitava siirtää lippujäsenvaltiolle tai jäsenvaltiolle, jonka kansallinen rikkomuksen tekijä on.

⁽¹⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 278, 23.10.2001, s. 6.

⁽³⁾ EYVL L 289, 16.11.2000, s. 8.

- (38) Yhteisen kansalaisia olisi estettävä syyllistymistä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomuksiin. Koska näitä sääntöjä koskevien rikkomusten johdosta toteutettavat toimet eroavat suuresti jäsenvaltioittain, mikä johtaa syrjintään ja kilpailusääntöjen vääristymiseen kalastajien kesken, ja koska varoittavien, oikeasuhteisten ja tehokkaiden seuraamusten puuttuminen eräissä jäsenvaltioissa vähentää tarkastusten tehokkuutta, on aiheellista ottaa käyttöön hallinnollisia seuraamuksia yhdistettynä vakavia rikkomuksia koskevaan pisteytysjärjestelmään todellisen pelotevaikutuksen aikaansaamiseksi.
- (39) Se, että yhteisön vesillä rikotaan tai yhteisön toimijat rikkovat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä vakavasti ja usein, johtuu suurelta osin siitä, että näitä sääntöjä koskevista vakavista rikkomuksista kansallisessa lainsäädännössä säädettyjen seuraamusten tasolla ei ole riittävän varoittavaa vaikutusta. Tätä heikkoutta lisää vielä se, että seuraamusten taso vaihtelee eri jäsenvaltioiden kesken suuresti, mikä rohkaisee laittomia toimijoita toimimaan niiden jäsenvaltioiden vesillä tai alueella, joissa seuraamukset ovat lievimmät. Sen vuoksi on aiheellista täydentää yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvista vakavista rikkomuksista määrättävien seuraamusten enimmäistasoja, sellaisina kuin niistä säädetään asetuksen (EY) N:o 1005/2008 44 artiklassa, varoittavien seuraamusten, ottamalla huomioon vahingon luonne, vakavaan rikkomukseen syyllistymisellä saatujen kalastustuotteiden arvo, rikkomuksen tekijän taloudellinen tilanne ja rikkomuksen mahdollinen toistuminen. Olisi säädettävä myös välittömistä täytäntöönpanotoimenpiteistä ja täydentävistä toimenpiteistä.
- (40) Seuraamusten asettamista olisi täydennettävä vakavia rikkomuksia koskevalla pisteytysjärjestelmällä, jonka perusteella kalastuslisenssin voimassaolo olisi keskeytettävä, jos kalastuslisenssin haltijalle on määrätty tietty määrä pisteitä vakavista rikkomuksista johtuvien seuraamusten johdosta. Jos kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytetty viisi kertaa tämän järjestelmän perusteella ja tämä määrä pisteitä määrätään uudelleen, kalastuslisenssi olisi peruutettava pysyvästi. Tässä yhteydessä jäsenvaltioiden olisi vietävä kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvat rikkomukset kansalliseen rekisteriin.
- (41) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi komission olisi voitava toteuttaa tehokkaita korjaavia toimenpiteitä. Tätä varten komission hallinnointivalmiuksia sekä sen valmiuksia toteuttaa toimenpiteitä tavalla, joka on oikeassa suhteessa jäsenvaltioiden sääntöjen noudattamatta jättämisen tasoon olisi vahvistettava. Komissiolle olisi oltava valtuudet suorittaa tarkastuksia ilman ennakoilmoitusta ja riippumattomalla tavalla, jotta se voisi tarkistaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toteuttamia valvontatoimia.
- (42) Yhteisen taloudellisten etujen suojaamiseksi ja kalavarojen suojelun ensisijaisuuden turvaamiseksi olisi Euroopan kalatalousrahastosta 27 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ⁽¹⁾ ja yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanoa ja kansainvälisen merioikeuden alaa koskevista yhteisön rahoitustoimenpiteistä 22 päivänä toukokuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2006 ⁽²⁾ mukaisen rahoitustuen myöntämisen edellytykseksi asetettava, että jäsenvaltiot noudattavat velvoitteitaan kalavarojen suojelun alalla ja siten olisi säädettävä mahdollisuudesta peruuttaa tällainen rahoitustuki tilapäisesti tai pysyvästi tapauksissa, joissa jäsenvaltiot ovat panneet yhteisen kalastuspolitiikan sääntöt puutteellisesti täytäntöön tavalla, joka vahingoittaa rahoitettavien toimenpiteiden tehokkuuteen.
- (43) Komissiolle olisi annettava valtuudet kieltää kalastus, kun jäsenvaltion kiintiö tai itse TAC tulee täyteen. Komissiolle olisi lisäksi annettava valtuudet alentaa kiintiöitä ja osoitettuja pyyntiponnistuksia, jotta se voisi varmistaa, että kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia noudatetaan täysimääräisesti. Komissiolle olisi myös oltava valmiudet toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, jos on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion kalastustoimet tai sen toimenpiteet vaarantavat hoitosuunnitelmien säilyttämisen ja hoitotoimenpiteitä tai uhkaavat meren ekosysteemiä.
- (44) Tietojen vaihtaminen sähköisessä muodossa muiden jäsenvaltioiden ja komission tai sen nimeämän elimen kanssa olisi varmistettava. Komissiolle tai sen nimeämällä elimellä olisi oltava välittömästi käytettävissään jäsenvaltioiden kalastusta koskevat tiedot, jotta se pystyy tarkistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan, että puuttumaan havaittuihin epäjohtonmukaisuuksiin.
- (45) Paremmat viestinnän varmistamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi perustettava verkkosivustoja, joilla on saatavilla yleisiä tietoja julkiseen käyttöön tarkoitettuun osassa ja operatiivisia tietoja verkkosivuston suojatussa osassa. Olisi myös varmistettava, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi yhteistyötä keskenään sekä komission, komission nimeämän elimen ja kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
- (46) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti. Kaikkien toimenpiteiden, jotka komissio hyväksyy tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi, olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukaisia.

(1) EUVL L 223, 15.8.2006, s. 1.

(2) EUVL L 160, 14.6.2006, s. 1.

(3) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(47) Yhteisön kalastuksenvalvontaviraston toimeksiantoa olisi mukautettava ja laajennettava, jotta se voisi tukea yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaista täytäntöönpanoa, varmistaa operatiivisen yhteistyön organisoimisen, antaa jäsenvaltioille apua ja perustaa hätäyksikön, jos havaitaan jokin yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuva vakava riski. Sillä olisi myös oltava mahdollisuus hankkia tarvittavat laitteet yhteiskäyttösuunnitelmien toteuttamiseksi ja tehdä yhteistyötä Euroopan unionin yhdenmukaisen meripolitiikan täytäntöönpanossa.

(48) Tämän asetuksen mukaisesti koottuja ja vaihdettuja tietoja olisi käsiteltävä soveltuvien luottamuksellisuutta koskevien sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltioiden tätä asetusta soveltaessaan suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾. Komission tämän asetuksen mukaisesti suorittamaa henkilötietojen käsittelyä olisi säänneltävä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 45/2001⁽²⁾.

(49) Tiettyjä valvontasäännöksiä koskevia asetuksia olisi muutettava, jotta yhteisön lainsäädäntö saadaan yhdenmukaiseksi tämän asetuksen kanssa.

(50) Koska tällä asetuksella perustetaan uusi kattava valvontajärjestelmä, asetus (ETY) N:o 2847/93, erityiskalastuslupia koskevista yleisistä säännöistä 27 päivänä kesäkuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1627/94⁽³⁾ ja kalastustoimia koskevien tietojen sähköisestä kirjaamisesta ja toimittamisesta sekä kaukohavaintokeinoista 21 päivänä joulukuuta 2006 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1966/2006⁽⁴⁾ olisi kumottava.

(51) Jotta jäsenvaltioille annettaisiin tarvittava määrä aikaa mukautua eräisiin tässä asetuksessa säädettyihin uusiin velvoitteisiin, on aiheellista lykätä tiettyjen säännösten soveltamista myöhempään ajankohtaan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

(1) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(3) EYVL L 171, 6.7.1994, s. 7.

(4) EUVL L 408, 30.12.2006, s. 1.

I OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella perustetaan valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanon valvontaa koskeva yhteisön järjestelmä, jäljempänä ”yhteisön valvontajärjestelmä”, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön vesillä toteutettuihin taikka yhteisön kalastusalueiden tai lippujäsenvaltion ensisijaista vastuuta rajoittamatta, jäsenvaltioiden kansalaisten toteuttamiin yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluviin toimiin.

2. Perustamissopimuksen liitteessä II tarkoitettujen merentakaisen alueiden ja maiden merivesillä toteutettuja toimia pidetään kolmansien maiden merivesillä toteutettuina toimina.

3 artikla

Suhde kansainvälisiin ja kansallisiin säännöksiin

1. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta niiden erityismääräysten soveltamista, jotka sisältyvät yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehtyihin kalastussopimuksiin tai joita sovelletaan sellaisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen tai vastaavien sopimusten puitteissa, joiden sopimuspuoli yhteisö on tai joiden kanssa yhteisö tekee yhteistyötä olematta sopimuspuoli.

2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta siinä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia tiukempien kansallisten valvontatoimien soveltamista, jos ne ovat yhteisön lainsäädännön ja yhteisen kalastuspolitiikan mukaisia. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä annettava nämä valvontatoimienpiteet tiedoksi.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 määritelmiä. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- 1) ”kalastustoiminnalla” tarkoitetaan kalojen etsimistä, pyydysten laskemista, asettamista, vetämistä ja nostamista, saaliin ottamista alukselle, kalojen ja kalastustuotteiden jälleenlaivausta, aluksella pitämistä, aluksella jalostamista, siirtämistä, altaaseen panemista, lihotusta sekä purkamista;

- 2) ”yhteisen kalastuspolitiikan säännöillä” tarkoitetaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseen, hoitoon ja hyödyntämiseen, vesiviljelyyn sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostukseen, kuljetukseen ja kaupan pitämiseen liittyvää yhteisön lainsäädäntöä;
- 3) ”valvonnalla” tarkoitetaan seurantaa ja tarkkailua;
- 4) ”tarkastuksella” tarkoitetaan virkamiesten tekemää tarkastusta, joka koskee yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista ja joka kirjataan tarkastusraporttiin;
- 5) ”tarkkailulla” tarkoitetaan tarkastusalusten tai virallisten ilmalusten havaintoihin ja teknisiin havaitsemis- ja tunnistamismenetelmiin perustuvaa kalastustoiminnan tarkkailua;
- 6) ”virkamiehellä” tarkoitetaan henkilöä, jonka kansallinen viranomainen, komissio tai yhteisön kalastusvalvontavirasto on valtuuttanut tekemään tarkastuksen;
- 7) ”yhteisön tarkastajilla” tarkoitetaan tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti laadittavassa luettelossa mainittuja jäsenvaltion taikka komission tai sen nimeämän elimen virkamiehiä;
- 8) ”valvonnasta vastaavalla tarkkailijalla” tarkoitetaan henkilöä, jonka kansallinen viranomainen on valtuuttanut tarkkailemaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa;
- 9) ”kalastuslisenssillä” tarkoitetaan virallista asiakirjaa, joka antaa haltijalleen kansallisissa säännöissä määritellyn oikeuden käyttää tiettyä kalastuskapasiteettia elävien vesiluonnonvarojen kaupalliseen hyödyntämiseen. Se sisältää yhteisön kalastusluksen tunnisteita, teknisiä ominaisuuksia ja varustusta koskevat vähimmäisvaatimukset;
- 10) ”kalastusluvalla” tarkoitetaan yhteisön kalastuslukselle kalastuslisenssin lisäksi myönnettyä kalastuslupaa, joka antaa alukselle oikeuden harjoittaa erityistä kalastustoimintaa määrättyinä aikana, tietyllä alueella tai tietyn erityisedellytysten alaisen kalastuksen osalta;
- 11) ”automaattisella tunnistusjärjestelmällä” tarkoitetaan autonomaista ja jatkuvaa alusten tunnistus- ja seurantajärjestelmää, joka tarjoaa alukselle keinon vaihtaa toisten lähistöllä olevien alusten ja maissa olevien viranomaisten kanssa sähköisesti alusta koskevia tietoja, mukaan luettuina tiedot aluksen tunnisteista, sijainnista, kurssista ja nopeudesta;
- 12) ”satelliittiseurantajärjestelmän tiedoilla” tarkoitetaan kalastusluksille asennettujen satelliittiseurantalaitteiden välityksellä lippuvaltion kalastusenseurantakeskukselle toimitettavia tietoja, jotka koskevat kalastusluksen tunnisteita, maantieteellistä sijaintia, päivämääriä, kellonaikaa, kurssia ja nopeutta;
- 13) ”alusten paikantamisjärjestelmällä” tarkoitetaan satelliittiperusteista kaukohavaintoteknologiaa, jolla aluksia voidaan tunnistaa ja havaita niiden sijainti merellä;
- 14) ”kalastusrajoitusalueella” tarkoitetaan jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvaa neuvoston määrittelemää merialuetta, jossa kalastustoiminta on joko rajoitettua tai kiellettyä;
- 15) ”kalastusenseurantakeskuksella” tarkoitetaan lippujäsenvaltion perustamaa toimintakeskusta, jossa on käytössä tietokone-laitteistot ja -ohjelmistot automaattista tietojen vastaanottoa ja käsittelyä sekä sähköistä tiedonsiirtoa varten;
- 16) ”jälleenlaivauksella” tarkoitetaan kaikkien tai joidenkin aluksella olevien kalastus- tai vesiviljelytuotteiden purkamista toiseen alukseen;
- 17) ”riskillä” tarkoitetaan sellaisen tapahtuman toteutumisen todennäköisyyttä, joka rikkoisi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä;
- 18) ”riskinhallinnalla” tarkoitetaan riskien järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkien näiden riskien toteutumisen rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista. Tämä sisältää muun ohessa tietojen keräämisen, riskien analysoinnin ja arvioinnin, toimien valmistelun ja toteuttamisen sekä prosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun, mitkä perustuvat kansainvälisiin, yhteisön ja kansallisiin lähteisiin ja strategioihin;
- 19) ”toimijalla” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka hoitaa tai pitää hallinnassaan mitä tahansa yritystä, joka toteuttaa mitä tahansa toimia, jotka liittyvät mihin tahansa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden tuotannon, jalostuksen, kaupan pitämisen, jakelun ja vähittäiskaupan vaiheisiin;
- 20) ”erällä” tarkoitetaan tiettyyn lajiin kuuluvien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden määrää, jolla on samanlainen tarjontamuoto ja joka on peräisin samalta asianomaiselta maantieteelliseltä alueelta ja samalta kalastuslukselta tai kalastusluksen ryhmästä tai samasta vesiviljelyn tuotantoyksiköstä;
- 21) ”jalostuksella” tarkoitetaan tarjontamuodon valmisteluprosessia. Siihen kuuluu fileointi, pakkaaminen, purkittaminen, jäädyttäminen, savustus, suolaus, kypsennys, suola- tai etikkaliemeen säilöminen, kuivaaminen tai millä tahansa muulla tavalla toteutettu kalan kaupan valmistelu;
- 22) ”purkamisella” tarkoitetaan minkä tahansa kalastustuotemäärän tyhjentämistä kalastuslukselta maihin;
- 23) ”vähittäiskaupalla” tarkoitetaan elollisista vesiluonnonvaroista saatujen tuotteiden käsittelyä ja/tai jalostusta ja niiden säilytystä myyntipaikassa ja toimittamista loppukuluttajalle, ja siihen kuuluu jakelu;

- 24) *"monivuotisilla suunnitelmilla"* tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 5 artiklassa tarkoitettuja elvytysuunnitelmia ja 6 artiklassa tarkoitettuja hoitosuunnitelmia sekä muita perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella hyväksytyjä yhteisön säännöksiä, joissa säädetään tiettyjä kalakan-toja koskevista, usean vuoden ajan sovellettavista erityisistä hoitotoimenpiteistä;
- 25) *"rannikkovaltiolla"* tarkoitetaan valtiota, jonka suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai jonka satamissa toimia toteutetaan;
- 26) *"täytäntöönpanon valvonnalla"* tarkoitetaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi toteutetu-ja toimia;
- 27) *"varmennetulla koneteholla"* tarkoitetaan koneen jatkuvaan eni-mäistehoa koneen ulostulolaiipan kohdalla jäsenvaltion viran-omaisten tai näiden tehtävään määräämän luokituslaitoksen tai muun toimijan antaman todistuksen mukaisesti;
- 28) *"virkistyskalastuksella"* tarkoitetaan ei-kaupallista kalastustoimintaa, jossa meren elollisia vesiluonnonvaroja käytetään virkistys-, matkailu- tai urheilutarkoituksiin;
- 29) *"uudelleensijoittamisella"* tarkoitetaan kalastustoimintaa, jossa saalis siirretään kokonaan tai osittain jaetusta pyydyksestä alukseen tai kalastusalueen ruumasta tai sen pyydyksestä aluksen ulkopuolella olevaan verkkoon, säiliöön tai altaaseen, jossa elävää saalista säilytetään purkamiseen asti;
- 30) *"asianomaisella maantieteellisellä alueella"* tarkoitetaan merialu-etta, jota pidetään yksikkönä kalastusalueiden maantieteel-listä luokitusta sovellettaessa ja joka ilmaistaan viittaamalla FAO-suuralueeseen, FAO-alueeseen tai osa-alueeseen taikka tarvittaessa ICES-tilastoruutuun, pyyntiponnistusalueeseen, talousvyöhykkeeseen tai maantieteellisten koordinaattien rajoittamaan alueeseen;
- 31) *"kalastusalueella"* tarkoitetaan aluksia, jotka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten;
- 32) *"kalastusmahdollisuudella"* tarkoitetaan määrällistä kalastusoi-keutta, joka ilmaistaan saaliina ja/tai pyyntiponnistuksena.

II OSASTO

YLEISET PERIAATTEET

5 artikla

Yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on valvottava luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön niiden alueella tai niiden suvereniteettiin tai lain-käyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia yhteiseen kalastuspo-litiikkaan kuuluvia toimia, erityisesti kalastustoimia, jälleenlaivausta, kalojen siirtämistä altaisiin tai vesiviljelylaitoksiin, lihotuslaitokset mukaan luettuina, ja kalastus- ja vesiviljelytuot-teiden purkamista, tuontia, kuljetusta, jalostusta, kaupan pitä-mistä ja varastointia.

2. Jäsenvaltioiden on myös valvottava lippunsa alla purjehti-vien yhteisön kalastusalueiden ja, lippujäsenvaltion ensisijaista vas-tuuta rajoittamatta, kansalaistensa vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä sekä toimintaa yhteisön vesien ulkopuolella.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarkoituksenmukaiset toi-menpiteet, myönnettävä riittävät taloudelliset, tekniset ja henki-löresurssit sekä luotava kaikki hallinnolliset ja tekniset rakenteet, jotka ovat tarpeen yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalalla toteutettavien toimien valvonnan, tarkastamisen ja täytäntöönpa-non valvonnan varmistamiseksi. Niiden on annettava toimival-taisten viranomaistensa ja virkamiestensä käyttöön kaikki riittävät keinot, jotta nämä voivat suorittaa tehtävänsä.

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkas-tukset ja täytäntöönpanonvalvonta toteutetaan eri aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.

5. Kussakin jäsenvaltiossa on yhden viranomaisen koordinoi-tava kaikkien kansallisten valvontaviranomaisten valvontatoimia. Mainittu viranomainen on vastuussa myös kalastustoimia koskevien tietojen keräämisen, käsittelyn ja varmentamisen koor-dinoinnista sekä raportoinnista komissiolle, asetuksen (EY) N:o 768/2005 ⁽¹⁾ mukaisesti perustetulle yhteisön kalastuk-senvalvontavirastolle, muille jäsenvaltioille ja tarvittaessa kolman-sille maille sekä yhteistyöstä ja tietojen toimittamisen turvaamisesta näiden kaikkien tahojen kanssa.

6. Euroopan kalatalousrahastosta asetuksen (EY) N:o 1198/2006 mukaisesti maksettavien tukien ja asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdassa tarkoitettuihin toi-menpiteisiin myönnettävän yhteisön rahoitustuen edellytyksenä on 103 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti, että jäsenval-tiot täyttävät velvoitteensa, jonka mukaan niiden on varmistettava yhteisen kalastuspolitiikan niiden sääntöjen noudattaminen ja täy-täntöönpanon valvonta, jotka liittyvät rahoitettaviin toimenpitei-siin tai vaikuttavat niiden tehokkuuteen, ja hallinnoitava ja ylläpidettävä tätä varten tehokasta valvontaa, tarkastamista ja täy-täntöönpanon valvontaa koskevaa järjestelmää.

7. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat kukin oman vastuualu-eensa mukaisesti, että yhteisön rahoitustuen hallinnoinnissa ja valvonnassa noudatetaan tämän asetuksen tavoitteita.

III OSASTO

VESIALUEILLE PÄÄSYÄ JA VESILUONNONVAROJEN KÄYTTÖÄ KOSKEVAT YLEISET VAATIMUKSET

6 artikla

Kalastuslisenssi

1. Yhteisön kalastusalueista voidaan käyttää elollisten vesiluon-nonvarojen kaupalliseen hyödyntämiseen vain, jos sillä on voi-massa oleva kalastuslisenssi.

⁽¹⁾ EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1.

2. Lippujäsenvaltion on varmistettava, että kalastuslisenssin sisältämät tiedot ovat paikkansapitäviä ja yhdenmukaisia asetuksen (EY) N:o 2371/2002 15 artiklassa tarkoitettua yhteisön kalastusaluekisterissä olevien tietojen kanssa.

3. Lippujäsenvaltion on keskeytettävä tilapäisesti sellaisen aluksen kalastuslisenssin voimassaolo, joka on tilapäisesti poistettu käytöstä tuon jäsenvaltion päätöksellä tai jonka kalastuslupa on peruutettu tilapäisesti asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4. Lippujäsenvaltion on peruutettava pysyvästi sellaisen aluksen kalastuslisenssi, johon sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2371/2002 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua kalastuskapasiteetin mukauttamistoimenpidettä tai jonka kalastuslupa on peruutettu pysyvästi asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

5. Lippujäsenvaltion on myönnettävä ja peruutettava kalastuslisenssi sekä hallinnoitava sitä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksytyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

7 artikla

Kalastuslupa

1. Yhteisön vesillä toimivalla yhteisön kalastusalueella on lupa harjoittaa erityistä kalastustoimintaa ainoastaan, jos tämä mainitaan voimassa olevassa kalastusluvassa silloin, kun kalastukseen tai kalastusalueisiin, jonka/joiden osalta on lupa harjoittaa toimintaa, liittyy seuraavia edellytyksiä:

- pyyntiponnistuksen rajoittamisohjelma;
- monivuotinen suunnitelma;
- kalastusrajoitusalue;
- kalastaminen tieteellisiin tarkoituksiin;
- muut tapaukset, joista säädetään yhteisön lainsäädännössä.

2. Jos jäsenvaltiolla on erityinen kansallinen kalastuslupajärjestelmä, sen on lähetettävä komissiolle tämän pyynnöstä yhteenveto myönnettyissä luvassa olevista tiedoista ja niihin liittyvistä pyyntiponnistuksen aggregoiduista määristä.

3. Jos lippujäsenvaltio on kansallisen kalastuslupajärjestelmän muodossa hyväksynyt kansallisia säännöksiä käytettävissään olevien kalastusmahdollisuuksien jakamiseksi yksittäisille aluksille, sen on lähetettävä komissiolle tämän pyynnöstä tiedot kalastusalueista, joilla on lupa harjoittaa kalastustoimintaa tietyn kalastuksen alalla, erityisesti ulkoiset tunnistenumerot, kyseisten kalastusalueiden nimet sekä niille jaetut yksittäiset kalastusmahdollisuudet.

4. Kalastuslupaa ei saa myöntää, jos kyseisellä kalastusalueella ei ole 6 artiklan mukaisesti saatua kalastuslisenssiä tai jos sen kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytetty tai se on pysyvästi. Kalastuslupa on peruutettava ilman eri toimenpiteitä silloin, kun aluksen kalastuslisenssi on peruutettu lopullisesti. Se on peruutettava tilapäisesti silloin, kun kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytetty.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Pyydysten merkintä

1. Kalastusalueen päällikön on noudatettava kalastusalueiden ja niiden pyydysten merkintää ja tunnistamista koskevia ehtoja ja rajoituksia.

2. Kalastusalueiden ja niiden pyydysten merkitsemistä ja tunnistamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

1. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään alusten satelliittiseurantajärjestelmä, jonka avulla ne voivat tehokkaasti seurata lippunsa alla purjehtivien kalastusalueiden kalastustoimintaa näiden sijainnista riippumatta sekä jäsenvaltioiden vesillä harjoitettavaa kalastustoimintaa.

2. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkällä kalastusalueella on oltava asennettuna täysin toimiva laite, joka mahdollistaa kyseisen aluksen paikantamisen ja tunnistamisen automaattisesti alusten satelliittiseurantajärjestelmää käyttäen lähettämällä säännöllisesti paikkatietoja, tämän kuitenkin rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityismääräysten soveltamista. Sen ansiosta myös lippujäsenvaltion kalastusseurantakeskuksella on mahdollisuus määrittää kalastusalueiden sijainti. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin kalastusalueisiin sovelletaan tätä artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2012.

3. Kun kalastusalue on jonkin toisen jäsenvaltion vesillä, lippujäsenvaltion on toimitettava automaattisesti kyseisen aluksen satelliittiseurantajärjestelmän tiedot rannikkojäsenvaltioiden kalastusseurantakeskusten käyttöön. Satelliittiseurantajärjestelmän tiedot on pyynnöstä annettava myös sen jäsenvaltion käyttöön, jonka satamissa kalastusalue todennäköisesti purkaa saaliinsa tai jonka vesillä kalastusalue todennäköisesti jatkaa kalastustoimintaansa.

4. Jos yhteisön kalastusalue harjoittaa toimintaa kolmannen maan vesillä tai avomerialueilla, joiden kalavaroja hoitaa kansainvälinen organisaatio, ja jos kyseisen kolmannen maan kanssa tehdystä sopimuksesta tai kyseisen kansainvälisen organisaation säännöissä niin määrätään, nämä tiedot on annettava myös tuon maan tai organisaation käyttöön.

5. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivat kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkät yhteisön kalastusalueet vaatimuksesta, jonka mukaan ne on varustettava alusten satelliittiseurantajärjestelmällä, jos ne

- harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

6. Yhteisön vesillä toimivilla kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkällä kolmansien maiden kalastusaluksilla sekä kalastustoiminnan oheistoimintoja suorittavilla kolmansien maiden apualuksilla on oltava asennettuna täysin toimiva laite, joka lähettää yhteisön kalastusalusten tavoin säännöllisesti paikkatietoja, joilla alusten satelliittiseurantajärjestelmä voi paikantaa ja tunnistaa tällaisen aluksen automaattisesti.

7. Jäsenvaltioiden on perustettava ja ylläpidettävä kalastuksen seurantakeskuksia, joiden tehtävänä on kalastustoiminnan ja pyyntiponnistuksen seuranta. Jäsenvaltion kalastuksen seurantakeskuksen on seurattava kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivia kalastusaluksia riippumatta siitä, millä vesillä alukset toimivat tai missä satamassa ne ovat, sekä kyseisen jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimivia muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia ja kolmansien maiden kalastusaluksia, joihin sovelletaan alusten satelliittiseurantajärjestelmää.

8. Kunkin lippujäsenvaltion on nimettävä kalastuksen seurantakeskuksesta vastuussa olevat toimivaltaiset viranomaiset ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että sen kalastuksen seurantakeskuksessa on käytettävissä riittävä määrä henkilöstöä ja että siellä on käytössä tietokonelaitteistot ja -ohjelmistot automaattista tietojenkäsittelyä ja sähköistä tiedonsiirtoa varten. Jäsenvaltioilla on oltava varmuuskopio- ja palautusjärjestelmät järjestelmähäiriöiden varalta. Jäsenvaltiolla voi olla käytössään yhteinen kalastuksen seurantakeskus.

9. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa lippunsa alla purjehtivat kalastusalukset olemaan alusten satelliittiseurantajärjestelmällä varustettuja.

10. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Automaattinen tunnistusjärjestelmä

1. Direktiivin 2002/59/EY liitteessä II olevan I osan 3 kohdan mukaisesti kokonaispituudeltaan yli 15 metriä pitkällä kalastusaluksilla on oltava asennettuna ja pidettävä toiminnassa automaattinen tunnistusjärjestelmä, joka vastaa Kansainvälisen merenkulkujärjestön vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen V luvun 19 säännön 2.4.5 kohdan mukaisesti asettamia suorituskyvyvaatimuksia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan seuraavasti:

a) 31 päivästä toukokuuta 2014 kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä ja alle 18 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;

b) 31 päivästä toukokuuta 2013 kokonaispituudeltaan vähintään 18 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;

c) 31 päivästä toukokuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 24 metriä ja alle 45 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

3. Jäsenvaltiot saavat käyttää automaattisen tunnistusjärjestelmän tietoja, silloin kun niitä on käytettävissä, ristiintarkastuksiin muiden tietojen kanssa, jotka ovat käytettävissä 109 ja 110 artiklan mukaisesti. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että automaattisesta tunnistusjärjestelmästä saatavat, niiden lipun alla purjehtivia kalastusaluksia koskevat tiedot ovat niiden kansallisten kalastuksenvalvontaviranomaisten käytettävissä.

11 artikla

Alusten paikantamisjärjestelmä

Jäsenvaltioiden on käytettävä alusten paikantamisjärjestelmää, jonka ansiosta ne voivat vertailla satelliittien tai muiden vastaavien järjestelmien maahan lähettämiin kaukohavaintokuvaan perustuvaa aluksen sijaintia ja alusten satelliittiseurantajärjestelmän tai automaattisen tunnistusjärjestelmän vastaanottamia tietoja keskenään sen arvioimiseksi, onko jollakin tietyllä alueella kalastusaluksia, jos niillä on selvää näyttöä siitä, että näin koituu kustannushyötyä kalastusalusten paikantamisessa käytettyihin perinteisiin valvontamenetelmiin verrattuna. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kalastuksen seurantakeskuksilla on tekniset valmiudet käyttää alusten paikantamisjärjestelmää.

12 artikla

Tietojen toimittaminen seurantatoimia varten

Alusten satelliittiseurantajärjestelmästä, automaattisesta tunnistusjärjestelmästä ja alusten paikantamisjärjestelmästä tämän asetuksen mukaisesti kerättyjä tietoja voidaan toimittaa yhteisön erillisvirastoille ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, jotka harjoittavat seurantatoimia meriturvallisuutta ja merenkulun turvatoimia, rajavalvontaa, merellisen ympäristön suojelua ja yleistä lainvalvontaa varten.

13 artikla

Uudet tekniikat

1. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla päättää velvollisuudesta käyttää sähköisiä seurantalaitteita ja jäljitysvälineitä, kuten geneettistä analyysiä. Käytettävän tekniikan arvioimiseksi jäsenvaltiot toteuttavat ennen 1 päivää kesäkuuta 2013 omasta aloitteestaan tai yhteistyössä komission tai tämän nimeämän elimen kanssa jäljitysvälineisiin, kuten geneettiseen analyysiin, liittyviä pilottihankkeita.

2. Neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklan nojalla päättää kalastuksenvalvonnassa käytettävien muiden uusien tekniikoiden käyttöönotosta, jos nämä tekniikat johtavat kustannustehokkaalla tavalla yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen parempaan noudattamiseen.

IV OSASTO
KALASTUKSEN VALVONTA

I LUKU

Kalastusmahdollisuuksien käytön valvonta

1 jakso

Yleiset säännökset

14 artikla

Kalastuspäiväkirjan täyttäminen ja toimittaminen

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityismääräysten soveltamista rajoittamatta on kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköiden on pidettävä toiminnastaan kalastuspäiväkirjaa, josta ilmenevät eriteltyinä kunkin pyydetyn ja aluksella olevan lajin kaikki määrät, jotka ylittävät 50 kilogrammaa elopainona ilmaistuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kalastuspäiväkirjan on sisällettävä erityisesti seuraavat tiedot:

- kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- saaliiden pyyntipäivämäärät;
- satamasta lähtö- ja satamaan saapumispäivämäärät sekä kalastusmatkan kesto;
- pyydystyyppi, silmäkoko ja suuruus;
- kunkin lajin arvioidut määrät kilogrammoina elopainona ilmaistuna tai tapauksen mukaan kappalemäärä;
- kalastustoimien lukumäärä.

3. Kalastuspäiväkirjaan kirjattujen aluksella pidettyjen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 10 prosenttia kaikkien lajien osalta.

4. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on kirjattava kalastuspäiväkirjaansa myös kaikkien lajien kaikki arvioidut poisheitetyt määrät, jotka ylittävät 50 kilogrammaa elopainona ilmaistuna.

5. Kalastuksessa, johon sovelletaan yhteisön pyyntiponnistusjärjestelmää, yhteisön kalastusalusten päälliköiden on tehtävä merkinnät ja selvitys kalastuspäiväkirjoihinsa alueella vietetyn ajan osalta seuraavasti:

- hinattavien pyydysten osalta:
 - kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen;
 - kukin sellaiselle merialueelle saapuminen ja sellaiselta merialueelta poistuminen, jolla sovelletaan vesialueille pääsyä ja kalavarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä;

- aluksella pidetty saalis lajeittain kilogrammoina elopainona ilmaistuna aluksen poistuessa kyseiseltä alueelta tai ennen saapumista kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan;

b) seisovien pyydysten osalta:

- kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan saapuminen ja sieltä poistuminen;
- kukin sellaiselle merialueelle saapuminen ja sellaiselta merialueelta poistuminen, jolla sovelletaan vesialueille pääsyä ja kalavarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä;
- päivä ja kellonaika, jolloin seisovat pyydykset on laskettu tai laskettu uudelleen kyseisille alueille;
- sellaisten kalastustoimien päättymispäivä ja -aika, joissa on käytetty seisovia pyydyksiä;
- aluksella pidetty saalis lajeittain kilogrammoina elopainona ilmaistuna aluksen poistuessa kyseiseltä alueelta tai ennen saapumista kyseisellä alueella sijaitsevaan satamaan.

6. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on toimitettava kalastuspäiväkirjan tiedot mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua saaliin purkamisesta

- lippujäsenvaltiolle; ja
- jos saalis on purettu toisen jäsenvaltion satamassa, tämän satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

7. Muuntaakseen varastoitujen tai jalostettujen kalojen painon elopainoksi yhteisön kalastusalusten päälliköiden on sovellettava 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettua muuntokerrointa.

8. Yhteisön vesillä toimivien kolmansien maiden kalastusalusten päälliköiden on kirjattava tässä artiklassa tarkoitettut tiedot samalla tavoin kuin yhteisön kalastusalusten päälliköiden.

9. Päällikkö vastaa kalastuspäiväkirjaan merkittyjen tietojen paikkansapitävyydestä.

10. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kalastuspäiväkirjan tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön on kirjattava 14 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään kerran päivässä.

2. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkän yhteisön kalastusaluksen päällikön on lähetettävä lippujäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä 14 artiklassa tarkoitettut tiedot, ja hänen on joka tapauksessa toimitettava asiaa koskevat kalastuspäiväkirjan tiedot sen jälkeen kun viimeinen kalastustoimi on saatu päätökseen ja ennen satamaan saapumista.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;
- b) 1 päivästä heinäkuuta 2011 kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin; ja
- c) 1 päivästä tammikuuta 2010 kokonaispituudeltaan vähintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

4. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköt 1 kohdan soveltamisesta, jos he

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

5. Yhteisön kalastusalusten päälliköt, jotka kirjaavat kalastustoimensa sekä raportoivat niistä sähköisesti, vapautetaan velvollisuudesta täyttää paperimuodossa oleva kalastuspäiväkirja sekä purkamis- ja jälleenlaivausilmoitus.

6. Jäsenvaltiot voivat tehdä kahdenvälisiä sopimuksia lippunsa alla niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä purjehtivia aluksia koskevien sähköisten raportointijärjestelmien käytöstä. Tällaisten sopimusten soveltamisalaan kuuluvat alukset vapautetaan kyseisillä vesillä paperimuodossa olevan kalastuspäiväkirjan täyttämistä koskevasta velvollisuudesta.

7. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai valtuuttaa lippunsa alla purjehtivien kalastusalusten päälliköt 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kirjaamaan ja toimittamaan 14 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa.

8. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä lippujäsenvaltiolta saadut sähköiset ilmoitukset, jotka sisältävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuilta kalastusaluksilta saadut tiedot.

9. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Kalastusalukset, joihin ei sovelleta kalastuspäiväkirjaa koskevia vaatimuksia

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava pistokokein sellaisten kalastusalusten toimintaa, joita 14 ja 15 artiklassa tarkoitettut vaatimukset eivät koske, sen varmistamiseksi, että nämä alukset noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seurannan suorittamista varten kunkin jäsenvaltion on laadittava otantasuunnitelma, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymiin menetelmiin, ja toimitettava se vuosittain 31 päivään tammikuuta mennessä komissiolle sekä ilmoitettava tämän suunnitelman laadinnassa käytetyt menetelmät. Pistokoesuunnitelmien on oltava mahdollisuuksien mukaan ajallisesti pysyviä ja vakiomuotoisia asianomaisten maantieteellisten alueiden sisällä.

3. Jäsenvaltiot, jotka kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttävät lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkien kalastusalusten toimittavan 14 artiklassa tarkoitettuja kalastuspäiväkirjoja, vapautetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä velvollisuudesta.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, 62 ja 63 a artiklan mukaisesti toimitettujen myynti-ilmoitukset hyväksytään pistokoesuunnitelmille vaihtoehtoiseksi toimenpiteeksi.

17 artikla

Ennakoilmoitus

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkien ja monivuotisten suunnitelmien kattamien lajien kalastusta harjoittavien yhteisön kalastusalusten päälliköiden, joita koskee velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tiedot sähköisesti 15 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava vähintään neljä tuntia ennen arvioitua sata-maantuloaikaa lippujäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot:

- a) kalastusaluksen ulkoinen tunnustenumero ja nimi;
- b) määräsataman nimi ja tulon syy, kuten saaliin purkaminen, jälleenlaivaus tai palvelujen käyttö;
- c) kalastusmatkan päivämäärät ja asianomaiset maantieteelliset alueet, joilta saaliit pyydettiin;
- d) arvioitu satamaan saapumispäivä ja -aika;
- e) kunkin kalastuspäiväkirjaan kirjatun saalislajin määrät;
- f) kunkin aluksesta purettavan tai jälleenlaivattavan saalislajin määrät.

2. Kun yhteisön kalastusalus aikoo saapua muun jäsenvaltion kuin lippujäsenvaltion satamaan, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti sähköisen ennakoilmoituksen vastaanotettuaan toimitettava se asianomaisen rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan aikaisempaan satamaan tuloon.

4. Edellä 15 artiklassa tarkoitetun sähköisen kalastuspäiväkirjan tiedot ja sähköinen ennakoilmoitus voidaan lähettää yhtenä sähköisenä toimituksena.

5. Päällikkö vastaa sähköiseen ennakoilmoitukseen kirjattujen tietojen paikkansapitävyydestä.

6. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa toisen määräajan ilmoituksen tekemiselle ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, purkamispaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

18 artikla

Toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvaa purkamista koskeva ennakoilmoitus

1. Yhteisön kalastusluokkien päällikköiden, joita ei koske velvollisuus kirjata kalastuspäiväkirjan tietoja sähköisesti ennen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen säännösten voimaantuloa ja jotka aikovat käyttää satamaa tai purkamislaitteita muussa rannikkojäsenvaltiossa kuin lippuvaltiossaan, on vähintään neljä tuntia ennen arvioitua satamaantuloaikaa ilmoitettava 17 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat antaa luvan aikaisempaan satamaan tuloon.

19 artikla

Satamaan pääsyä koskeva lupa

Rannikkojäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat evätä kalastusluokilta pääsyn satamaan, jos 17 ja 18 artiklassa tarkoitettuja tietoja ei ole täydellisiä, jollei kyseessä ole ylivoimainen este.

20 artikla

Jälleenlaivaustoimet

1. Merellä tehtävät jälleenlaivaukset ovat yhteisön vesillä kiellettyjä. Ne ovat sallittuja ainoastaan luvan perusteella ja tässä asetuksessa säädettyin ehdoin tähän tarkoitukseen nimetyissä jäsenvaltioiden satamissa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa ja 43 artiklan 5 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti.

2. Jos jälleenlaivaustoimi keskeytyy, jälleenlaivaustoimen jatkamiseksi voidaan vaatia lupa.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa uudelleensijoittamista, paritroolitoimintaa ja vähintään kahden yhteisön kalastusluokkien yhteistoimintaa edellyttäviä kalastustoimia ei katsota jälleenlaivaukseksi.

21 artikla

Jälleenlaivausilmoituksen täyttäminen ja toimittaminen

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta on kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkien jälleenlaivaustoimeen osallistuvien yhteisön kalastusluokkien päällikköiden täytettävä jälleenlaivausilmoitus ja ilmoitettava eriteltyinä kunkin jälleenlaivatun tai vastaanotetun saalislajin kaikki määrät, jotka ylittävät 50 kilogrammaa elopainona ilmaistuna.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun jälleenlaivausilmoitukseen on sisällytettävä ainakin seuraavat tiedot:

- sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan kalastusluokan ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- kunkin lajin arvioitua määrää kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden tarjontamuodon mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- vastaanottavan kalastusluokan määräsatama;
- nimetty jälleenlaivaussatama.

3. Jälleenlaivausilmoitukseen kirjattujen kalojen määrää kilogrammoina arvioitaessa sallittu poikkeama on 10 prosenttia kaikkien lajien osalta.

4. Sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan kalastusluokkien päällikköiden on kummankin mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tuntia jälleenlaivaamisen jälkeen toimitettava jälleenlaivausilmoitus

- lippujäsenvaltiolleen tai -valtioilleen; ja
- jos jälleenlaivaus on suoritettu muun jäsenvaltion satamassa, kyseisen satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Sekä jälleenlaivaavan että vastaanottavan kalastusluokkien päällikkö vastavat kukin jälleenlaivausilmoitukseensa kirjattujen tietojen paikkansapitävyydestä.

6. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vapauttaa tietyt kalastusluokat 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta rajoitetuksi ajaksi, jota voidaan jatkaa, tai asettaa ilmoituksen tekemiselle muun määräajan ottaen huomioon muun muassa kalastustuotteiden lajin sekä kalavesien, jälleenlaivauspaikkojen ja niiden satamien välisen välimatkan, joissa kyseiset alukset on rekisteröity.

7. Jälleenlaivausilmoitukseen liittyvät menettelyt ja lomakkeet määritetään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Jälleenlaivausilmoituksen tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköiden on kirjattava 21 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 24 tunnin kuluessa jälleenlaivaustoimen päättymisestä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;
- b) 1 päivästä heinäkuuta 2011 kokonaispituudeltaan vähintään 15 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin; ja
- c) 1 päivästä tammikuuta 2010 kokonaispituudeltaan vähintään 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

3. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkien yhteisön kalastusalusten päälliköt 1 kohdan soveltamisesta, jos alukset

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

4. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä lippujäsenvaltiolta saadut sähköiset ilmoitukset, jotka sisältävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilta kalastusaluksilta saadut tiedot.

5. Kun yhteisön kalastusalue jälleenlaivaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti jälleenlaivausilmoituksen tiedot vastaanotettuaan toimitettava ne sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis jälleenlaivattiin ja jossa saaliin määräraikka sijaitsee.

6. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa lippunsa alla purjehtivien kalastusalusten päälliköt 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kirjaamaan ja toimittamaan 21 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

23 artikla

Purkamisilmoituksen täyttäminen ja toimittaminen

1. Monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista rajoittamatta on kokonaispituudeltaan vähintään 10 metriä pitkän yhteisön kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa täytettävä purkamisilmoitus ja ilmoitettava eriteltyinä kunkin puretun saalislajin kaikki määrät.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun purkamisilmoitukseen on sisällyttävä ainakin seuraavat tiedot:

- a) kalastusalueen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- b) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- c) kunkin lajin arvioidut määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden tarjontamuodon mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- d) purkamissatama.

3. Yhteisön kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa on toimitettava purkamisilmoitus mahdollisimman pian ja viimeistään 48 tunnin kuluttua saaliin purkamisesta

- a) lippujäsenvaltiolle; ja
- b) jos saalis on purettu toisen jäsenvaltion satamassa, tämän satamajäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

4. Päällikkö vastaa purkamisilmoitukseen kirjattujen tietojen paikkansapitävyydestä.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

24 artikla

Purkamisilmoituksen tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkän yhteisön kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa on kirjattava 23 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa lippujäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 24 tunnin kuluessa purkamistoimen päättymisestä.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan:

- a) 1 päivästä tammikuuta 2012 kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä ja alle 15 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin;
- b) 1 päivästä heinäkuuta 2011 kokonaispituudeltaan yli 15 metriä ja alle 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin; ja
- c) 1 päivästä tammikuuta 2010 kokonaispituudeltaan yli 24 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin.

3. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 15 metriä pitkien yhteisön kalastusalueen päälliköt 1 kohdan soveltamisesta, jos alukset

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai

b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

4. Kun yhteisön kalastusalus purkaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on heti purkamisilmoituksen tiedot vastaanotettavaan toimitettava ne sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa saalis purettiin.

5. Yhteisön kalastusaluksen päällikkö tai hänen edustajansa, joka kirjaa sähköisesti 23 artiklassa tarkoitettut tiedot ja joka purkaa saaliinsa muussa jäsenvaltiossa kuin lippujäsenvaltiossa, vapautetaan vaatimuksesta toimittaa paperimuodossa oleva purkamisilmoitus rannikkojäsenvaltiolle.

6. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa lippunsa alla purjehtivien kalastusaluksen päälliköt 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen kirjaamaan ja toimittamaan 23 artiklassa tarkoitettut tiedot sähköisessä muodossa.

7. Rannikkojäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä lippujäsenvaltiolta saadut sähköiset ilmoitukset, jotka sisältävät 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilta kalastusaluksilta saadut tiedot.

8. Purkamisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja lomakkeet määritetään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

25 artikla

Alukset, joihin ei sovelleta purkamisilmoitusta koskevia vaatimuksia

1. Kunkin jäsenvaltion on seurattava pistokokein sellaisten kalastusaluksen toimintaa, joita 23 ja 24 artiklassa tarkoitettujen purkamisilmoitusvaatimukset eivät koske, sen varmistamiseksi, että nämä alukset noudattavat yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seurannan suorittamista varten kunkin jäsenvaltion on laadittava pistokoesuunnitelma, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymiin menetelmiin, ja toimitettava se vuosittain 31 päivään tammikuuta mennessä komissiolle ilmoittaen tämän suunnitelman laadinnassa käytetyt menetelmät. Pistokoesuunnitelmien on oltava mahdollisuuksien mukaan ajallisesti pysyviä ja vakimuotoisia asianomaisten maantieteellisten alueiden sisällä.

3. Jäsenvaltiot, jotka kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttävät lippunsa alla purjehtivien kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkien kalastusaluksen toimittavan 23 artiklassa tarkoitettujen purkamisilmoitukset, vapautetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetystä velvollisuudesta.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, 62 ja 63 artiklan mukaisesti toimitetut myynti-ilmoitukset hyväksytään pistokoesuunnitelmille vaihtoehtoiseksi toimenpiteeksi.

2 jakso

Pyyntiponnistuksen valvonta

26 artikla

Pyyntiponnistuksen seuranta

1. Jäsenvaltioiden on valvottava pyyntiponnistusjärjestelmien noudattamista niillä maantieteellisillä alueilla, joilla sovelletaan suurinta sallittua pyyntiponnistusta. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden lipun alla purjehtivat kalastusalukset ovat läsnä sellaisella maantieteellisellä alueella, johon sovelletaan pyyntiponnistusjärjestelmää, ainoastaan silloin kun kyseisillä aluksilla on tai, tapauksen mukaan, käytetään kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaa yhtä tai useampaa pyydystä tai, tapauksen mukaan, alukset toimivat kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvassa kalastuksessa ainoastaan, jos niiden käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus ei ole toteutunut ja jos yksittäisen kalastusaluksen käytettävissä olevaa suurinta pyyntiponnistusta ei ole käytetty loppuun.

2. Kun alus, jolla on tai, tapauksen mukaan, jolla käytetään pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaa yhtä tai useampaa pyydystä tai joka toimii pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvassa kalastuksessa, purjehtii samana päivänä vähintään kahden kyseiseen pyyntiponnistusjärjestelmään kuuluvan maantieteellisen alueen poikki, toteutettu pyyntiponnistus on luettava suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen kyseisen pyydysten tai kyseisen kalastuksen osalta sillä maantieteellisellä alueella, jolla suurin osa ajasta vietettiin mainitun päivän aikana, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityissääntöjen soveltamista.

3. Jos jäsenvaltio on antanut kalastusalukselle 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti luvan käyttää tietyn pyyntimatkan aikana useampaa kuin yhtä pyydystä tai sellaisia pyydyksiä, jotka kuuluvat useampaan kuin yhteen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaan pyydysluokkaan tämän pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella, matkan aikana toteutettu pyyntiponnistus on luettava samanaikaisesti sekä tämän jäsenvaltion käytössä olevaan pyyntiponnistukseen että kunkin tällaisen pyydysten tai pyydysluokan osalta kyseisellä maantieteellisellä alueella käytettävissä olevaan suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen.

4. Jos pyydykset kuuluvat samaan pyyntiponnistusjärjestelmän alaiseen pyydysluokkaan, sellaisten kalastusaluksen maantieteellisellä alueella toteuttama pyyntiponnistus, joilla on aluksessa näitä pyydyksiä, on luettava ainoastaan kerran asianomaisten pyydysluokan osalta kyseisellä maantieteellisellä alueella sallittuun suurimpaan pyyntiponnistukseen.

5. Sen varmistamiseksi, että käytetty pyyntiponnistus ei ylitä asetettuja rajoja, jäsenvaltioiden on säänneltävä pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvilla maantieteellisillä alueilla sellaisten kalastusaluksensa pyyntiponnistusta, joilla on aluksessa tai, tapauksen mukaan, jotka käyttävät kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän alaisia pyydyksiä tai jotka toimivat kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvassa kalastuksessa, toteuttamalla asianmukaisia toimia, jos käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus on miltei toteutettu.

6. Alueellaolopäivä tarkoittaa mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa tai sen osaa, jonka ajan kalastusalue on maantieteellisellä alueella ja poissa satamasta tai, tapauksen mukaan, käyttämässä pyydystään. Ajankohta, josta yhtäjaksoinen alueellaolopäivän jakso lasketaan alkavaksi, kuuluu sen jäsenvaltion päätösvaltaan, jonka lipun alla kyseinen alus purjehtii. Satamasta poissaolopäivä tarkoittaa mitä tahansa yhtäjaksoista 24 tunnin ajanjaksoa tai sen osaa, jonka ajan kalastusalue on poissa satamasta.

27 artikla

Pyödyksestä ilmoittaminen

1. Pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvilla asianomaisilla maantieteellisillä alueilla, joita koskevat pyödyksärajoitukset tai joille on eri pyödyksien tai pyödyksiluokkien osalta vahvistettu suurin sallittu pyyntiponnistus, kalastusalueen päällikön tai hänen edustajansa on ilmoitettava lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ennen kautta, jona suurimpia sallittuja pyyntiponnistuksia sovelletaan, mitä pyödyksistä tai, tapauksen mukaan, pyödyksiä hän aikoo käyttää seuraavalla kaudella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissääntöjen soveltamista. Siihen asti, kun tällainen ilmoitus on annettu, kalastusalueella ei ole oikeutta kalastaa maantieteellisillä alueilla, joilla pyyntiponnistusjärjestelmää sovelletaan.

2. Jos pyyntiponnistusjärjestelmä mahdollistaa useamman kuin yhteen pyödykseluokkaan kuuluvien pyödyksien käytön maantieteellisellä alueella, useamman kuin yhden pyödyksen käyttö kalastusmatkan aikana edellyttää lippujäsenvaltion ennakolta antamaa lupaa.

28 artikla

Pyyntiponnistuksen ilmoitus

1. Kun neuvosto niin päättää sellaisten yhteisön kalastusalueen osalta, joita ei ole varustettu toimivalla 9 artiklassa tarkoitettulla satelliittiseurantaajärjestelmällä tai jotka eivät toimita kalastuspäiväkirjan tietoja sähköisesti 15 artiklassa tarkoitettuun tapoihin ja joihin sovelletaan pyyntiponnistusjärjestelmää, on näiden kalastusalueiden päälliköiden toimitettava vastaanottajan asianmukaisesti kirjaamana teleksinä, telekopiona, puhelinviestinä tai sähköpostina taikka radioitse yhteisön sääntöjen mukaisesti hyväksytyä radioasemaa käyttäen pyyntiponnistuksen ilmoituksen muodossa lippujäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille ja tarvittaessa rannikkojäsenvaltiolle välittömästi ennen kutakin kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella saapumista ja sieltä poistumista seuraavat tiedot:

- kalastusalueen nimi, ulkoiset tunnisteen, radiokutsutunnus ja kalastusalueen päällikön nimi;
- ilmoituksessa tarkoitettujen kalastusalueiden maantieteellinen sijainti;
- kunkin alueelle saapumisen ja alueelta poistumisen päivämäärä ja kellonaika ja tarvittaessa niiden osia;

d) aluksella pidetty saalis lajeittain kilogrammoina elopainoa ilmaistuna.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa yhteisymmärryksessä sellaisten jäsenvaltioiden kanssa, joita niiden alusten kalastustoiminta koskee, vaihtoehtoisia valvontatoimenpiteitä pyyntiponnistusta koskevien ilmoitusvelvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi. Näiden toimenpiteiden on oltava yhtä tehokkaita ja avoimia kuin ilmoitusvelvollisuudet, joista säädetään 1 kohdassa, ja niistä on ilmoitettava komissiolle ennen niiden toteuttamista.

29 artikla

Poikkeukset

1. Kalastusalue, jossa on pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvia pyödyksiä, saa kulkea kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvan maantieteellisen alueen kautta, jos sillä ei ole tällä maantieteellisellä alueella tapahtuvaan toimintaan oikeuttavaa kalastuslupaa tai jos se on ensin ilmoittanut toimivaltaisille viranomaisilleen kauttakulkua koskevasta aikomuksestaan. Kun kalastusalue on mainitulla maantieteellisellä alueella, kaikkien aluksella olevien pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvien pyödyksien on oltava kiinnitettyinä ja varastoituina 47 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Jäsenvaltio voi päättää olla lukematta mihinkään käytettävissä olevaan suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen kalastusalueen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella harjoittamaa muuta kuin kalastukseen liittyvää toimintaa edellyttäen, että kalastusalue ilmoittaa ensin lippujäsenvaltiolleen tätä koskevan aikomuksensa, toimintansa luonteen ja sen, että se luopuu sillä kertaa kalastusluvastaan. Tällaiset kalastusalueet eivät saa pitää tämän ajanjakson aikana aluksella pyödyksiä tai kalaa.

3. Jäsenvaltio voi päättää olla lukematta mihinkään suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen sellaisen kalastusalueen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella toteuttamaa toimintaa, joka on ollut kyseisellä alueella voimassa kuitenkin kalastaa, koska se on avustanut jotakin toista hätäapua tarvinnutta kalastusalueesta tai koska se kuljettanut loukkaantunutta henkilöä kiireellisen sairaanhoidon saamiseksi. Lippujäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kuukauden kuluessa tällaisen päätöksen tekemisestä ja toimitettava hätäapua koskevat todisteet.

30 artikla

Pyyntiponnistuksen loppuun käyttäminen

1. Rajoittamatta 29 artiklan ja 31 artiklan soveltamista on sellaisella maantieteellisellä alueella, jolla pyödykset kuuluvat pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin, olevan kalastusalueen, jolla on yksi tai useampi tuollainen pyödyksien, jäätävä satamaan tai pysyttävä tuon maantieteellisen alueen ulkopuolella mainitun pyyntiponnistusjärjestelmän jäljellä olevana soveltamisaikana, jos

- se on käyttänyt loppuun sille tuolla maantieteellisellä alueella yhden tai useamman tällaisen pyödyksen osalta jaetun osan suurimmasta sallitusta pyyntiponnistuksesta; tai

b) sen lippuvaltion tuolla maantieteellisellä alueella yhden tai useamman tällaisen pyydyksen osalta käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus on käytetty loppuun.

2. Rajoittamatta 29 artiklan soveltamista ei kalastusalue saa maantieteellisellä alueella, jolla kalastus kuuluu pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin, saa harjoittaa kalastusta, jos

a) se on käyttänyt loppuun sille tuon maantieteellisen alueen ja tuon kalastuksen osalta jaetun osan suurimmasta sallitusta pyyntiponnistuksesta; tai

b) sen lippujäsenvaltion tuolla maantieteellisellä alueella tuon kalastuksen osalta käytettävissä oleva suurin sallittu pyyntiponnistus on käytetty loppuun.

31 artikla

Kalastusalueet, joiden ei tarvitse soveltaa pyyntiponnistusjärjestelmää

Tätä jaksoa ei sovelleta kalastusalueisiin siltä osin kuin ne on vapautettu pyyntiponnistusjärjestelmän soveltamisesta.

32 artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3 jakso

Jäsenvaltioiden suorittama tietojen kirjaaminen ja vaihto

33 artikla

Saaliiden ja pyyntiponnistuksen kirjaaminen

1. Kunkin lippujäsenvaltion on kirjattava kaikki tässä luvussa tarkoitettuja kalastusmahdollisuuksia koskevat olennaiset tiedot ja erityisesti 14, 21, 23, 28 ja 62 artiklassa tarkoitettut tiedot, jotka ilmoitetaan sekä purettuina määrinä että tarvittaessa pyyntiponnistuksena, ja säilytettävä alkuperäiset tiedot kansallisten sääntöjen mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajan.

2. Yhteisön lainsäädännössä säädettyjen erityissääntöjen soveltamista rajoittamatta on kunkin lippujäsenvaltion ennen kunkin kuukauden 15 päivää toimitettava komissiolle tai sen nimeämälle elimelle tietokoneella tapahtuvaa tiedonsiirtoa käyttäen aggregoidut tiedot

a) edellisen kuukauden aikana puretuista määristä TACien tai kiintiöiden piiriin kuuluvien kantojen tai kantaryhmien osalta; ja

b) edellisen kuukauden aikana toteutetusta pyyntiponnistuksesta kullakin pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla kalastusalueella tai, tapauksen mukaan, kunkin pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvan kalastuksen osalta.

3. Edellä olevasta 2 kohdan a alakohdasta poiketen on jäsenvaltioiden 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen 31 päivään joulukuuta 2010 asti purettujen määrien osalta kirjattava muiden jäsenvaltioiden kalastusalueiden purkamattomat määrät satamissaan ja ilmoitettava ne komissiolle tässä artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

4. Kunkin lippujäsenvaltion on ennen kunkin kalenterivuosi neljänneksen ensimmäisen kuukauden loppua ilmoitettava komissiolle sähköisesti aggregoidussa muodossa muiden kuin 2 kohdassa tarkoitettujen kalakantojen määrät, jotka on purettu aluksesta edellisen vuosineljänneksen aikana.

5. Kaikki yhteisön kalastusalueiden tietystä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä saamat saaliit on purkamispai- kasta riippumatta luettava osaksi lippujäsenvaltioon kyseisen kalakannan tai kalakantaryhmän osalta sovellettavia kiintiöitä.

6. Tieteellisen tutkimuksen puitteissa saadut saaliit, jotka pidetään kaupan ja myydään, luetaan, sikäli kuin ne ylittävät kyseessä olevat kiintiöt 2 prosentilla, osaksi lippujäsenvaltioon sovellettavaa kiintiötä. Kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista yhteisön puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta 25 päivänä helmikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 (1) 12 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tieteellisiin tutkimusmatkoihin, joiden kuluissa pyydetään tällaisia saaliita.

7. Jäsenvaltiot voivat 30 päivään kesäkuuta 2011 asti toteuttaa komission ja sen nimeämän elimen kanssa pilottihankkeita, jotka koskevat jäsenvaltioiden tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen ja varmennettujen tietojen reaaliaikaista etäkäyttöä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta XII osaston soveltamista. Tietojenkäyttöformaattia ja -menettelyjä on tarkasteltava ja testattava. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2011 aikomuksestaan toteuttaa pilottihankkeita. Neuvosto voi 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen päättää jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen muusta toimittamistavasta ja -tiheydestä.

8. Lukuun ottamatta sellaisten kalastusalueiden toteuttamaa pyyntiponnistusta, joihin ei sovelleta pyyntiponnistusjärjestelmää, kaikki pyyntiponnistukset, joita yhteisön kalastusalueet toteuttavat pitäessään aluksella tai, tapauksen mukaan, käyttäessään yhtä tai useampaa pyyntiponnistusjärjestelmän alaista pyydystä tai harjoittaessaan pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvaa kalastusta kyseisen pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella, on luettava lippujäsenvaltion tuolla maantieteellisellä alueella kyseisen pyydyksen tai kalastuksen osalta käytettävissä olevaan sallittuun suurimpaan pyyntiponnistukseen.

(1) EUVL L 60, 5.3.2008, s. 1.

9. Pyyntiponnistus, jonka sellainen alus, jolla on yksi tai useampi pyyntiponnistusjärjestelmän alainen pyydys tai joka harjoittaa pyyntiponnistusjärjestelmän alaista kalastusta mainitun järjestelmän piiriin kuuluvalla maantieteellisellä alueella, toteuttaa tieteellisen tutkimuksen puitteissa, luetaan tällaisen yhden tai useamman pyydyksen tai tämän kalastuksen osalta kyseisellä maantieteellisellä alueella asianomaisen aluksen lippujäsenvaltion suurimpaan sallittuun pyyntiponnistukseen, jos tämän pyyntiponnistuksen toteuttamisaikana pyydyt saaliit pidetään kaupan ja myydään ja sikäli kuin ne ylittävät 2 prosenttia osoitetusta pyyntiponnistuksesta. Asetuksen (EY) N:o 199/2008 12 artiklan 2 kohtaa ei sovelleta tieteellisiin tutkimusmatkoihin, joiden kuluessa pyydetään tällaisia saaliita.

10. Komissio voi vahvistaa tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen formaatit 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

34 artikla

Tiedot kalastusmahdollisuuksien käyttämisestä loppuun

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle viipymättä, kun se toteaa, että

- a) sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten tietyistä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä pyytämien saaliiden katsotaan täyttäneen 80 prosenttia asianomaisesta kiintiöstä, tai
- b) 80 prosenttia pyydyksen tai kalastuksen ja maantieteellisen alueen suurimmasta pyyntiponnistuksesta, jota sovelletaan kaikkiin sen lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai niiden ryhmään, katsotaan saavutetuksi.

Tässä tapauksessa jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tämän pyynnöstä 33 artiklassa säädettyä yksityiskohtaisempia tietoja siinä säädettyä useammin.

4 jakso

Kalastuksen kieltäminen

35 artikla

Kalastuksen kieltäminen jäsenvaltioiden toimesta

1. Kunkin jäsenvaltion on vahvistettava päivä, josta alkaen
 - a) sen lipun alla purjehtivien kalastusalusten tietyistä kiintiöidystä kalakannasta tai kalakantaryhmästä kalastamien saaliiden on katsottava täyttäneen kyseisen kiintiön;
 - b) pyydyksen tai kalastuksen ja maantieteellisen alueen osalta suurin sallittu pyyntiponnistus, jota sovelletaan kaikkiin sen lipun alla purjehtiviin kalastusaluksiin tai niiden ryhmään, on katsottava saavutetuksi.

2. Kyseisen jäsenvaltion on kiellettävä kaikilta lippunsa alla purjehtivilta kalastusaluksilta tai niiden ryhmältä 1 kohdassa tarkoitettu päivästä alkaen joko asianomaiseen kalastukseen sisältyvän sellaiseen kalakantaan tai kalakantaryhmään, jonka kiintiö on käytetty loppuun, kuuluvien kalojen kalastus tai kalastus silloin kun näillä aluksilla on asianomainen pyydys sellaisella maantieteellisellä alueella, jolla suurin sallittu pyyntiponnistus on käytetty loppuun, ja erityisesti mainitun päivän jälkeen pyydytetyjen kalojen pitäminen aluksella sekä niiden jälleltaivaus, uudelleensijoitus ja purkaminen aluksesta, ja niiden on päätettävä päivästä, johon saakka saaliiden jälleltaivaus, kuljetus ja aluksesta purkaminen tai lopullisten saalisilmoitusten tekeminen on sallittua.

3. Kyseisen jäsenvaltion on julkistettava 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* (C-sarja) ja komission julkisella verkkosivustolla. Siitä päivästä alkaen, jona kyseinen jäsenvaltio on julkistanut päätöksen, jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei niiden vesillä tai alueella olevilla, kyseisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla kalastusaluksilla tai niiden ryhmällä pidetä saaliita eikä toteuteta jälleltaivauksia, uudelleensijoituksia tai saaliiden purkamisia, jotka koskevat asianomaisia kaloja, tai silloin kun aluksella on kyseessä olevia pyydyksiä asianomaisilla maantieteellisillä alueilla.

4. Komissio huolehtii siitä, että sen tämän artiklan perusteella saamat ilmoitukset ovat jäsenvaltioiden saatavilla sähköisessä muodossa.

36 artikla

Kalastuksen kieltäminen komission toimesta

1. Jos komissio toteaa, että jokin jäsenvaltio ei ole noudattanut 33 artiklan 2 kohdassa säädettyä velvollisuutta toimittaa kalastusmahdollisuuksia koskevat kuukausittaiset tiedot, se voi vahvistaa päivän, jona kyseisen jäsenvaltion kalastusmahdollisuuksista katsotaan käytetyn 80 prosenttia, ja se voi vahvistaa arvioidun päivän, jona kalastusmahdollisuudet katsotaan käytettyjen kokonaisuudessaan.

2. Jos komissio toteaa, että yhteisön, jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden ryhmän käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet katsotaan käytetyiksi kokonaan, se ilmoittaa asiasta 35 artiklan mukaisten tietojen perusteella tai omasta aloitteestaan asianomaisille jäsenvaltioille ja kieltää kalastustoiminnan tietyn alueen, pyydyksen, kannan, kantaryhmän tai kyseistä kalastustoimintaa harjoittavan laivaston osalta.

37 artikla

Korjaavat toimenpiteet

1. Jos komissio on kieltänyt kalastuksen jäsenvaltion, jäsenvaltioiden ryhmän tai yhteisön käytettävissä olevien kalastusmahdollisuuksien oletetun loppuun käyttämisen vuoksi, ja käy ilmi, että jäsenvaltio ei tosiasiallisesti olekaan käyttänyt kokonaan kalastusmahdollisuuksiaan, sovelletaan tätä artiklaa.

2. Jos sen jäsenvaltion kärsimää vahinkoa, jolta kalastus on kielletty ennen sen kalastusmahdollisuuksien käyttämistä loppuun, ei ole hyvitetty, on 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksyttävä toimenpiteitä aiheutuneen vahingon korvaamiseksi riittävällä tavalla. Nämä toimenpiteet voivat käsittää liikaa kalastaneiden jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksien vähennyksiä, jolloin näin vähennetyt määrät jaetaan asianmukaisella tavalla jäsenvaltioille, joiden kalastustoiminta kiellettiin ennen niiden kalastusmahdollisuuksien käyttämistä loppuun.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vähennykset ja niiden seurauksena tehtävät jaot on tehtävä ottaen huomioon ensisijaisesti ne lajit ja asianomaiset maantieteelliset alueet, joille kalastusmahdollisuudet on vahvistettu. Ne voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, taikka sitä seuraavana yhtenä tai useampana vuonna.

4. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Laivastojen hallinnoinnin valvonta

1 jakso

Kalastuskapasiteetti

38 artikla

Kalastuskapasiteetti

1. Jäsenvaltioiden on vastattava tarvittavien tarkastusten toteuttamisesta varmistaakseen, ettei jäsenvaltion myöntämiä kalastuslisenssejä vastaava, bruttonneina (GT) ja kilowatteina (kW) ilmoitettu kokonaiskapasiteetti ylitä minään ajankohtana enimmäiskapasiteettitasoja, jotka on vahvistettu kyseiselle jäsenvaltiolle seuraavien säännösten mukaisesti:

- asetuksen (EY) N:o 2371/2002 13 artikla;
- asetus (EY) N:o 639/2004;
- asetus (EY) N:o 1438/2003; ja
- asetus (EY) N:o 2104/2004.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

- kalastusalusten rekisteröinti;
- kalastusalusten konetehon tarkistus;
- kalastusalusten vetoisuuden tarkistus;
- pyydyksen tyyppin, numeron ja ominaisuuksien tarkistus,

voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jäsenvaltioiden on osana 118 artiklassa tarkoitettua raporttia ilmoitettava komissiolle käytetyt tarkastusmenetelmät sekä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten suorittamisesta vastaavien elinten nimet ja osoitteet.

2 jakso

Koneteho

39 artikla

Konetehon seuranta

1. Kalastaminen kalastusaluksella, jossa on kalastuslisenssissä vahvistetun tehon ylittävä moottori, on kielletty.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei varmennettu konetehto ylitä. Jäsenvaltioiden on osana 118 artiklassa tarkoitettu raporttia ilmoitettava komissiolle valvontatoimenpiteet, jotka ne ovat toteuttaneet varmistaakseen, ettei varmennettu konetehto ylitä.

3. Jäsenvaltiot voivat periä kalastusaluksia käyttäviltä toimijoilta konetehon varmentamisesta aiheutuvat kustannukset osittain tai kokonaan.

40 artikla

Konetehon varmentaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava konetehon varmentamisesta ja moottoritodistusten antamisesta sellaisten yhteisön kalastusalusten osalta, joiden käyttömoottorin teho ylittää 120 kilowattia (kW), lukuun ottamatta aluksia, jotka käyttävät pelkästään seisovia pyydyksiä tai hinattavia pyydyksiä, sekä apualuksia tai yksinomaan vesiviljelyssä käytettäviä aluksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kalastusalusten uuden käyttömoottorin, vaihdetun käyttömoottorin ja teknisesti muokatun käyttömoottorin on saatava jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta virallinen varmennus siitä, ettei se voi kehittää kalastusaluksen moottoritodistuksessa ilmoitettua suurempaa jatkuvaa enimmäistehoa. Tällainen varmennus annetaan vain, jos moottori ei voi kehittää ilmoitettua suurempaa jatkuvaa enimmäistehoa.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset voivat antaa konetehon varmentamisen luokituslaitosten tai muiden sellaisten toimijoiden tehtäväksi, joilla on tarvittava asiantuntemus konetehon tekniseen tutkimukseen. Näiden luokituslaitosten tai muiden toimijoiden on varmennettava, ettei käyttömoottorin teho voi ylittää virallisesti ilmoitettua tehoa, vain siinä tapauksessa, että käyttömoottorin suorituskykyä ei ole mahdollista lisätä yli varmennetun tehon.

4. On kiellettyä käyttää uutta käyttömootoria, vaihdettua käyttömootoria tai teknisesti muokattua käyttömootoria, joka ei ole saanut asianomaisen jäsenvaltion virallista varmennusta.

5. Tätä artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen kalastusaluksiin, jotka kuuluvat pyyntiponnistusjärjestelmän piiriin. Sitä sovelletaan muihin kalastusaluksiin 1 päivästä tammikuuta 2013.

6. Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

41 artikla

Konetehon tarkistus

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin pohjalta tietojen tarkistuksia, jotka perustuvat komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaman menettelyn mukaisesti laadittuun pistokoesuunnitelmaan, tarkistaakseen konetehon yhdenmukaisuuden käyttäen kaikkia viranomaisten käytettävissä olevia, kyseisen aluksen teknisiä ominaisuuksia koskevia tietoja. Niiden on erityisesti tarkistettava tiedot, jotka sisältyvät

- satelliittiseurantajärjestelmään liittyviin asiakirjoihin;
 - kalastuspäiväkirjaan;
 - mootoria koskevaan kansainväliseen ilmansuojelutodistuskirjaan (EIAPP-todistukseen), joka on annettu Marpol 73/78 -yleissopimuksessa olevan pöytäkirjan VI liitteen mukaisesti;
 - direktiivissä 94/57/EY tarkoitettuihin alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen hyväksytyin laitoksen myöntämiin luokitustodistuksiin;
 - todistukseen merellä tehdystä testauksesta;
 - yhteisön kalastuslaivastorekisteriin; ja
 - muihin mahdollisiin asiakirjoihin, joissa annetaan tietoja aluksen tehosta tai muista asiaan liittyvistä teknisistä ominaisuuksista.
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen analysoinnin jälkeen ilmenee viitteitä siitä, että kalastusaluksen konetehto ylittää kalastuslisenssissä mainitun, jäsenvaltioiden on tehtävä konetehoa koskeva fyysinen tarkistus.

III LUKU

Monivuotisten suunnitelmien valvonta

42 artikla

Jälleenlaivaus satamassa

1. Kalastusalukset, jotka harjoittavat monivuotisen suunnitelman kattamaa kalastusta, eivät saa jälleenlaivata aluksella olevia saaliitaan mihinkään toiseen alukseen nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa, ellei saaliita ole punnittu 60 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kalastusalukset saavat jälleenlaivata monivuotisen suunnitelman kattamat punnitsematta jääneet pelagiset saaliit nimetyissä satamissa tai lähellä rannikkoa olevissa paikoissa edellyttäen, että vastaanottavassa aluksessa on valvonnasta vastaava tarkkailija tai virkamies tai että suoritetaan tarkastus ennen kuin vastaanottava aluksen poistumista jälleenlaivauksen tultua loppuun suoritetuksi. Vastaanottavan aluksen päällikkö vastaa siitä, että asiasta ilmoitetaan rannikkovaltion toimivaltaisille viranomaisille 24 tuntia ennen vastaanottavan aluksen arvioitua poistumista. Vastaanottavan aluksen lippujäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset nimeävät tämän tarkkailijan tai virkamiehen. Jos vastaanottava alus harjoittaa kalastustoimintaa ennen tällaisten saaliiden vastaanottoa tai sen jälkeen, tarkkailijan tai virkamiehen on jätävä alukseen, kunnes vastaanotetut saaliit puretaan. Vastaanottavan aluksen on purettava vastaanotetut saaliit tähän tarkoitukseen 43 artiklan 4 kohdassa säädettyjen ehtojen mukaisesti nimetyssä jäsenvaltion satamassa, jossa saalis punnitaan 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Nimetyt satamat

1. Neuvosto voi monivuotista suunnitelmaa hyväksyessään päättää kynnsarvosta, jota sovelletaan monivuotisen suunnitelman kattamien lajien elopainoon ja jonka ylittyessä kalastusalusta on vaadittava purkamaan saaliinsa nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa.

2. Kun purettavana on 1 kohdassa tarkoitettujen kynnsarvon ylittävä määrä kaloja, yhteisön kalastusaluksen päällikön on varmistettava, että tällaiset saaliit puretaan ainoastaan jossakin yhteisön nimetyssä satamassa tai lähellä rannikkoa olevassa paikassa.

3. Kun monivuotista suunnitelmaa sovelletaan jonkin alueellisen kalastuksenhoitojärjestön puitteissa, saaliit voidaan purkaa tai jälleenlaivata kyseisen järjestön jonkin sopimuspuolen tai yhteistyötä tekevän muun kuin sopimuspuolen satamissa kyseisen alueellisen kalastuksenhoitojärjestön vahvistamien sääntöjen mukaisesti.

4. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä satamat tai lähellä rannikkoa olevat paikat, joissa 2 kohdassa tarkoitettujen purkamiset on tehtävä.

5. Jotta satama tai lähellä rannikkoa oleva paikka voidaan määrittää nimetyksi satamaksi, seuraavien edellytysten on täyttyvä:

- vahvistetut purkamis- tai jälleenlaivausajat;
- vahvistetut purkamis- tai jälleenlaivauspaikat;
- vahvistetut tarkastus- ja tarkkailumenettelyt.

6. Jos satama tai lähellä rannikkoa oleva paikka on määritetty nimetyksi satamaksi monivuotisen suunnitelman kattaman tietyn lajin purkamista varten, sitä voidaan käyttää minkä tahansa muun lajin purkamiseen.

7. Jäsenvaltiot vapautetaan 5 kohdan c alakohdan soveltamisesta, jos 46 artiklan mukaisesti hyväksytyt kansalliset valvontaohjelmat sisältävät nimetyissä satamissa suoritettavan valvonnan toteuttamista koskevan suunnitelman, jolla varmistetaan, että toimivaltaisten viranomaisten suorittama valvonta on samantasoista. Suunnitelmaa pidetään tyydyttävänä, jos komissio on hyväksynyt sen 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

44 artikla

Monivuotisten suunnitelmien kattamien pohjakalasaaliiden erillissäilytys

1. Kaikki monivuotisten suunnitelmien kattamien pohjakalakantojen kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkällä yhteisön kalastusaluksilla pidetyt saaliit on pantava laatikoihin, osastoihin tai kontteihin erikseen kunkin tällaisen kannan osalta siten, että ne ovat erotettavissa muista laatikoista, osastoista tai konteista.

2. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on säilytettävä monivuotisten suunnitelmien kattamien pohjakalakantojen saaliit noudattaen varastointisuunnitelmaa, jossa kuvataan ruumassa olevien eri lajien sijainti.

3. Yhteisön kalastusaluksella on kiellettyä pitää missään laatikossa, osastossa tai kontissa minkäänlaista määrää monivuotisen suunnitelman kattamien pohjakalakantojen saaliita sekoitettuna muihin kalastustuotteisiin.

45 artikla

Reaaliaikainen kiintiöiden käyttäminen

1. Kun monivuotisen suunnitelman kattamien kantojen kertyneet saaliit ovat saavuttaneet tietyn kansallisen kiintiön kynnyksarvon, saaliita koskevat tiedot on lähetettävä komissiolle useammin.

2. Neuvosto päättää asianomaisesta sovellettavasta kynnyksarvosta ja 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamistiheydestä.

46 artikla

Kansalliset valvontaohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kuhunkin monivuotiseen suunnitelmaan sovellettava kansallinen valvontaohjelma. Kaikki kansalliset valvontaohjelmat on ilmoitettava komissiolle tai asetettava saataville jäsenvaltion verkkosivuston suojattuun osioon 115 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot liitteen I mukaisesti. Nämä vertailuarvot on määriteltävä riskinhallinnan perusteella ja niitä on ajoittain tarkistettava saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella. Tarkastusten vertailuarvojen on kehityttävä asteittain, kunnes liitteessä I määritetyt vertailuarvot on saavutettu.

IV LUKU

Teknisten toimenpiteiden valvonta

1 jakso

Pyydysten käyttö

47 artikla

Pyydykset

Kalastuksissa, joissa ei ole sallittua käyttää useampaa kuin yhtä pyydystyyppiä, kaikki muut pyydykset on kiinnitettävä ja varastoitava siten, etteivät ne ole käyttövalmiina, ja seuraavien edellytysten mukaisesti:

- verkot, painot ja vastaavat osat on irrotettava niiden trooliovista, veto- tai hinausköysistä tai -vajereista;
- kannella tai kannen yläpuolella olevat verkot on kiinnitettävä tukevasti ja varastoitava;
- pitkäsiimat on säilytettävä alemmilla kansilla.

48 artikla

Kadonneen pyydyksen talteen ottaminen

1. Yhteisön kalastusaluksella on oltava laitteet kadonneen pyydyksen talteen ottamiseksi.

2. Yhteisön kalastusaluksen päällikön, joka on kadottanut pyydyksen kokonaan tai osittain, on yritettävä ottaa se talteen mahdollisimman pian.

3. Jos kadonnutta pyydystä ei voida ottaa talteen, aluksen päällikön on ilmoitettava asiasta lippujäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka puolestaan ilmoittaa rannikkojäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 24 tunnin kuluessa, seuraavat seikat:

- kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi;
- kadonneen pyydyksen laji;
- pyydyksen katoamisaika;
- pyydyksen sijainti katoamisen ajankohtana;
- toteutetut toimenpiteet pyydyksen talteen ottamiseksi.

4. Jollei jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten talteen ottamaa pyydystä ole ilmoitettu kadonneeksi, mainitut viranomaiset voivat periä kustannukset pyydyksen kadottaneen kalastusaluksen päälliköltä.

5. Jäsenvaltio voi vapauttaa lippunsa alla purjehtivat kokonaispituudeltaan alle 12 metriä pitkät yhteisön kalastusalukset 1 kohdassa säädetystä vaatimuksesta, jos ne

- a) harjoittavat toimintaansa yksinomaan asianomaisen lippujäsenvaltion aluemerillä; tai
- b) eivät ole merellä koskaan pidempään kuin 24 tuntia lasketuna lähtöhetkestä satamaan paluuseen.

49 artikla

Saaliin koostumus

1. Jos yhteisön kalastusaluksella säilytetyt saaliit on pyydetty käyttäen saman pyyntimatkan aikana pienimmältä silmäkooltaan erisuuruisia verkkoja, lajikoostumus on laskettava erikseen kunkin erilaisissa olosuhteissa pyydetyn saaliin osalta. Tätä varten on kaikki muutokset aiemmin käytettyihin silmäkokoihin sekä aluksella olevien saaliiden koostumus muutoshetkellä kirjattava kalastuspäiväkirjaan.

2. Sellaista jalostettujen tuotteiden aluksella säilyttämistä koskevaa varastointisuunnitelmaa, joka on laadittu lajikohtaisesti ja josta ilmenee tuotteiden sijoittelu ruumassa, koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 44 artiklan soveltamista.

2 jakso

Kalastusrajoitusalueiden valvonta

50 artikla

Kalastusrajoitusalueiden valvonta

1. Rannikkojäsenvaltion kalastuksenseurantakeskuksen on valvottava yhteisön kalastusalusten ja kolmansien maiden kalastusalusten kalastustoimintaa kalastusalueilla, joille neuvosto on perustanut kalastusrajoitusalueen. Näillä seurantakeskuksilla on oltava järjestelmä, jonka avulla havaitaan ja kirjataan alusten saapuminen kalastusrajoitusalueille, kulku tällaisten alueiden kautta ja poistuminen alueilta.

2. Edellä olevan 1 kohdan lisäksi neuvosto vahvistaa päivän, josta alkaen kalastusaluksissa on oltava toiminnassa oleva järjestelmä, joka ilmoittaa päällikölle aluksen saapumisesta kalastusrajoitusalueelle ja poistumisesta sieltä.

3. Tiedot on toimitettava vähintään 30 minuutin välein, kun kalastusalue saapuu kalastusrajoitusalueelle.

4. Kulku kalastusrajoitusalueen kautta on sallittu kaikille kalastusaluksille, joilla ei ole lupaa kalastaa alueella, seuraavin edellytyksin:

- a) kaikki aluksella olevat pyydykset ovat kauttakulun aikana kiinnitettyinä ja varastoituina; ja
- b) nopeus kauttakulun aikana on vähintään kuusi solmua, jollei kyse ole ylivoimaisesta esteestä tai epäedullisista olosuhteista. Näissä tapauksissa päällikön on välittömästi ilmoitettava asiasta lippujäsenvaltion kalastuksenseurantakeskukselle, joka puolestaan ilmoittaa asiasta rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Tätä artiklaa sovelletaan kokonaispituudeltaan vähintään 12 metriä pitkiin yhteisön kalastusaluksiin ja kolmansien maiden kalastusaluksiin.

4 jakso

Reaaliaikainen kalastuskielto

51 artikla

Yleiset säännökset

1. Kun 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritelty tietyn lajin tai lajiryhmän saaliiden kynnystaso on saavutettu, kielletään mainittujen lajien kalastus väliaikaisesti asianomaisella alueella tämän jakson mukaisesti.

2. Saaliiden kynnystaso lasketaan komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymän pistokoemenetelmän perusteella tietyn lajin tai lajiryhmän prosenttiosuutena tai painona verrattuna kyseisen kalan nostokerran kokonaissaaliiseen.

3. Tämän jakson soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

52 artikla

Kahden nostokerran saaliin kynnystaso

1. Jos saaliiden määrä ylittää kahdella peräkkäisellä nostokerralla saaliiden kynnystason, kalastusalueen on ennen kalastuksen jatkamista siirryttävä vähintään viiden meripeninkulman päähän tai kokonaispituudeltaan alle 12 metriä pitkien kalastusalueiden osalta kahden meripeninkulman päähän edellisen noston sijainnista ja ilmoitettava asiasta viipymättä rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen omasta aloitteestaan tai asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja etäisyyksiä.

53 artikla

Jäsenvaltioiden määräämä reaaliaikainen kalastuskielto

1. Kun virkamies, valvonnasta vastaava tarkkailija tai tutkimusfoorumi havaitsee, että saaliiden kynnystaso on saavutettu, virkamiehen, valvonnasta vastaavan jäsenvaltion tarkkailijan tai henkilön, joka osallistuu yhteiskäyttösuunnitelman mukaiseen yhteiseen toimintaan, on ilmoitettava asiasta viipymättä rannikkojäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

2. Rannikkojäsenvaltio päättää viipymättä 1 kohdan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella kyseiselle alueelle määrättävästä reaaliaikaisesta kalastuskiellosta. Se voi myös käyttää 52 artiklan mukaisesti saamia tietoja tai muita käytettävissä olevia tietoja mainittua päätöstä varten. Reaaliaikaista kalastuskieltoa koskevassa päätöksessä on määriteltävä selkeästi sen kohteena olevien kalavesien maantieteellinen alue, kiellon kesto ja kyseisellä alueella tapahtuvaan kalastukseen kiellon aikana sovellettavat ehdot.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu alue ulottuu useamman valtion lainkäyttöalueelle, asianomaisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava naapurina olevalle rannikkojäsenvaltiolle havainnosta ja kalastuskieltopäätöksestä. Naapurina olevan rannikkojäsenvaltion on suljettava osansa alueesta viipymättä.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu reaaliaikainen kalastuskielto ei saa olla syrjivä, ja sitä sovelletaan vain kalastusaluksiin, jotka on varustettu pyytämään asianomaisia lajeja ja/tai joilla on lupa kalastaa kyseisillä kalavesillä.

5. Rannikkojäsenvaltion on ilmoitettava viipymättä komissiolle, kaikille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden kalastusaluksilla on lupa kalastaa kyseisellä alueella, että sille on määrätty reaaliaikainen kalastuskielto.

6. Komissio voi milloin tahansa pyytää jäsenvaltiota välittömästi peruuttamaan reaaliaikaisen kalastuskiellon tai muuttamaan sitä, jos asianomainen jäsenvaltio ei ole antanut riittävästi tietoja siitä, että saaliiden kynnystaso on saavutettu 51 artiklan mukaisesti.

7. Kalastustoiminta 2 kohdassa tarkoitettulla alueella kielletään reaaliaikaista kalastuskieltoa koskevassa päätöksessä määritellyin tavoin.

54 artikla

Komission määräämä reaaliaikainen kalastuskielto

1. Komissio voi saaliiden kynnystason saavuttamisen osoittavien tietojen perusteella määrätä alueelle väliaikaisen kalastuskiellon, jollei rannikkojäsenvaltio ole itse määrännyt kieltoa.

2. Komissio ilmoittaa asiasta viipymättä kaikille jäsenvaltioille ja kolmansille maille, joiden kalastusalukset harjoittavat kalastusta kieltoalueella, ja julkaisee virallisella verkkosivustollaan kartan, jossa esitetään väliaikaisen kalastuskiellon kohteena olevan alueen koordinaatit, sekä ilmoittaa kalastuskiellon keston ja kalastusta koskevat edellytykset kieltoalueella.

V LUKU

Virkistyskalastuksen valvonta

55 artikla

Virkistyskalastus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että virkistyskalastusta harjoitetaan niiden alueella ja yhteisön vesillä tavalla, joka on yhteensopiva yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden ja sääntöjen kanssa.

2. Virkistyskalastuksesta saatujen saaliiden kaupan pitäminen on kielletty.

3. Jäsenvaltioiden on seurattava pistokoesuunnitelman perusteella elvyttämissuunnitelmien kattamien kalakantojen saaliita virkistyskalastuksessa, jota harjoittavat niiden lipun alla purjehtivat alukset ja kolmansien maiden alukset niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövalttaan kuuluvilla vesillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 199/2008 soveltamista. Tämä ei koske kalastusta rannasta käsin.

4. Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea arvioi 3 kohdassa tarkoitettujen virkistyskalastuksen biologista vaikutusta. Jos virkistyskalastuksella todetaan olevan merkittävä vaikutus, neuvosto voi perustamissopimuksen 37 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen päättää kohdistaa 3 kohdassa tarkoitettuun virkistyskalastukseen erityisiä hoitotoimenpiteitä, kuten kalastuslupia ja saalisilmoituksia.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

V OSASTO

KAUPAN PITÄMISEN VALVONTA

I LUKU

Yleiset säännökset

56 artikla

Kaupan pitämisen valvonnan periaatteet

1. Kunkin jäsenvaltion on vastuussa sen valvonnasta, että sen alueella sovelletaan yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä kaikissa kalastus- ja vesiviljelytuotteiden kaupan pitämisen vaiheissa ensi-myynnistä vähittäiskauppaan asti, kuljetus mukaan luettuna.

2. Jos jollekin lajille on yhteisön lainsäädännössä vahvistettu vähimmäiskoko, on ostamisesta, myynnistä, varastoinnista ja kuljetuksista vastaavien toimijoiden kyettävä osoittamaan tuotteiden asianomainen maantieteellinen alkuperäalue.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki pyydyt tai kerätyt kalastus- ja vesiviljelytuotteet jaotellaan eriin ennen ensi-myyntiä.

4. Se tuottajajärjestö, jonka jäsen kalastusalusta käyttävä toimija on, tai rekisteröity ostaja ennen ensi-myyntiä voi jaotella eriin samalta kalastusneuvostoalueelta useasta kalastusaluksesta peräisin olevat yhden lajin alle 30 kilogrammaa painavat määrät. Tuottajajärjestön ja rekisteröidyn ostajan on pidettävä ainakin kolmen vuoden ajan kirjaa niiden erien sisällön alkuperästä, joihin usean kalastusalueen saaliit on jaoteltu.

57 artikla

Yhteiset kaupan pitämisen vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotteita, joihin sovelletaan yhteisiä kaupan pitämisen vaatimuksia, pidetään esillä ensimyyntitarkoituksessa, tarjotaan ensimyyntiin, myydään tai pidetään muulla tavalla kaupan ainoastaan, jos ne täyttävät nämä vaatimukset.

2. Tuotteiden, jotka poistetaan markkinoilta asetuksen (EY) N:o 104/2000 mukaisesti, on oltava yhteisten kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia erityisesti tuoreusluokkien suhteen.

3. Kalastus- ja vesiviljelytuotteiden erien ostamisesta, myynnistä, varastoinnista tai kuljetuksesta vastuussa olevien toimijoiden on voitava todistaa, että tuotteet täyttävät kaupan pitämisen vähimmäisvaatimukset kaikissa vaiheissa.

58 artikla

Jäljitettävyys

1. Kaikkien kalastus- ja vesiviljelytuotteiden erien on oltava jäljitettävissä kaikissa tuotanto-, jalostus- ja jakeluvaiheissa alkaen pyynti- tai keruuvaiheesta aina vähittäismyyntiin saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 178/2002 soveltamista.

2. Yhteisön markkinoille saatettavat tai todennäköisesti saatettavat kalastus- ja vesiviljelytuotteet on merkittävä asianmukaisesti kunkin erän jäljitettävyyden varmistamiseksi.

3. Kalastus- ja vesiviljelytuote-eriä saa yhdistää tai jakaa ensimyyntiin jälkeen ainoastaan, jos ne on mahdollista jäljittää pyynti- tai keräysvaiheeseen.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijoilla on käytössään järjestelmät ja menetelmät sellaisten toimijoiden tunnistamiseksi, jotka ovat toimittaneet heille kalastus- ja vesiviljelytuote-eriä ja joille näitä tuotteita on toimitettu. Nämä tiedot on saatettava pyynnöstä toimivaltaisten viranomaisten saataville.

5. Kaikkia kalastus- ja vesiviljelytuotteiden eriä koskevia vähimmäismerkintöjä ja -tietoja koskevat vaatimukset sisältävät seuraavat:

- a) kunkin erän tunnistenumero;
- b) kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi tai vesiviljelytuotantoyksikön nimi;
- c) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi;
- d) saaliiden pyyntipäivät tai tuotantopäivät;

e) kunkin lajin määrät nettopainona ilmaistuna kilogrammoina tai tapauksen mukaan kappalemäärä;

f) toimittajan nimi ja osoite;

g) asetuksen (EY) N:o 2065/2001 8 artiklassa säädetyt kuluttajille annettavat tiedot: kauppanimi, tieteellinen nimi, asianomainen maantieteellinen alue ja tuotantomenetelmä;

h) onko kalastustuotteet aikaisemmin jäädytetty vai ei.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5 kohdan g ja h alakohdassa luetellut tiedot ovat kuluttajien saatavilla vähittäismyyntivaiheessa.

7. Edellä 5 kohdan a–f alakohdassa lueteltuja tietoja ei sovelleta yhteisöön tuotuihin kalastus- ja vesiviljelytuotteisiin, joita seuraavat asetuksen (EY) N:o 1005/2008 mukaisesti annetut saalistodistukset.

8. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa tässä artiklassa säädetyistä vaatimuksista suoraan kalastusaluksilta kuluttajille myytävät pienet määrät edellyttäen, että kyseisten määrien arvo ei ylitä 50:tä euroa päivää kohti. Tämän kynnysarvon muutokset hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Purkamisen jälkeiset toimet

59 artikla

Kalastustuotteiden ensimyynti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki kalastustuotteet saatetaan markkinoille tai rekisteröidään ensi kerran huutokaup-pakeskuksessa tai rekisteröidyille ostajille tai tuottajajärjestöille.

2. Ostajan, joka ostaa kalastustuotteita kalastusalukselta ensimyyntissä, on oltava sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten rekisteröimä, jossa ensimyynti tapahtuu. Rekisteröintiä varten on kansallisissa tietokannoissa yksilöitävä kunkin ostajan alv-tunniste, verotunniste tai muu yksilöllinen tunniste.

3. Tämän artiklan säännökset eivät koske ostajaa, joka hankkii määrältään enintään 30 kilogrammaa kalastustuotteita, joita ei sen jälkeen saateta markkinoille vaan käytetään pelkästään yksityiseen kulutukseen. Tämän kynnysarvon muutokset hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

60 artikla

Kalastustuotteiden punnitseminen

1. Jäsenvaltion on varmistettava, että kaikki kalastustuotteet punnitaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä järjestelmiä noudattaen, jollei se ole vahvistanut komission hyväksymää pistokoesuunnitelmaa, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymiin riskiperusteisiin menetelmiin.

2. Punnitus on suoritettava purkamisen yhteydessä ennen kalastustuotteiden varastossa säilyttämistä, kuljettamista tai myyntiä, sanotun kuitenkin rajoittamatta erityissäännösten soveltamista.

3. Edellä olevasta 2 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia kalastustuotteiden punnitsemisen 1 kohdassa tarkoitettua pistokoesuunnitelman alaisessa kalastusaluksessa.

4. Niiden rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen, tai muiden elimien tai henkilöiden, jotka vastaavat kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa jäsenvaltion markkinoille, on vastattava punnitustoimen paikkansapitävyydestä, jollei punnitus tapahdu kalastusaluksella 3 artiklan mukaisesti, missä tapauksessa se on aluksen päällikön vastuulla.

5. Punnitustulosta käytetään lastin purkamisilmoitusten, kuljetusasiakirjan sekä myynti- sekä haltuunottoilmoitusten täyttämiseen.

6. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että asianomaisessa jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan virkamiesten läsnä ollessa ennen kuin ne kuljetetaan purkamispaikasta muualle.

7. Riskiperusteisia punnitsemismenetelmiä ja -menettelyjä koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

61 artikla

Kalastustuotteiden punnitseminen purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen

1. Tämän asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia kalastustuotteiden punnitsemisen niiden purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen edellyttäen, että ne kuljetetaan asianomaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan määräpaikkaan ja että tämä jäsenvaltio on vahvistanut valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt ja joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti hyväksymiin riskiperusteisiin menetelmiin.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset jossa kalastustuotteet puretaan, voivat sallia näiden tuotteiden ennen punnitusta tapahtuvan kuljettamisen rekisteröidyille asiakkaille, rekisteröityihin huutokauppoihin tai muille elimille tai henkilöille, jotka vastaavat kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille toisessa jäsenvaltiossa. Tämä lupa edellyttää 94 artiklassa tarkoitettua asianomaisten jäsenvaltioiden välistä yhteistä ja komission hyväksymää

valvontaohjelmaa, joka perustuu komission 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen hyväksymiin riskiperusteisiin menetelmiin.

62 artikla

Myynti-ilmoitusten täyttäminen ja toimittaminen

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai jäsenvaltioiden hyväksymien muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on alle 200 000 euroa vuodessa ja jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on 48 tunnin kuluessa ensimyyntistä toimitettava myynti-ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu, mikäli mahdollista sähköisessä muodossa. Nämä ostajat, huutokaupat, elimet tai henkilöt ovat vastuussa myynti-ilmoituksen paikkansapitävyydestä.

2. Jäsenvaltio voi velvoittaa tai oikeuttaa jäsenvaltioiden hyväksymät rekisteröidyt ostajat, rekisteröidyt huutokaupat tai muut elimet tai henkilöt, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on alle 200 000 euroa vuodessa, kirjaamaan ja toimittamaan 64 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot sähköisessä muodossa.

3. Jos jäsenvaltio, jonka alueella ensimyynti tapahtuu, ei ole kalat purkaneen kalastusaluksen lippujäsenvaltio, sen on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaan kuuluvien tietojen vastaanottamisen jälkeen.

4. Jos kalastustuotteiden saattaminen ensimmäistä kertaa markkinoille ei tapahdu jäsenvaltiossa, jossa tuotteet on purettu, tämän markkinoille saattamisen valvonnasta vastaavan jäsenvaltion on varmistettava, että myynti-ilmoituksen jäljennös toimitetaan, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, mainittujen tuotteiden purkamisen valvonnasta vastuussa oleville toimivaltaisille viranomaisille ja kalastusaluksen lippuvaltion toimivaltaisille viranomaisille myynti-ilmoituksen vastaanottamisen jälkeen.

5. Kun purkaminen tapahtuu yhteisön ulkopuolella ja ensimyynti tapahtuu kolmannessa maassa, kalastusaluksen päällikön tai hänen edustajansa on toimitettava myynti-ilmoituksen jäljennös, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, tai muu vastaava samantasoiset tiedot sisältävä asiakirja lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille 48 tunnin kuluessa ensimyyntistä.

6. Jos myynti-ilmoituksen tiedot eivät vastaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (1) 218 ja 219 artiklassa tarkoitettua laskua tai sitä vastaavaa asiakirjaa, asianomaisen jäsenvaltion on annettava tarvittavat säännökset varmistaakseen, että ostajalle toimitettujen tavaroiden verotonta hintaa koskevat tiedot ovat samat kuin laskussa. Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset varmistaakseen, että ostajalle toimitettujen tavaroiden verotonta hintaa koskevat tiedot ovat samat kuin laskussa.

(1) EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

63 artikla

Myynti-ilmoitusten tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai jäsenvaltioiden hyväksymien muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on vähintään 200 000 euroa vuodessa, on kirjattava 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen sähköisessä muodossa ja lähetettävä ne sähköisessä muodossa 24 tunnin kuluessa ensimyyntin loppuun saattamisesta sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimyynti tapahtuu.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava samalla tavalla sähköisessä muodossa 62 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen myynti-ilmoitusten koskevat tiedot.

64 artikla

Myynti-ilmoitusten sisältö

1. Edellä 62 ja 63 artiklassa tarkoitettujen myynti-ilmoitusten on sisällettävä seuraavat tiedot:

- a) sen kalastusalueen ulkoinen tunnistenumero ja nimi, josta kyseiset tuotteet on purettu;
- b) purkamissatama ja -päivä;
- c) kalastusalueen käyttävän toimijan tai päällikön nimi, ja myyjän nimi, jos eri kuin edellä mainittu;
- d) ostajan nimi, alv-tunniste, verotunniste tai muu yksilöllinen tunnistus;
- e) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- f) kunkin lajin arvioidut määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden jalostusastetyypin mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- g) kaikkien kaupan pitämisen vaatimusten soveltamisalaa kuuluvien tuotteiden osalta tapauksen mukaan koko tai paino, laatu, jalostusaste ja tuoreus;
- h) tarvittaessa markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoitus (siirto, käyttö eläinrehuksi, eläinten ruokintaan tarkoitettujen jauhojen tuotantoon, syötiksi tai muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi);
- i) myyntipaikka ja -päivä;
- j) laskun ja tarvittaessa myyntisopimuksen viitenumero sekä tarvittaessa päivämäärä;
- k) tarvittaessa viittaus 66 artiklassa tarkoitettuun haltuunottoilmoitukseen tai 68 artiklassa tarkoitettuun kuljetusasiakirjaan;
- l) hinta.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

65 artikla

Vapautukset myynti-ilmoituksista koskevista vaatimuksista

1. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen myöntää vapautuksen velvollisuudesta toimittaa myynti-ilmoitus jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai muille hyväksytyille elimille niiden kalastustuotteiden osalta, jotka on purettu tiettyihin kalastusalueisiin kuuluvista kokonaispituudeltaan alle 10 metriä pitkistä yhteisön kalastusalueista, tai jos purettujen kalastustuotteiden määrä ei elopainona ilmaistuna ole yli 50 kilogrammaa lajia kohden. Tällaisia vapautuksia voidaan myöntää ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio on ottanut käyttöön hyväksyttävän pistokoejärjestelmän 16 ja 25 artiklan mukaisesti.

2. Sellaisten määrältään enintään 30 kilogrammaa painavien tuotteiden ostaja, joita ei saateta jatkossa markkinoille vaan käytetään pelkästään yksityiseen kulutukseen, vapautetaan 62, 63 ja 64 artiklan säännöksistä. Tämän kynnsarvon muutokset hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

66 artikla

Haltuunottoilmoitus

1. Jos kalastustuotteet on tarkoitettu myytäväksi myöhemässä vaiheessa, rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on alle 200 000 euroa vuodessa ja jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on 48 tunnin kuluessa purkamisen loppuun saattamisesta toimitettava haltuunottoilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa haltuunotto tapahtuu, sanotun kuitenkin rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista. Haltuunottoilmoituksen toimittamisesta ja paikkansapitävyydestä vastaavat edellä mainitut ostajat, huutokaupat taikka muut elimet tai henkilöt.

2. Jos jäsenvaltio, jossa haltuunotto tapahtuu, ei ole kalat purkaneen kalastusalueen lippujäsenvaltio, sen on varmistettava, että haltuunottoilmoituksen jäljennös toimitetaan, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille asiaan kuuluvien tietojen vastaanottamisen jälkeen.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua haltuunottoilmoituksesta on käytävä ilmi ainakin seuraavat tiedot:

- a) sen kalastusalueen ulkoinen tunnistenumero ja nimi, josta tuotteet on purettu;
- b) purkamissatama ja -päivä;
- c) alusta käyttävän toimijan tai päällikön nimi;
- d) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- e) kunkin varastoidun lajin määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltyinä tuotteiden jalostusastetyypin mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;

- f) tuotteiden varastointilaitosten nimi ja osoite;
- g) tarvittaessa viittaus 68 artiklassa tarkoitettuun kuljetusasiakirjaan.

67 artikla

Haltuunottoilmoituksen tietojen sähköinen täyttäminen ja toimittaminen

1. Kun kalastustuotteet on tarkoitettu myytäväksi myöhemässä vaiheessa, rekisteröityjen ostajien, rekisteröityjen huutokauppojen tai muiden elinten tai henkilöiden, joiden kalastustuotteiden ensimyyntin liikevaihto on vähintään 200 000 euroa vuodessa tai jotka vastaavat jäsenvaltiossa purettujen kalastustuotteiden saattamisesta ensimmäistä kertaa markkinoille, on kirjattava sähköisessä muodossa 66 artiklassa tarkoitettujen tietojen ja lähetettävä ne 24 tunnin kuluessa sähköisessä muodossa sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa haltuunotto tapahtuu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta monivuotisiin suunnitelmiin sisältyvien erityissäännösten soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava sähköisessä muodossa 66 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen haltuunottoilmoitusta koskevat tiedot.

68 artikla

Kuljetusasiakirjan täyttäminen ja toimittaminen

1. Purkauspaikasta muualle kuljetettavien, yhteisössä aluksesta purettujen jalostamattomien tai aluksella jalostettujen kalastustuotteiden, joista ei ole toimitettu myynti-ilmoitusta eikä haltuunottoilmoitusta 62, 63, 66 ja 67 artiklan mukaisesti, mukana on ensimyyntiin saakka oltava kuljettajan laatima asiakirja. Kuljettajan on 48 tunnin kuluessa lastauksesta toimitettava kuljetusasiakirja sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai valtuutetuille muille elimille, jonka alueella purkamisen on tapahtunut.

2. Kuljettaja vapautetaan kalastustuotteiden mukana olevaa kuljetusasiakirjaa koskevan vaatimuksen täyttämistä, jos kuljetusasiakirja on toimitettu sähköisessä muodossa ennen kuljetuksen alkamista lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joiden on, mikäli tuotteet kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa purkamisen tapahtuu, välittömästi kuljetusasiakirjan saatuaan toimitettava se sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimmäisen kerran markkinoille saattamisen on ilmoitettu tapahtuvan.

3. Siinä tapauksessa että tuotteet kuljetetaan muuhun jäsenvaltioon kuin siihen jäsenvaltioon, jossa purkamisen tapahtuu, kuljettajan on lisäksi toimitettava 48 tunnin kuluessa kalastustuotteiden lastaamisesta kuljetusasiakirjan jäljennös sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella ensimmäisen kerran markkinoille saattamisen on ilmoitettu tapahtuvan. Jäsenvaltio, jossa tuote saatetaan ensimmäisen kerran markkinoille, voi vaatia asiasta lisätietoja jäsenvaltiolta, jossa purkamisen tapahtuu.

4. Kuljetusasiakirjan paikkansapitävyydestä on vastuussa kuljettaja.

5. Kuljetusasiakirjassa on ilmoitettava

- a) lähetyksen/lähetysten määräpaikka ja kuljettavan kulkuneuvon tunniste;
- b) sen kalastusaluksen ulkoinen tunnistenumero ja nimi, josta tuotteet on purettu;
- c) kunkin lajin kolmikirjaiminen FAO:n koodi ja asianomainen maantieteellinen alue, jolta saaliit pyydettiin;
- d) kunkin lajin kuljetettujen määrät kilogrammoina tuotteen painoa, eriteltynä tuotteiden jalostusastetyypin mukaan, tai tapauksen mukaan kappalemäärinä;
- e) vastaanottajan (-ottajien) nimi ja osoite (nimet ja osoitteet);
- f) tavaroiden lastauspaikka ja -päivä.

6. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää poikkeuksia 1 kohdassa säädetystä velvollisuudesta, jos kalastustuotteita kuljetetaan satama-alueen sisällä tai enintään 20 kilometrin päähän purkamispaikasta.

7. Kun myydyiksi ilmoitetut kalastustuotteet kuljetetaan muualle kuin purkamispaikkaan, kuljettajan on voitava todistaa asiakirjan avulla, että myynti on tapahtunut.

8. Tässä artiklassa säädetty velvollisuus ei koske kuljettajaa, jos kuljetusasiakirja korvataan 23 artiklassa säädetyn kuljetettavien määriä koskevan purkamisilmoituksen jäljennöksellä tai jollakin muulla vastaavalla samantasoiset tiedot sisältävällä asiakirjalla.

III LUKU

Tuottajajärjestöt sekä hinta- ja interventiojärjestelyt

69 artikla

Tuottajajärjestöjen seuranta

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 104/2000 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että

- a) tuottajajärjestöt noudattavat hyväksynnän edellytyksiä;
- b) hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklassa luetellut edellytykset eivät enää täyty tai jos tuottajajärjestön hyväksyntä perustuu virheellisiin tietoihin;
- c) hyväksyntä peruutetaan viipymättä takautuvasti, jos järjestö on saanut sen tai hyödyntänyt sitä vilpillisesti.

2. Sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 104/2000 5 artiklassa ja 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettuja tuottajajärjestöjä koskevia sääntöjä noudatetaan, komissio suorittaa tarkastuksia, ja se voi näiden tarkastusten jälkeen tarvittaessa pyytää jäsenvaltioita peruuttamaan hyväksynnän.

3. Kunkin jäsenvaltion on tehtävä asianmukaisia tarkastuksia varmistaa, että kukin tuottajajärjestö noudattaa asetuksessa (EY) N:o 2508/2000 tarkoitettuja kyseisen kalastusvuoden toimintaohjelmassa asetettuja velvollisuuksia, ja kunkin jäsenvaltion on sovellettava näiden velvollisuuksien noudattamatta jättämiseen asetuksen (EY) N:o 104/2000 9 artiklan 3 kohdassa säädettyjä seuraamuksia.

70 artikla

Hinta- ja interventiojärjestelyjen seuranta

Jäsenvaltioiden on tehtävä kaikki tarkastukset, jotka liittyvät hinta- ja interventiojärjestelyihin ja erityisesti

- tuotteiden poistamiseen markkinoilta muihin tarkoituksiin kuin ihmisravinnoksi;
- siirtotoimenpiteisiin, joiden tarkoituksena on markkinoilta poistettujen tuotteiden vakauttaminen, varastointi ja/tai jalostus;
- merellä jäädytettujen tuotteiden yksityiseen varastointiin;
- jalostettavaksi tarkoitettusta tonnikalasta myönnettävään tasaushyvitykseen.

VI OSASTO

TARKKAILU

71 artikla

Jäsenvaltioiden merellä tekemät havainnot ja paikantamiset

1. Jäsenvaltioiden on suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla yhteisön vesillä toteutettava tarkkailua, joka perustuu

- tarkastusalusten tai ilmailuvälilaitteiden tekemisiin kalastusalushavaintoihin;
- edellä 9 artiklassa tarkoitettuun alusten satelliittiseurantajärjestelmään; tai
- mihin tahansa muihin paikantamis- ja tunnistamismenetelmiin.

2. Jos havainto tai paikannus ei vastaa muita jäsenvaltion käytettävissä olevia tietoja, sen on tehtävä tarvittavia tarkastuksia voidakseen tehdä päätöksen tarpeellisista seurantatoimista.

3. Jos havainto tai paikannus liittyy toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan kalastusalueeseen eivätkä tiedot vastaa muita rannikkojäsenvaltion käytettävissä olevia tietoja, ja jos tämä rannikkojäsenvaltio ei pysty toteuttamaan lisätoimia, sen on kirjattava havaintonsa tarkkailuraporttiin ja toimitettava mainittu raportti viipymättä, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, lippujäsenvaltiolle tai asianomaiselle kolmannelle maalle. Jos kyse on kolmannen maan aluksesta, tarkkailuraportti on lähetettävä myös komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

4. Jos jäsenvaltion virkamies havaitsee tai paikantaa kalastusalueen, joka harjoittaa toimintaa, jota voidaan pitää yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvana rikkomuksena, hänen on laadittava viipymättä tarkkailuraportti ja lähetettävä se toimivaltaisille viranomaisilleen.

5. Tarkkailuraportin sisältö määritetään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

72 artikla

Havaintoja ja paikannuksia koskevien tietojen johdosta toteutettavat toimet

1. Kun lippujäsenvaltio saa toiselta jäsenvaltiolta tarkkailuraportin, sen on toimittava sen perusteella nopeasti ja toteutettava tarvittavat lisätutkimukset voidakseen tehdä päätöksen tarpeellisista seurantatoimista.

2. Muiden jäsenvaltioiden kuin lippujäsenvaltion on tarvittaessa varmennettava, onko alus, jota havainto on koskenut, harjoittanut toimintaa niiden lainkäyttövaltaan tai suvereniteettiin kuuluvilla vesillä tai onko tällaisesta aluksesta peräisin olevia kalastustuotteita purettu niiden alueella tai tuotu sinne, ja tutkittava, miten alus on aiemmin noudattanut asiaankuuluvia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

3. Komissio tai sen nimeämä elin taikka tarvittaessa lippujäsenvaltio ja muut jäsenvaltiot tarkastelevat myös yksittäisten kansalaisten, kansalaisjärjestöjen, ympäristöjärjestöjen mukaan luettuina, sekä kalastusalan tai kalakaupan sidosryhmien edustajien toimittamia alushavaintoja koskevia asianmukaisesti dokumentoituja tietoja.

73 artikla

Valvonnasta vastaavat tarkkailijat

1. Jos neuvosto on perustanut valvonnasta vastaavia yhteisön tarkkailijoita koskevan ohjelman, kalastusalueilla olevien tarkkailijoiden on tarkastettava, että kalastusalue noudattaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä. Heidän on suoritettava kaikki tarkkailijaohjelmassa määritellyt tehtävät ja erityisesti tarkistettava aluksen kalastustoiminta ja asiaan liittyvät asiakirjat sekä kirjattava tekemänsä havainnot.

2. Valvonnasta vastaavilla tarkkailijoilla on oltava pätevyys tehtäviinsä. Heidän on oltava kalastusalueen omistajasta, päälliköstä ja miehistön jäsenistä riippumattomia. Heillä ei saa olla mitään taloudellisia siteitä kyseessä olevaan toimijaan.

3. Valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden on mahdollisuuksien mukaan varmistettava, ettei heidän läsnäolonsa kalastusaluksilla haittaa tai häiritse kalastustoimintaa ja aluksen tavanomaisia toimintoja.

4. Valvonnasta vastaavan tarkkailijan huomattessa vakavan rikkomuksen hänen on ilmoitettava siitä viipymättä lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

5. Valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden on laadittava tarkkailuraportti, mahdollisuuksien mukaan sähköisessä muodossa, ja toimitettava se, viipymättä sekä tarvittaessa kalastusaluksessa olevia sähköisiä lähetysvälineitä käyttäen, toimivaltaisille viranomaisilleen ja lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden on vietävä raportti 78 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan.

6. Jos tarkkailuraportissa todetaan tarkkailun kohteena olevan aluksen harjoittaneen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen vastaista kalastustoimintaa, 4 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten on toteutettava kaikki asianmukaiset toimet tutkiakseen asian.

7. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on tarjottava nimeille valvonnasta vastaaville tarkkailijoille riittävät majoitusolosuhteet, helpotettava heidän työskentelyään ja vältettävä häiritsemästä heidän tehtäviensä suorittamista. Yhteisön kalastusalusten päälliköiden on päästettävä valvonnasta vastaavat tarkkailijat aluksen asiaankuuluviin osiin sekä annettava näiden tarkastaa saaliit ja aluksen asiakirjat, myös sähköiset tiedostot.

8. Lippujäsenvaltiot vastaavat kaikista kustannuksista, jotka aiheutuvat tämän artiklan mukaisesta valvonnasta vastaavien tarkkailijoiden toiminnasta. Jäsenvaltiot voivat periä nämä kustannukset kokonaan tai osittain kyseistä kalastusta harjoittavien lippunsa alla purjehtivien kalastusaluksia käyttäviltä toimijoilta.

9. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

VII OSASTO

TARKASTUS JA MENETTELYT

I LUKU

Yleiset säännökset

74 artikla

Tarkastusten suorittaminen

1. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo tarkastusten suorittamisesta vastaavista virkamiehistä ja pidettävä sitä ajan tasalla.

2. Virkamiesten on suoritettava tehtävänsä yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Heidän on tehtävä tarkastukset syrjintää harjoittamatta merellä, satamissa, kuljetuksen aikana, jalostuslaitoksissa ja kalastustuotteiden kaupan pitämisen aikana.

3. Virkamiesten on erityisesti tarkastettava

a) aluksella olevan, varastoidun, kuljetetun, jalostetun tai kaupan pidetyn saaliin laillisuus ja siihen liittyvien asiakirjojen tai sähköisten toimitusten paikkansapitävyys;

b) kohdelajien ja aluksella olevien saaliiden pyyntiin käytettyjen pyydysten laillisuus;

c) tarvittaessa varastointisuunnitelma ja lajien erillissäilytys;

d) pyydysten merkintä; ja

e) 40 artiklassa tarkoitettua moottoria koskevat tiedot.

4. Virkamiehet voivat tutkia kaikki asiaankuuluvat alueet, kanneet ja sisätilat. He voivat tutkia myös jalostetut tai jalostamattomat saaliit, verkot tai muut pyydykset, laitteet, kaloja tai kalastustuotteita sisältävät kontit ja pakkaukset sekä kaikki asiakirjat, jotka he katsovat tarpeellisiksi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen todentamista varten. He voivat myös esittää kysymyksiä henkilöille, joilla katsotaan olevan tietoa tarkastuksen kohteena olevasta asiasta.

5. Virkamiesten on tehtävä tarkastukset siten, että niistä aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa ja häiriötä alukselle tai kuljettavalle kulkuneuvolle ja sen toiminnalle sekä saaliin varastoinnille, jalostukselle ja kaupan pitämiselle. Heidän on mahdollisuuksien mukaan vältettävä saaliin vahingoittumista tarkastuksen aikana.

6. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti tarkastuksissa käytettäviä menetelmiä ja niiden suorittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

75 artikla

Toimijan velvollisuudet

1. Toimijan on mahdollistettava virkamiesten turvallinen pääsy alukselle, kuljettavaan kulkuneuvoon tai tilaan, jossa kalastustuotteita varastoidaan, jalostetaan tai pidetään kaupan. Hänen on huolehdittava virkamiesten turvallisuudesta, eikä hän saa estää virkamiehiä suorittamasta tehtäviään eikä uhkailla tai häiritä heitä tehtäviensä suorittamisessa.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

76 artikla

Tarkastusraportti

1. Virkamiesten on laadittava kunkin tarkastuksen jälkeen tarkastusraportti ja toimitettava se toimivaltaisille viranomaisilleen. Tämä raportti on mahdollisuuksien mukaan kirjattava ja toimitettava sähköisesti. Kun tarkastuksen kohteena on toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiva kalastusalus, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä asianomaiselle lippujäsenvaltiolle, jos tarkastuksen aikana on havaittu rikkomus. Kun tarkastuksen kohteena on kolmannen maan lipun alla purjehtiva kalastusalus, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä asianomaisen kolmannen maan toimivaltaisille viranomaisille, jos tarkastuksen aikana on havaittu rikkomus. Kun tarkastus on suoritettu toisen jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä, tarkastusraportin jäljennös on toimitettava viipymättä tuolle jäsenvaltiolle.

2. Virkamiesten on ilmoitettava tarkastuksen tulokset toimijalle, jonka on voitava esittää huomautuksia tarkastuksesta ja sen tuloksista. Toimijan huomautukset on otettava huomioon tarkastusraportissa. Virkamiesten on merkittävä kalastuspäiväkirjaan, että tarkastus on tehty.

3. Tarkastusraportista on lähetettävä jäljennös toimijalle mahdollisimman pian ja joka tapauksessa viimeistään 15 työpäivää tarkastuksen loppuun saattamisesta.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

77 artikla

Tarkastus- ja tarkkailuraporttien hyväksyttävyyys

Yhteisön tarkastajien tai muiden jäsenvaltioiden taikka komission virkamiesten laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit ovat hyväksyttäviä todisteita minkä tahansa jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niitä on tosiseikkoja todennettaessa pidettävä yhdenvertaisina jäsenvaltioiden tarkastus- ja tarkkailuraporttien kanssa.

78 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Jäsenvaltioiden on luotava sähköinen tietokanta, johon ne tallentavat kaikki virkamiestensä laatimat tarkastus- ja tarkkailuraportit, ja pidettävä sitä ajan tasalla.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

79 artikla

Yhteisön tarkastajat

1. Komissio laatii luettelon yhteisön tarkastajista 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Yhteisön tarkastajat voivat tehdä tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia yhteisön vesillä ja yhteisön vesien ulkopuolella olevilla yhteisön kalastusaluksilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta rannikkojäsenvaltioiden ensisijaista vastuuta.

3. Yhteisön tarkastajien tehtäviksi voidaan antaa

a) 95 artiklan mukaisesti hyväksytyjen erityisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano;

b) kansainväliset kalastusalan valvontaohjelmat, jos yhteisöllä on velvollisuus harjoittaa valvontaa.

4. Jollei 5 kohdasta muutu johdu, yhteisön tarkastajilla on tehtäviensä hoitamiseksi oltava viipymättä pääsy

a) yhteisön kalastusalueiden ja kaikkien muiden kalastustoimintaa harjoittavien alueiden alustien kaikille alueille, julkisiin tiloihin ja paikkoihin sekä kulkuneuvoihin; ja

b) kaikkiin tietoihin ja asiakirjoihin, jotka ovat tarpeen heidän tehtäviensä suorittamisessa ja joista mainittakoon erityisesti kalastuspäiväkirja, purkamisilmoitukset, saalistodistukset, jällelainsäilytysilmoitukset, myynti-ilmoitukset ja muut asiaan kuuluvat asiakirjat,

samassa laajuudessa ja samoin edellytyksin kuin sen jäsenvaltion virkamiehillä, jossa tarkastus suoritetaan.

5. Yhteisön tarkastajilla ei ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia oman kotijäsenvaltionsa alueen tai kotijäsenvaltionsa suvereniteettiin ja lainkäyttövaltaan kuuluvien yhteisön vesien ulkopuolella.

6. Yhteisön tarkastajiksi nimitetyillä komission virkamiehillä tai sen nimeämän elimen virkamiehillä ei ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia.

7. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella olevien alusten tarkastukset

80 artikla

Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella olevien kalastusalueiden tarkastukset

1. Jäsenvaltio voi tarkastaa kaikilla yhteisön vesillä, jotka eivät ole toisen jäsenvaltion suvereniteettiin kuuluvia vesiä, lippunsa alla purjehtivat kalastusalueet, sanotun kuitenkin rajoittamatta rannikkojäsenvaltion ensisijaista vastuuta.

2. Jäsenvaltio voi suorittaa toisen jäsenvaltion kalastusaluksilla tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia, kun on kyse kaikilla yhteisön vesillä, jotka eivät ole toisen jäsenvaltion suvereniteettiin kuuluvia vesiä, harjoitettavasta kalastustoiminnasta, jos

- a) kyseinen rannikkojäsenvaltio on antanut siihen luvan; tai
- b) on hyväksytty yhteisön erityinen valvonta- ja tarkastusohjelma 95 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiolla on lupa tarkastaa kansainvälisillä merialueilla toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset.

4. Jäsenvaltio voi tarkastaa kolmansien maiden vesillä oman lippunsa tai toisen jäsenvaltion lipun alla purjehtivat yhteisön kalastusalukset kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen yhteystahoksi tämän asetuksen soveltamista varten. Jäsenvaltion yhteystahon on oltava tavoitettavissa ympäri vuorokauden.

81 artikla

Lupahakemukset

1. Jäsenvaltion esittämät hakemukset, jotka koskevat lupaa suorittaa 80 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tarkastuksia sen suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuulumattomilla yhteisön vesillä olevilla kalastusaluksilla, on ratkaistava asianomaisessa rannikkojäsenvaltiossa 12 tunnin kuluessa hakemuksen tekemisestä tai asianmukaisessa määräajassa, jos hakemuksen syy on tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesillä aloitettu keskeytymätön takaa-ajo.

2. Lupaa pyytävälle jäsenvaltiolle on ilmoitettava päätöksestä viipymättä. Päätökset on toimitettava myös komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

3. Lupahakemukset voidaan evätä kokonaisuudessaan tai osittain ainoastaan sikäli kuin tämä on tarpeen pakottavista syistä. Epäämiset ja niiden perusteet on toimitettava viipymättä lupaa pyytävälle jäsenvaltiolle ja komissiolle tai sen nimeämälle elimelle.

III LUKU

Tarkastusten aikana havaitut rikkomukset

82 artikla

Menettely rikkomustapauksissa

Jos virkamies päättää tarkastuksen aikana keräämiensä tietojen tai muiden merkityksellisten tietojen perusteella, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä on rikottu, hänen on

- a) merkittävä oletettu rikkomus tarkastusraporttiin;

b) toteutettava kaikki tarvittavat toimet, joilla varmistetaan oletettua rikkomusta koskevien todisteiden säilyminen;

c) toimitettava tarkastusraportti viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle;

d) ilmoitettava luonnolliselle tai oikeushenkilölle, jonka epäillään syyllistyneen rikkomukseen tai joka on tavattu itse teosta, että rikkomus voi johtaa asianmukaisen pistemäärän määräämiseen 92 artiklan mukaisesti. Nämä tiedot on merkittävä tarkastusraporttiin.

83 artikla

Tarkastuksen tekevän jäsenvaltion vesien ulkopuolella havaitut rikkomukset

1. Jos 80 artiklan mukaisessa tarkastuksessa on havaittu rikkomus, tarkastuksen tekevän jäsenvaltion on viipymättä toimitettava tiivistelmämuotoinen tarkastusraportti rannikkojäsenvaltiolle tai, kun kyse on yhteisön vesien ulkopuolella suoritettavasta tarkastuksesta, asianomaisen kalastusluksen lippujäsenvaltiolle. Rannikko- ja lippujäsenvaltiolle on toimitettava täydellinen tarkastusraportti 15 päivän kuluessa tarkastusajankohdasta.

2. Rannikkojäsenvaltion tai, kun on kyse yhteisön vesien ulkopuolella suoritettavasta tarkastuksesta, asianomaisen kalastusluksen lippujäsenvaltion on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet 1 kohdassa tarkoitettujen rikkomuksen suhteen.

84 artikla

Tiettyjen vakavien rikkomusten tarkempi seuranta

1. Lippujäsenvaltio tai rannikkojäsenvaltio, jonka vesillä kalastusluksen epäillään

a) kirjanneen monivuotisten suunnitelmien kattamien kantojen saaliita väärin yli 500 kilogramman tai 10 prosentin edestä, laskettuna prosenttiosuutena kalastuspäiväkirjan luvuista, sen mukaan kumpi on suurempi; tai

b) syyllistyneen johonkin asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklassa tai tämän asetuksen 90 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vakavaan rikkomukseen yhden vuoden kuluessa ensimmäiseen vakavaan rikkomukseen syyllistymisestäään,

voi asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi vaatia kalastusalusta siirtymään viipymättä satamaan perusteellista tutkimusta varten.

2. Rannikkojäsenvaltion on viipymättä ja kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen ilmoitettava lippujäsenvaltiolle 1 kohdassa tarkoitettua tutkimuksesta.

3. Virkamiehet saavat pysyä kalastusaluksella, kunnes 1 kohdassa tarkoitettu perusteellinen tutkimus on tehty.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kalastusaluksen päällikön on keskeytettävä kaikki kalastustoimet ja siirryttävä pyynnöstä satamaan.

IV LUKU

Tarkastusten aikana havaittujen rikkomusten käsittely

85 artikla

Käsittely

Jos tarkastuksen tekevän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset havaitsevat tarkastuksen aikana tai sen jälkeen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvan rikkomuksen, niiden on toteutettava VIII osaston mukaiset asianmukaiset toimenpiteet kyseessä olevan aluksen päällikön tai muiden rikkomuksesta vastuussa olevien oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden suhteen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 83 artiklan 2 kohdan ja 86 artiklan soveltamista.

86 artikla

Käsittelyn siirtäminen

1. Jäsenvaltio, jonka alueella tai vesillä rikkomus on havaittu, voi siirtää rikkomuksen käsittelyn lippujäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tai jäsenvaltiolle, jonka kansallinen rikkomuksen on suorittanut, kyseisen jäsenvaltion suostumuksella ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla saavutetaan todennäköisemmin 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lopputulos.

2. Lippujäsenvaltio voi siirtää rikkomukseen liittyvän käsittelyn sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, joka tekee tarkastuksen, tuon jäsenvaltion suostumuksella ja sillä edellytyksellä, että siirtämisen avulla saavutetaan todennäköisemmin 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu lopputulos.

87 artikla

Yhteisön tarkastajien havaitsema rikkomus

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sellaisten rikkomusten suhteen, jotka yhteisön tarkastaja on havainnut jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tai niiden lipun alla purjehtivalla kalastusaluksella.

88 artikla

Korjaavat toimenpiteet purkamis- tai jälleelaivausjäsenvaltion jättäessä rikkomuksen käsittelemättä

1. Jos jäsenvaltio, jossa saalis on purettu aluksesta tai jälleelaivattu, ei ole lippujäsenvaltio ja jos sen toimivaltaiset viranomaiset eivät toteuta asianmukaisia toimenpiteitä vastuussa olevia luonnollisia tai oikeushenkilöitä vastaan tai eivät siirrä rikkomuksen käsittelyä 86 artiklan mukaisesti, lainvastaisesti aluksesta purettu tai jälleelaivatut määrät voidaan vähentää purkamis- tai jälleelaivausjäsenvaltiolle myönnetystä kiintiöstä.

2. Purkamis- tai jälleelaivausjäsenvaltion kiintiöstä vähennettävät määrät vahvistetaan 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komission kuultua molempia kyseessä olevia jäsenvaltioita.

3. Jos purkamis- tai jälleelaivausjäsenvaltiolla ei ole enää vastaavaa kiintiötä käytettävissään, sovelletaan 37 artiklaa. Lainvastaisesti aluksesta purettu tai jälleelaivatut määrät on tätä varten katsottava samansuuruisiksi kuin lippujäsenvaltion kärsimän vahingon suuruus, siten kuin mainitussa artiklassa säädetään.

VIII OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

89 artikla

Toimenpiteet säännösten noudattamisen varmistamiseksi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisia toimenpiteitä, hallinnolliset toimet tai rikosoikeudelliset menettelyt mukaan luettuina, toteutetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja järjestelmällisesti niitä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan, joiden epäillään rikkoneen mitä tahansa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöä.

2. Seuraamusten ja oheisseuraamusten kokonaistaso on laskettava kansallisen lainsäädännön asianmukaisten säännösten mukaisesti siten, että niillä tosiasiallisesti estetään vakavaan rikkomukseen syyllystyneitä saamasta rikkomuksensa tuottamaa taloudellista hyötyä, tämän kuitenkin rajoittamatta laillista ammatin harjoittamisen oikeutta. Näiden seuraamusten on myös saatava aikaan vaikutuksia, jotka ovat suhteessa asianomaisten rikkomusten vakavuuteen, sekä ehkäisevät tehokkaasti muita samanlaatuisia rikkomuksia.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa järjestelmää, jossa sakko on suhteutettu oikeushenkilön liikevaihtoon taikka rikkomukseen syyllystymisestä saatavaan tai tavoiteltuun taloudelliseen hyötyyn.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, jonka lainkäyttövaltaan rikkomus kuuluu, on kansallisen lainsäädäntönsä mukaisia menettelyjä noudattaen ilmoitettava viipymättä lippujäsenvaltiolle ja sille jäsenvaltiolle, jonka kansallinen rikkomukseen suorittanut on, tai mille tahansa muulle jäsenvaltiolle, jonka etua hallinnollisten toimien, rikosoikeudellisten menettelyjen tai muiden toteutettujen toimenpiteiden sekä kaikkien tällaiseen rikkomukseen liittyvien lopullisten päätösten, mukaan lukien 92 artiklan mukaisesti tapahtuva pisteiden määrääminen, seuraaminen koskee.

90 artikla

Vakavista rikkomuksista määrättävät seuraamukset

1. Asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan lisäksi myös jäljempänä lueteltuja toimintoja pidetään tässä asetuksessa tarkoitettuina vakavina rikkomuksina riippuen kyseessä olevan rikkomuksen vakavuudesta, minkä jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen määrittää ottaen huomioon perusteet, joita voivat olla vahingon luonne, sen arvo, rikkomuksen suorittaneen taloudellinen asema ja rikkomuksen laajuus tai sen toistuminen:

- a) purkamis- tai myynti-ilmoituksen toimittamatta jättäminen, kun saaliin purkaminen on tapahtunut kolmannen maan satamassa,
- b) moottorin käsittely sen tehon lisäämiseksi yli moottoritodistuksen mukaisen jatkuvan enimmäiskonetehon,
- c) kalastustoimen aikana saaliksi joutuneiden lajien, joihin sovelletaan kiintiötä, purkamatta jättäminen, jollei tällainen purkaminen olisi yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisten velvollisuuksien vastaista kalastuksessa tai kalastusvyöhykkeillä, joihin tällaisia sääntöjä sovelletaan.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakavaan rikkomukseen syyllistyneelle luonnolliselle henkilölle tai siitä vastuussa olevaksi katsotulle oikeushenkilölle voidaan määrätä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia asetuksen (EY) N:o 1005/2008 IX luvussa säädettyjen seuraamusten ja toimenpiteiden valikoiman mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä seuraamus, joka on tehokkaasti varoitettava ja soveltuviissa tapauksissa laskettu vakavan rikkomuksen suorittamisella saatujen kalastustuotteiden arvon perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1005/2008 44 artiklan 2 kohdan soveltamista.

4. Seuraamuksen suuruutta määrittäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon myös kyseisille kalavaraille ja meriympäristölle aiheutuneen vahingon arvo.

5. Jäsenvaltiot voivat tämän lisäksi tai vaihtoehtoisesti käyttää tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia rikosoikeudellisia seuraamuksia.

6. Tässä luvussa säädettyihin seuraamuksiin voidaan liittää muita seuraamuksia tai toimenpiteitä, erityisesti niitä, jotka on kuvattu asetuksen (EY) N:o 1005/2008 45 artiklassa.

91 artikla

Välittömät täytäntöönpanotoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklassa määriteltyä vakavaa rikkomusta suorittamassa olevia, itse teosta tavattuja kalastusalusten päälliköitä tai muita luonnollisia henkilöitä taikka oikeushenkilöitä jatkamasta tätä toimintaa.

92 artikla

Vakavia rikkomuksia koskeva pisteytysjärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1005/2008 42 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vakavien rikkomusten osalta pisteytysjärjestelmää, jonka perusteella kalastuslisenssin haltijalle määrätään asianmukainen pistemäärä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvista rikkomuksesta.

2. Kun luonnollinen henkilö on syyllistynyt yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuvaan vakavaan rikkomukseen tai kun oikeushenkilö katsotaan tällaisesta rikkomuksesta vastuussa olevana, kalastuslisenssin haltijalle on määrättävä rikkomuksen seurauksena asianmukainen määrä pisteitä. Määrätyt pisteet siirretään kyseisen aluksen myöhemmälle lisenssinhaltijalle, jos alus myydään, siirretään tai se vaihtaa muutoin omistajaa rikkomuksen jälkeen. Kalastuslisenssin haltijalla on oikeus kansallisen lainsäädännön mukaiseen muutoksenhakumenettelyyn.

3. Kun pisteiden kokonaismäärä saavuttaa tai ylittää tietyn pistemäärän, kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään ilman eri toimenpiteitä vähintään kahden kuukauden ajaksi. Jos kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään toisen kerran sen seurauksena, että lisenssin haltijalle on määrätty tietty määrä pisteitä, tämä aika on neljä kuukautta, kahdeksan kuukautta, jos kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään kolmannen kerran sekä yksi vuosi, jos kalastuslisenssin voimassaolo keskeytetään neljännen kerran. Jos lisenssin haltijalle määrätään tietty määrä pisteitä viidennen kerran, kalastuslisenssi peruutetaan pysyvästi.

4. Jos kalastuslisenssin haltija ei kolmen vuoden aikana viimeisestä vakavasta rikkomuksesta syyllisty uuteen vakavaan rikkomukseen, kaikki kalastuslisenssiä koskevat pisteet poistetaan.

5. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön myös pisteytysjärjestelmä, jonka perusteella aluksen päällikölle määrätään asianmukaisia pisteitä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuneesta rikkomuksesta, jonka hän on suorittanut.

93 artikla

Rikkomuksia koskevat kansalliset rekisterit

1. Jäsenvaltioiden on kirjattava kansalliseen rekisteriin kaikki yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuneet rikkomukset, joihin niiden lipun alla purjehtivat alukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet, mukaan luettuina rikkomuksista aiheutuneet seuraamukset ja määrättyjen pisteiden lukumäärä. Jäsenvaltioiden on kirjattava rikkomuksia koskevaan kansalliseen rekisteriinsä myös rikkomukset, joihin niiden lipun alla purjehtivat kalastusalukset tai niiden kansalaiset ovat syyllistyneet ja joita koskevat syytetoimet on toteutettu toisessa jäsenvaltiossa, sen jälkeen kun jäsenvaltio, jonka lainkäyttövaltaan asia kuuluu, on ilmoittanut lopullisesta päätöksestä 90 artiklan mukaisesti.

2. Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöihin kohdistuneeseen rikkomukseen liittyviä jatkotoimia toteuttaessaan jäsenvaltiot voivat pyytää muita jäsenvaltioita toimittamaan kansallisissa rekistereissään olevia tietoja kalastusaluksista ja henkilöistä, joiden epäillään syyllistyneen kyseessä olevaan rikkomukseen tai jotka on tavattu itse teosta suorittaessaan kyseistä rikkomusta.

3. Kun jäsenvaltio pyytää sääntöjen rikkomukseen liittyviä toimenpiteitä toteuttaessaan toiselta jäsenvaltiolta tietoja, mainittu toinen jäsenvaltio voi toimittaa asiaan vaikuttavat tiedot kyseisistä kalastusaluksista ja henkilöistä.

4. Rikkomuksia koskeissa kansallisissa rekistereissä olevia tietoja säilytetään vain niin kauan kuin se on tämän asetuksen tarkoitusta varten välttämätöntä mutta aina vähintään kolme kalenterivuotta alkaen sitä vuotta seuraavasta vuodesta, jona tiedot on kirjattu.

IX OSASTO

VALVONTAOHJELMAT

94 artikla

Yhteiset valvontaohjelmat

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa keskenään ja omasta aloitteestaan kalastustoiminnan valvonta-, tarkastus- ja seurantaohjelmia.

95 artikla

Yksittäiset valvonta- ja seurantaohjelmat

1. Komissio voi 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja yhdessä asianomaisten jäsenvaltion kanssa päättää, mihin kalastuksiin sovelletaan yksittäisiä valvonta- ja seurantaohjelmia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa yksittäisissä valvonta- ja seurantaohjelmissä on esitettävä ohjelman tavoitteet, ensisijaiset kohteet ja menettelyt sekä tarkastustoimia koskevat vertailuarvot. Nämä vertailuarvot vahvistetaan riskinhallinnan perusteella, ja niitä tarkistetaan ajoittain saavutettujen tulosten tarkastelun perusteella.

3. Jos jokin monivuotinen suunnitelma on tullut voimaan ja ennen kuin yksittäistä valvonta- ja seurantaohjelmaa on alettu soveltaa, kunkin jäsenvaltion on riskinhallinnan perusteella vahvistettava tarkastustoimille tavoitevertailuarvot.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tarvittavat toimenpiteet yksittäisten valvonta- ja seurantaohjelmien täytäntöönpanon varmistamiseksi, erityisesti tarvittavan henkilöstön ja kaluston sekä ohjelmien toteuttamisaikojen ja -alueiden osalta.

X OSASTO

KOMISSION SUORITTAMA ARVIOINTI JA VALVONTA

96 artikla

Yleiset periaatteet

1. Komissio valvoo ja arvioi jäsenvaltioiden suorittamaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista tutkimalla tietoja ja asiakirjoja sekä tekemällä tarkistuksia, riippumattomia tarkastuksia ja tutkimuksia sekä helpottaa jäsenvaltioiden välistä koordinaointia ja yhteistyötä. Tätä tarkoitusta varten komissio voi omasta aloitteestaan ja omia keinojaan käyttäen aloittaa ja toteuttaa selvityksiä, tarkistuksia, tarkastuksia ja tutkimuksia. Se voi tarkistaa erityisesti:

- a) jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista;
- b) yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista kolmannen maan vesillä kyseisen maan kanssa tehdyn kansainvälisen sopimuksen mukaisesti;
- c) kansallisten hallintokäytäntöjen sekä tarkastus- ja seuranta-toimien yhteensopivuutta yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen kanssa;
- d) vaadittavien asiakirjojen olemassaoloa ja niiden yhdenmukaisuutta sovellettavien sääntöjen kanssa;
- e) olosuhteita, joissa jäsenvaltiot toteuttavat valvontatoimia;
- f) rikkomusten havaitsemista ja käsittelyä;
- g) jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.

2. Jäsenvaltioiden on toimittava yhteistyössä komission kanssa sen tehtävien suorittamisen helpottamiseksi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän osaston mukaisesti suoritettuihin tarkistus-, itsenäisiin tarkastus- ja tutkimustehtäviin ei liity julkisuutta, joka haittaisi paikan päällä tehtäviä käyntejä. Komission virkamiesten kohdatessa vaikeuksia tehtäviensä suorittamisessa asianomaisten jäsenvaltioiden on annettava komission käyttöön keinot, joilla se voi saattaa työnsä päätökseen, ja annettava komission virkamiehille mahdollisuus arvioida yksittäisiä valvonta- ja tarkastustoimia.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle sen tehtäviään suorittessaan tarvitsema apu.

97 artikla

Komission virkamiesten toimivalta

1. Komission virkamiehet voivat suorittaa tarkistuksia ja tarkastuksia kalastusaluksissa sekä liikkeiden ja muiden sellaisten yksiköiden tiloissa, jotka harjoittavat yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyvää toimintaa ja heillä on pääsy kaikkiin tietoihin ja asiakirjoihin, joita tarvitaan heidän tehtäviensä toteuttamisessa, samassa laajuudessa ja samoin ehdoin kuin sen jäsenvaltion virkamiehillä, jossa tarkistukset tai tarkastus tapahtuvat.

2. Komission virkamiehillä on oikeus ottaa jäljennöksiä asiaankuuluvista tiedostoista ja tehdä pistokokeita, jos heillä on perusteltua aihetta uskoa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei ole noudatettu. He voivat vaatia kaikkia tarkastuksen kohteena olevissa tiloissa tavattuja henkilöitä todistamaan henkilöllisyytensä.

3. Komission virkamiehillä ei ole laajempia valtuuksia kuin kansallisilla tarkastajilla eikä heillä ole poliisi- eikä täytäntöönpanovaltuuksia.

4. Komission virkamiesten on esitettävä kirjallinen valtuutus, josta käy ilmi heidän henkilöllisyytensä ja virka-asemansa.

5. Komissio antaa virkamiehilleen kirjalliset ohjeet, joista ilmenee heidän toimivaltansa ja tehtävänsä tavoitteet.

98 artikla

Tarkistukset

1. Komission virkamiehet voivat olla läsnä kansallisten valvontaviranomaisten suorittamien valvontatoimien aikana aina, kun komissio katsoo sen tarpeelliseksi. Komissio luo näiden tarkistuskäyntien yhteydessä asianmukaiset yhteydet jäsenvaltioihin saadakseen mahdollisuuksien mukaan aikaan tarkistusohjelman, jonka kumpikin osapuoli voi hyväksyä.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseessä olevat elimet tai henkilöt suostuvat 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkistuksiin.

3. Jos tosiasialliset syyt eivät mahdollista alustavassa tarkistusohjelmassa suunniteltuja valvonta- ja tarkastustoimia, komission virkamiehet, jotka ovat yhteydessä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaihin valvontaviranomaisiin ja toimivat yhteisymmärryksessä näiden kanssa, muuttavat alustavaa tarkistusohjelmaa.

4. Merillä tai ilmaitse suorittavien valvontatoimien osalta tarkastuksissa aluksen tai ilma-aluksen päällikkö on yksin vastuussa valvonta- ja tarkastustoimista. Hänen on tehtävänsä suorittaessaan otettava asianmukaisesti huomioon 1 kohdassa tarkoitettu tarkistusohjelma.

5. Komissio voi järjestää niin, että sen jäsenvaltiossa tarkistuskäynnillä olevien virkamiesten mukana on tarkkailijana yksi tai useampi virkamies jostakin toisesta jäsenvaltiosta. Komission pyynnöstä sen jäsenvaltion, joka lähettää virkamiehiä, on tarvittaessa lyhyellä varoitusaajalla nimettävä tarkkailijoiksi valittavat kansalliset virkamiehet. Jäsenvaltiot voivat myös laatia luettelon kansallisista virkamiehistä, joita komissio voi pyytää osallistumaan tällaisiin valvonta- ja tarkastuskäynteihin. Komissio voi harkintansa mukaan esittää kutsun tuossa luettelossa oleville tai komissiolle ilmoitetuille virkamiehille. Komissio antaa tarvittaessa luettelon kaikkien jäsenvaltioiden käytettäväksi.

6. Komission virkamiehet voivat päättää suorittaa tässä artiklassa tarkoitettuja tarkistuskäyntejä ilman ennakoilmoitusta jos se on heidän mielestään tarpeen.

99 artikla

Riippumattomat tarkastukset

1. Jos on syytä uskoa, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamiseen liittyy sääntöjenvastaisuuksia, komissio voi toteuttaa riippumattomia tarkastuksia. Se suorittaa tällaiset tarkastukset omasta aloitteestaan ja ilman asianomaisten jäsenvaltion virkamiesten läsnäoloa.

2. Riippumattomia tarkastuksia voidaan kohdistaa kaikkiin toimijoihin, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi.

3. Jonkin jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueella tai vesillä suoritettavien riippumattomien tarkastusten yhteydessä sovelletaan tuon jäsenvaltion menettelysääntöjä.

4. Jos komission virkamiehet havaitsevat, että tämän asetuksen säännöksiä on vakavasti rikottu jonkin jäsenvaltion suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueella tai vesillä, heidän on ilmoitettava tästä viipymättä asianomaisten jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, ja tämän on toteutettava kaikki asiaan kuuluvat toimenpiteet tällaisen rikkomuksen suhteen.

100 artikla

Tutkimukset

Komissio voi toteuttaa jäsenvaltioiden valvontajärjestelmiä koskevia tutkimuksia. Tutkimuksiin voi kuulua erityisesti seuraavien seikkojen arviointi:

- a) kiintiöiden ja pyyntiponnistuksen hallinnointijärjestelmä;
- b) tiedonvarmennusjärjestelmät, mukaan luettuina satelliittiseurantajärjestelmiä, saaliita, pyyntiponnistusta ja kaupan pitämistä koskevien tietojen sekä yhteisön kalastuslaivastorekisteriä koskevien tietojen ristiintarkastusjärjestelmät sekä lisenssien ja kalastuslupien tarkastaminen;
- c) hallinto-organisaatio, mukaan luettuna käytettävissä olevan henkilöstön ja käytettävissä olevien keinojen riittävyys, henkilöstön koulutus, kaikkien valvontaan osallistuvien viranomaisten tehtävien rajaaminen sekä käytössä olevat välineet työskentelyn koordinoimiseksi ja näiden viranomaisten saattamien tulosten yhteinen arviointi;
- d) operatiiviset järjestelmät, mukaan luettuina nimettyjen satamien valvontamenettelyt;
- e) kansalliset valvontaohjelmat, mukaan luettuina tarkastustasojen vahvistaminen ja niiden täytäntöönpano;
- f) kansallinen seuraamusjärjestelmä, mukaan luettuina määrättyjen seuraamusten riittävyys, menettelyjen kesto, rikkomisiin syyllistyneiden menettämä taloudellinen hyöty ja seuraamusjärjestelmän aikaansaama pelotevaikutus.

101 artikla

Tarkistusraportti, riippumatonta tarkastusta koskeva raportti ja tutkimusraportti

1. Komissio ilmoittaa asianomaisille jäsenvaltioille tarkistuksessa ja riippumattomissa tarkastuksissa tehdyistä alustavista havainnoista yhden päivän kuluessa niiden tekemisestä.
2. Komission virkamiehet laativat tarkistusraportin, riippumatonta tarkastusta koskevan raportin tai tutkimusraportin kunkin tarkistuksen, riippumattoman tarkastuksen tai tutkimuksen jälkeen. Raportti toimitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle yhden kuukauden kuluessa tarkistuksen, riippumattoman tarkastuksen tai tutkimuksen loppuun saattamisesta. Jäsenvaltioilla on yhden kuukauden kuluessa mahdollisuus esittää huomautuksia raportissa tehdyistä havainnoista.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet 2 kohdassa tarkoitettujen raporttien perusteella.
4. Komissio julkaisee tarkistusraportin, riippumatonta tarkastusta koskevan raportin ja tutkimusraportin viimeistelyinä yhdessä asianomaisen jäsenvaltion huomautusten kanssa virallisen verkkosivustonsa suojatussa osiossa.

102 artikla

Tarkistusraportin, riippumatonta tarkastusta koskevan raportin ja tutkimusraportin seuranta-

1. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä toimitettava sille kaikki asiaankuuluvat tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat tiedot. Tietojen toimittamista koskevaa pyyntöä esittäessään komissio asettaa kohtuullisen määräajan, jonka kuluessa tiedot on toimitettava.
2. Jos komissio katsoo, että yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen täytäntöönpanossa on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia tai etteivät voimassa olevat valvontasäännökset tai -menetelmät ole joissakin jäsenvaltioissa tehokkaita, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on sen jälkeen tehtävä hallinnollinen selvitys, johon komission virkamiehet voivat osallistua.
3. Asianomaisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle selvityksen tuloksista ja toimitettava komissiolle raportti, joka on laadittava viimeistään kolmen kuukauden kuluttua komission pyynnöstä. Komissio voi jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä jatkaa tätä määräaika kohtuullisella ajalla.
4. Jos 2 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen selvitys ei johda sääntöjenvastaisuuksien poistumiseen tai jos komissio havaitsee jonkin jäsenvaltion valvontajärjestelmässä puutteita 98 ja 99 artiklassa tarkoitettujen tarkistusten tai riippumattomien tarkastusten tai 100 artiklassa tarkoitettujen tutkimusten aikana, komissio laatii kyseisen jäsenvaltion kanssa toimintasuunnitelman. Jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tuon toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi.

XI OSASTO

TOIMENPITEET, JOILLA VARMISTETAAN, ETTÄ JÄSENVALTIOT NOUDATTAVAT YHTEISEN KALASTUSPOLITIIKAN TAVOITTEITA

I LUKU

Taloudelliset toimenpiteet

103 artikla

Yhteisön rahoitustuen keskeyttäminen ja lakkauttaminen

1. Komissio voi päättää keskeyttää asetuksen (EY) N:o 1198/2006 ja asetuksen (EY) N:o 861/2006 8 artiklan a alakohdan mukaisen yhteisön rahoitustuen maksut kokonaisuudessaan tai osittain enintään 18 kuukauden ajaksi, jos on näyttöä siitä, että:
 - a) yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättäminen vaikuttaa tai vaikuttaa todennäköisesti rahoitettavien toimenpiteiden tehokkuuteen erityisesti kalavarojen säilyttämisen ja hallinnoinnin, laivaston sopeuttamisen ja kalastuksen valvonnan alalla;
 - b) noudattamatta jättäminen on luettavissa suoraan asianomaisen jäsenvaltion syyksi; ja
 - c) noudattamatta jättäminen saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle,

ja jos komissio toteaa saatavilla olevien tietojen perusteella ja tarvittaessa asianomaisen jäsenvaltion selityksen tutkittuaan, ettei kyseinen jäsenvaltio ole toteuttanut riittäviä toimenpiteitä tilanteen korjaamiseksi eikä voi toteuttaa niitä lähitulevaisuudessa.

2. Jos asianomainen jäsenvaltio ei keskeyttämisen kuluessa edelleenkään pysty osoittamaan, että se on toteuttanut korjaavia toimia varmistaakseen sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja täytäntöönpanon valvonnan tulevaisuudessa tai ettei ole olemassa vakavaa riskiä yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaan toiminnan häiriintymisestä tulevaisuudessa, komissio voi lakkauttaa kokonaisuudessaan tai osittain yhteisön rahoitustuen, jonka maksaminen on 1 kohdan nojalla keskeytetty. Tuki voidaan lakkauttaa vasta, kun sen maksaminen on ollut keskeytettyä 12 kuukauden ajan.

3. Ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamista komissio ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle kirjallisesti jäsenvaltion valvontajärjestelmän puutteita koskevista havainnoistaan ja aikomuksestaan tehdä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu päätös ja kehottaa sitä toteuttamaan korjaavia toimia määrääjässä, jonka komissio asettaa rikkomuksen vakavuuden mukaan ja joka on vähintään yksi kuukausi.

4. Jos jäsenvaltio ei vastaa 3 kohdassa tarkoitettuun kirjeeseen tuon kohdan mukaisesti asetettavassa määräajassa, komissio voi tehdä 1 tai 2 kohdassa tarkoitettua päätöksen tuolloin käytettävissä olevien tietojen perusteella.

5. Prosenttiosuuden, joka maksuista voidaan keskeyttää tai lakkauttaa, on oltava oikeassa vahvistetaan suhteessa siihen, millä tavoin ja missä määrin jäsenvaltio on laiminlyönyt säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanon valvontaa koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamisen ja miten vakava uhka tästä on aiheutunut elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvontajärjestelmän ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmän tehokkaalle toiminnalle, ja siinä on otettava huomioon, missä määrin tämä vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa rahoitettavien toimenpiteiden tehokkuuteen. Siinä otetaan huomioon kalastustoimien ja kalastukseen liittyvien toimien, joita laiminlyönti koskee, suhteellinen osuus 1 kohdassa tarkoitettulla rahoitustuella rahoitetuista toimenpiteistä, ja se rajoitetaan tähän osuuteen.

6. Tämän artiklan mukaiset päätökset tehdään ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset olosuhteet ja siten, että laiminlyönnin kohteen ja sen toimenpiteen välillä, johon keskeytetty maksu tai lakkautettu yhteisön rahoitus tuki liittyy, on todellinen taloudellinen yhteys.

7. Jos 1 kohdassa säädetyt ehdot eivät enää täyty, tuen keskeyttämistä ei jatketa.

8. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Kalastuksen kieltäminen

104 artikla

Kalastuksen kieltäminen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos jäsenvaltio ei noudata monivuotisen suunnitelman täytäntöönpanoon liittyviä velvoitteitaan ja jos komissiolla on näyttöä siitä, että näiden velvoitteiden noudattamatta jättäminen muodostaa vakavan uhan asianomaisen kannan säilyttämiselle, komissio voi väliaikaisesti kieltää tuolta jäsenvaltiolta kalastukset, joihin nämä puutteet vaikuttavat.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan ja asiaankuuluvista asiakirjoista kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 10 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätydyttävä tai osoittavan selvästi, ettei tarvittavia toimenpiteitä ole pantu täytäntöön.

4. Komissio peruuttaa kalastuskiellon sen jälkeen, kun jäsenvaltio on osoittanut kirjallisesti komissiota tyydyttävällä tavalla, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

III LUKU

Kiintiöiden ja pyyntiponnistuksen alentaminen ja siirto

105 artikla

Kiintiöiden alentaminen

1. Kun komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetut kiintiöt, komissio alentaa tuon jäsenvaltion tulevia kiintiöitä.

2. Jos jäsenvaltio on ylittänyt jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta tiettyä vuonna käytettävissään olevan kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa, komissio alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina kiintiönsä ylittäneen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Liikakalastuksen laajuus suhteessa sallittuihin purettuihin määriin	Kerroin
Enintään 5 %	Liikakalastus * 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liikakalastus * 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liikakalastus * 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liikakalastus * 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liikakalastus * 1,8
Liikakalastus, jonka laajuus on yli 50 %	Liikakalastus * 2,0

Alennusta, joka on yhtä suuri kuin ylikalastus * 1,00, sovelletaan kuitenkin kaikissa liikakalastustapauksissa, jotka koskevat sallittua purkamista, joka on enintään 100 tonnia.

3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kertoimen lisäksi sovelletaan kerrointa 1,5, jos:

- jäsenvaltio on viimeisten kahden vuoden aikana toistuvasti ylittänyt kiintiönsä, osuutensa tai määräosansa tietyn kalakannan tai kalakantaryhmän osalta ja tähän liikakalastukseen on sovellettu 2 kohdassa tarkoitettuja alennuksia;
- käytettävissä olevissa tieteellisissä, teknisissä ja taloudellisissa lausunnoissa ja erityisesti tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) laatimissa selvityksissä on todettu, että ylikalastus muodostaa vakavan uhan kyseisen kannan säilymiselle; tai
- kanta kuuluu monivuotisen suunnitelman piiriin.

4. Jos kyse on jäsenvaltion käytettävissä jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta olevan kiintiön, osuuden tai määräosan ylikalastuksesta aiempina vuosina, komissio voi, asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan, 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vähentää kiintiöitä tuon jäsenvaltion tulevasta kiintiöistä ylikalastuksen tason huomioon ottamiseksi.

5. Jos kiintiötä, osuutta tai määräosaa liikaa kalastetun kalakannan tai kalakantaryhmän osalta ei voida alentaa 1 ja 2 kohdan mukaisesti, koska kyseisen jäsenvaltion käytettävissä ei ole tai ei riittävästi ole kiintiötä, osuutta tai määräosaa kalakannan tai kalakantaryhmän osalta, komissio voi, asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan, alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina tuon jäsenvaltion käytettävissä olevia kiintiöitä muiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta samalla maantieteellisellä alueella tai kaupallisesti yhtä tärkeiden kalakantojen tai kalakantaryhmien osalta alueella 1 kohdan mukaisesti.

6. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrien arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

106 artikla

Pyyntiponnistuksen alentaminen

1. Kun komissio on todennut, että jäsenvaltio on ylittänyt sille osoitetun pyyntiponnistuksen, komissio alentaa tuon jäsenvaltion tulevaa pyyntiponnistusta.

2. Jos jäsenvaltion maantieteellisellä alueella tai kalastuksessa käytettävissä oleva pyyntiponnistus ylittyy, komissio alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina tuon jäsenvaltion kyseisen maantieteellisen alueen tai kalastuksen osalta käytettävissä olevaa pyyntiponnistusta soveltamalla seuraavan taulukon mukaista kerrointa:

Käytettävissä olevaan pyyntiponnistuksen ylitys	Kerroin
Enintään 5 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,0
Yli 5 % ja enintään 10 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,1
Yli 10 % ja enintään 20 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,2
Yli 20 % ja enintään 40 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,4
Yli 40 % ja enintään 50 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 1,8
Pyyntiponnistuksen ylitys, jonka suuruus on yli 50 %	Liiallinen pyyntiponnistus * 2,0

3. Jos 2 kohdan mukaista alennusta ei voida tehdä sen suurimman sallitun pyyntiponnistuksen osalta, joka on ylittynyt, koska tällaista suurinta sallittua pyyntiponnistusta ei ole tai ei ole riittävästi kyseisen jäsenvaltion käytettävissä, komissio voi alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina jäsenvaltion samalla maantieteellisellä alueella käytettävissä olevaa pyyntiponnistusta 2 kohdan mukaisesti.

4. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevan pyyntiponnistuksen arviointitapaa koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan hyväksyä 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

107 artikla

Kiintiöiden alentaminen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi

1. Jos on näyttöä siitä, että jäsenvaltio ei noudata monivuotisten suunnitelmien kattamia kalakantoja koskevia sääntöjä ja että tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan näiden kantojen säilyttämiselle, komissio voi alentaa seuraavana vuonna tai seuraavina vuosina jonkin kalakannan tai kalakantaryhmän osalta kyseisen jäsenvaltion käytettävissä olevaa vuotuista kiintiötä, osuutta tai määräosaa siten, että se soveltaa suhteellisuusperiaatetta ottaen huomioon asianomaisille kannoille aiheutuneen vahingon.

2. Komissio ilmoittaa havainnoistaan kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa enintään 15 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa, että asianomaisia kantoja voidaan turvallisesti hyödyntää.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan ainoastaan, jos jäsenvaltio ei vastaa komission pyyntöön 2 kohdassa asetetussa määräajassa tai jos vastauksen katsotaan olevan epätydyttävä tai osoittavan selvästi, että tarvittavia toimenpiteitä ei ole pantu täytäntöön.

4. Tämän artiklan soveltamista ja erityisesti kyseessä olevien määrien määrittämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

Kiireelliset toimenpiteet

108 artikla

Kiireelliset toimenpiteet

1. Jos muun muassa komission tekemien pistokokeiden tulosten perusteella on olemassa näyttöä siitä, että jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden toteuttamat kalastustoimet ja/tai toimenpiteet heikentävät monivuotisten suunnitelmien puitteissa hyväksytyjä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä tai uhkaavat meren ekosysteemiä, ja tämä vaatii välittömiä toimia, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään kuusi kuukautta. Komissio voi tehdä uuden päätöksen kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kiireellisten toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaiseen uhkaan, ja ne voivat sisältää muun muassa seuraavia:

- asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten kalastustoiminnan keskeyttäminen;
- kalastuksen kieltäminen;

- c) yhteisön toimijoille annettava kieltä olla sallimatta asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalojen ja kalastustuotteiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista;
- d) kieltä, joka koskee asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämien kalojen ja kalastustuotteiden markkinoille saattamista tai käyttöä muihin kaupallisiin tarkoituksiin;
- e) kieltä toimittaa eläviä kaloja asianomaisten jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelystä varten;
- f) kieltä ottaa vastaan asianomaisten jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten pyytämiä eläviä kaloja muiden jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä harjoitettavaa kalanviljelystä varten;
- g) asianomaisen jäsenvaltion lipun alla purjehtiville kalastusaluksille määrättävä kieltä kalastaa muiden jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä;
- h) jäsenvaltioiden toimittamien kalastustietojen muuttaminen asianomaisella tavalla.

3. Jäsenvaltion on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö samanaikaisesti komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille. Muut jäsenvaltiot voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Komissio tekee päätöksensä 15 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

4. Kiireellisiä toimenpiteitä on sovellettava välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille, ja ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi 15 työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet sitä koskevan ilmoituksen.

6. Neuvosto voi määräenemmistöllä tehdä toisenlaisen päätöksen yhden kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsiteltäväksi.

XII OSASTO

TIEDOT

I LUKU

Tietojen analysointi ja tutkiminen

109 artikla

Tietojen analysointia koskevat yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on perustettava tietokonepohjainen tietokanta tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen tietojen varmentamista varten ja varmentamisjärjestelmä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tämän asetuksen mukaisesti kirjatut tiedot ovat täsmällisiä ja täydellisiä ja että ne toimitetaan yhteisessä kalastuspolitiikassa asetettuja määräaikoja noudattaen. Erityisesti on noudatettava seuraavaa:

- a) jäsenvaltioiden on suoritettava jäljempänä mainittujen tietojen ristiintarkastus, analyysit ja tarkistukset automaattisten tietokonepohjaisten algoritmien ja mekanismien avulla.
- i) satelliittiseurantajärjestelmän tiedot;
 - ii) kalastustoimintaa koskevat tiedot, erityisesti kalastuspäiväkirja, purkamis- ja jälleenlaivausilmoitukset sekä ennakoilmoitus;
 - iii) haltuunottoilmoituksiin, kuljetusasiakirjoihin ja myynti-ilmoituksiin sisältyvät tiedot;
 - iv) kalastuslisensseihin ja kalastuslupiin sisältyvät tiedot;
 - v) tarkastuskertomuksista saadut tiedot;
 - vi) moottoritehoa koskevat tiedot;
- b) myös seuraavat tiedot on tarvittaessa ristiintarkistettava, analysoitava ja tarkistettava:
- i) alusten paikantamisjärjestelmän tiedot;
 - ii) havaintoja koskevat tiedot;
 - iii) kansainvälisiin kalastussopimuksiin liittyvät tiedot;
 - iv) tiedot, jotka koskevat saapumista kalastusalueille, meri-alueille, joilla sovelletaan vesialueille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöä koskevia erityissääntöjä, alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen ja vastaavien järjestöjen sääntelyalueille ja kolmannen maan vesille sekä poistumista kyseisiltä alueilta;
 - v) automaattisen tunnistusjärjestelmän tiedot.

3. Varmentamisjärjestelmän avulla havaitaan välittömästi tiedoissa esiintyvät epä johdonmukaisuudet ja virheet sekä niistä puuttuvat tiedot.

4. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tietokanta osoittaa selvästi kaikki tietojen varmentamisjärjestelmän tiedoissa havaitsemat epä johdonmukaisuudet. Tietokannan on lisäksi merkittävä kaikki oikaistut tiedot ja osoitettava oikaisun syy.

5. Jos tiedoissa havaitaan epä johdonmukaisuus, asianomaisen jäsenvaltion on ryhdyttävä tarpeellisiin tutkimuksiin ja, jos on syytä epäillä, että asiassa on syyllistytty rikkomukseen, toteutettava tarvittavat toimet.

6. Jäsenvaltion on varmistettava, että tietojen vastaanotto-, tallennus- ja varmennuspäiväykset sekä havaittuja epä johdonmukaisuuksia koskevien jatkotoimien päiväykset ovat selkeästi esillä tietokannassa.

7. Jos 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei toimiteta sähköisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne tallennetaan viipymättä tietokantaan manuaalisesti.

8. Jäsenvaltioiden on laadittava kansallinen suunnitelma sellaisen varmentamisjärjestelmän toteuttamista varten, joka kattaa 2 kohdan a ja b alakohdassa luetellut tiedot ja epäjohtonmukaisuuksien seurantatoimet. Suunnitelman avulla jäsenvaltiot voivat riskinhallinnan pohjalta laatia prioriteettijärjestyksen varmentamista ja ristiintarkastuksia sekä epäjohtonmukaisuuksien myöhempiä seurantatoimia varten. Suunnitelma on toimitettava komission hyväksyttäväksi 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä. Komissio hyväksyy suunnitelmat ennen 1 päivää heinäkuuta 2012 annettuaan jäsenvaltioille mahdollisuuden korjausten tekemiseen. Myös siihen tehtävät muutokset on toimitettava vuosittain komission hyväksyttäväksi.

9. Jos komissio on omien tutkimustensa tuloksena havainnut epäjohtonmukaisuuksia tiedoissa, jotka on tallennettu jäsenvaltion tietokantaan, se voi asiakirja-aineiston esitettyään sekä jäsenvaltiota kuultuaan vaatia sitä tutkimaan epäjohtonmukaisuuden syyn ja korjaamaan tiedot, kun se on tarpeen.

10. Tässä asetuksessa tarkoitettuja jäsenvaltioiden perustamia tietokantoja ja keräämiä tietoja pidetään todistusvoimaisina kansallisessa lainsäädännössä säädetyin edellytyksin.

110 artikla

Tietoihin pääsy

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla ja sen nimeämällä elimellä on mahdollisuus kaikkien 115 artiklassa tarkoitettujen tietojen etäkäyttöön milloin tahansa ilman ennakoilmoitusta. Komissiolle on lisäksi annettava mahdollisuus kopioida nämä tiedot manuaalisesti ja automaattisesti minkä tahansa ajankohdan ja miltä kalastusalusten määrän osalta.

2. Jäsenvaltioiden on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

Näiden käyttöoikeuksien on oltava käytettävissä jäsenvaltioiden verkkosivustojen 115 artiklassa tarkoitettuina suojatussa osiossa.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa 30 päivään kesäkuuta 2012 saakka yhden tai useamman pilottihankkeen komission tai sen nimeämän elimen kanssa tämän asetuksen mukaisesti kirjattujen ja varmennettujen kalastusmahdollisuuksia koskevien jäsenvaltioiden tietojen tosiaikaisen etäkäyttömahdollisuuden tarjoamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 ja 2 kohdan soveltamista. Kun sekä komissio että asianomainen jäsenvaltio ovat tyytyväisiä pilottihankkeen tulokseen ja niin kauan kuin etäkäyttömahdollisuus toimii sovitun mukaisesti, asianomaisen jäsenvaltion ei tarvitse enää raportoida kalastusmahdollisuuksista 33 artiklan 2 ja 8 kohdassa kuvatulla tavoin. Tietojenkäyttöformaattia ja -menettelyitä on tarkasteltava ja testattava. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2012, aikovatko ne toteuttaa pilottihankkeita. Neuvosto voi 1 päivästä tammikuuta 2013 alkaen päättää jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen muusta toimittamistavasta ja -tiheydestä.

111 artikla

Tietojen vaihto

1. Kunkin lippujäsenvaltion on varmistettava asiaan kuuluvien tietojen suora sähköinen vaihto toisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission tai sen nimeämän elimen kanssa erityisesti seuraavien tietojen osalta:

- alusten seurantajärjestelmän tiedot, kun sen alukset ovat jonkun toisen jäsenvaltion vesillä;
- kalastuspäiväkirjan tiedot, kun sen alukset kalastavat jonkun toisen jäsenvaltion vesillä;
- purkuilmoitukset ja jälleenlaivausilmoitukset, kun tällaisia toimia toteutetaan jonkin toisen jäsenvaltion satamissa;
- ennakoilmoitus, jos aiottu satama on jossakin muussa jäsenvaltiossa.

2. Kunkin rannikkojäsenvaltion on varmistettava asiaan kuuluvien tietojen suora sähköinen vaihto toisten jäsenvaltioiden ja tarvittaessa komission tai sen nimeämän elimen kanssa erityisesti lähettämällä:

- myynti-ilmoitusten tiedot lippujäsenvaltiolle, kun ensimyynti on tapahtunut jonkun toisen jäsenvaltion kalastusaluksesta käsin;
- haltuunottoilmoituksen tiedot, kun kalat varastoidaan jäsenvaltioon, joka ei ole lippujäsenvaltio eikä jäsenvaltio, jossa purkamisen tapahtuu;
- myynti-ilmoitusten ja haltuunottoilmoituksen tiedot jäsenvaltiolle, jossa purkamisen on tapahtunut.

3. Tämän luvun soveltamista, erityisesti tietojen laadun tarkastamista, tietojen toimitusmääräaikaisten noudattamista, tietojen ristiintarkistuksia, analyysiä, tarkistamista ja vakioformaatin määrittämistä tietojen kopioimista ja vaihtoa varten koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

II LUKU

Tietojen luottamuksellisuus

112 artikla

Henkilötietojen suoja

1. Tällä asetuksella ei puututa eikä millään tavalla vaikuteta yhteisön ja kansallisen lainsäädännön säännösten mukaiseen yksilöiden suojelun tasoon henkilötietojen käsittelyssä eikä sillä muuteta erityisesti direktiivin 95/46/EY mukaisia jäsenvaltioiden velvollisuuksia niiden suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia yhteisön toimielinten ja muiden elinten velvollisuuksia niiden käsitellessä henkilötietoja tehtäviään suorittaessaan.

2. Henkilöiden oikeuksia käytetään heidän kansallisissa järjestelmissä käsiteltyjen rekisteröintitietojensa osalta sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, joka on tallentanut heidän henkilötietonsa, ja erityisesti direktiivin 95/46/EY täytäntöönpanosääntönsä mukaisesti, ja heidän yhteisön järjestelmissä käsiteltyjen rekisteröintitietojensa osalta asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

113 artikla

Ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuuden luottamuksellisuus

1. Jäsenvaltiot ja komissio toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen mukaisesti kerätyt ja vastaanotettuja tietoja käsitellään sovellettavia ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä noudattaen.

2. Jäsenvaltioiden ja komission keskenään vaihtamia tietoja ei saa välittää muille kuin sellaisille jäsenvaltioiden tai yhteisön toimielinten palveluksessa oleville henkilöille, joiden työtehtävät edellyttävät niihin tutustumista, paitsi jos ne toimittaneet jäsenvaltiot antavat siihen nimenomaisen suostumuksensa.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa käyttää mihinkään muuhun kuin tässä asetuksessa säädettyyn tarkoitukseen, jolleivät tiedot toimittaneet viranomaiset anna nimenomaista suostumustaan käyttää tietoja muihin tarkoituksiin, ja edellyttäen, ettei tiedot vastaanotaneen viranomaisen jäsenvaltiossa voimassa olevissa säännöksissä kiellä tällaista tietojen käyttöä.

4. Tietoihin, jotka toimitetaan tätä asetusta sovellettaessa toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuinten, muiden viranomaisten ja komission tai sen nimeämän elimen palveluksessa oleville henkilöille ja joiden paljastaminen tuottaisi vahinkoa

- henkilötietojen suojaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaiselle yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojalle;
- luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisille eduille, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet;
- tuomioistuinkäsittelylle ja oikeudellisten neuvojen antamiselle; tai
- tarkastus- ja tutkintatoimien laajuudelle,

sovelletaan sovellettavia luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä. Tiedot voidaan antaa aina, jos tämä on tarpeellista yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisen lopettamiseksi tai kieltämiseksi.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot nauttivat samaa suojaa, joka vastaavanlaisille tiedoille taataan tiedot vastaanotaneen jäsenvaltion lainsäädännössä ja yhteisön toimielimiin sovellettavissa vastaavissa säännöksissä.

6. Tämä artikla ei estä tämän asetuksen nojalla saatujen tietojen käyttöä oikeus- tai syytetoimissa, jotka on myöhemmin pantu vireille yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi. Tiedot lähettäneen jäsenvaltion toimivaltaisille

viranomaisille on ilmoitettava kaikista tapauksista, joissa mainittuja tietoja on käytetty näihin tarkoituksiin.

7. Tämä artikla ei vaikuta velvoitteisiin, jotka johtuvat keskinäistä avunantoa rikosasioissa koskevista kansainvälisistä yleissopimuksista.

III LUKU

Viralliset verkkosivustot

114 artikla

Viralliset verkkosivustot

1. Kunkin jäsenvaltion on tämän asetuksen soveltamiseksi perustettava ennen 1 päivää tammikuuta 2012 virallinen internetsivusto, joka sisältää 115 ja 116 artiklassa luetellut tiedot. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle virallisen verkkosivustonsa internet-osoite. Komissio voi päättää kehittää yhteiset standardit ja menettelyt, joilla varmistetaan avoin viestintä jäsenvaltioiden kesken sekä jäsenvaltioiden, yhteisön kalastusvalvontaviraston ja komission välillä, mukaan luettuna säännöllisten katsausten lähettäminen kalastustoiminnasta suhteessa kalastusmahdollisuuksiin.

2. Kunkin jäsenvaltion virallisen verkkosivuston on koostuttava julkisesta ja suojatusta osiosta. Kunkin jäsenvaltion on annettava verkkosivustolla tämän asetuksen mukaisia valvontatarkoituksia varten tarvittavat tiedot ja pidettävä ne ajan tasalla.

115 artikla

Verkkosivuston julkinen osio

Jäsenvaltioiden on verkkosivustojensa julkisessa osiossa viipymättä julkaistava seuraavat tiedot tai tarjottava suora linkki seuraaviin:

- kalastuslisenssien ja 7 artiklassa tarkoitettujen kalastuslupien myöntämisestä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten nimet ja osoitteet;
- luettelo jälleenlaivausta varten nimetyistä, 20 artiklassa tarkoitetuista satamista ja niiden aukioloajoista;
- kuukauden kuluessa monivuotisen suunnitelman voimaantulosta ja komission hyväksynnän jälkeen luettelo 43 artiklassa tarkoitetuista nimetyistä satamista ja niiden aukioloajoista sekä 30 päivän kuluessa tästä edellytykset, jotka koskevat monivuotisen soveltamissuunnitelman mukaisten lajien määrin kirjaamista ja raportoimista kunkin purkamisen yhteydessä;
- edellä 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu reaaliaikaista kalastuskieltoa koskeva päätös, jossa määritellään selkeästi sen kohteena olevien kalavesien maantieteellinen alue, kiellon kesto ja kyseisellä alueella tapahtuvaan kalastukseen kiellon aikana sovellettavat ehdot;

- e) yhteystahoja koskevat yksityiskohtaiset tiedot 14, 17, 20, 23, 62, 66 ja 68 artiklassa tarkoitettujen kalastuspäiväkirjojen, ennakkoilmoitusten, jälleenlaivausilmoitusten, purkamisilmoitusten, myynti-ilmoitusten, haltuunottoilmoitusten ja kuljetusasiakirjojen toimittamista varten;
- f) kartta, jossa esitetään 54 artiklassa tarkoitetun väliaikaisen reaaliaikaisen kalastuskiellon kohteena olevan alueen koordinaatit ja ilmoitetaan kalastuskiellon kesto ja kalastusta kyseisellä alueella kiellon aikana koskevat edellytykset;
- g) päätös 35 artiklan mukaisesta kalastuksen kieltämisestä ja kaikki tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot.

116 artikla

Verkkosivuston suojattu osio

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava, säilytettävä ja pidettävä ajan tasalla verkkosivustonsa suojatussa osiossa pääsy seuraaviin tietokantoihin ja luetteloihin:
- a) luettelot 74 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten suorittamisesta vastaavista virkamiehistä;
- b) edellä 78 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta virkamiesten laatimien tarkastus- ja tarkkailuraporttien käsittelyä varten;
- c) jäsenvaltion kalastusenseurantakeskuksen tallentamat, 9 artiklassa tarkoitettua alusten satelliittiseurantajärjestelmää koskevat tiedostot;
- d) sähköinen tietokanta, joka sisältää luettelon kaikista kalastuslisenसेistä ja tämän asetuksen mukaisesti myönnettyistä ja hallinnoiduista kalastusluvista, ja jossa asetetut ehdot sekä kaikkia voimassaolon keskeytyksiä sekä tilapäisiä ja pysyviä peruutuksia koskevat tiedot on esitettävä selkeästi;
- e) tapa, jolla mitataan 26 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu yhtäjaksoinen 24 tunnin ajanjakso;
- f) sähköinen tietokanta, joka sisältää kaikki 33 artiklassa tarkoitettujen kalastusmahdollisuuksia koskevat merkitykselliset tiedot;
- g) edellä 46 artiklassa tarkoitettujen kansalliset valvontaohjelmat;
- h) edellä 109 artiklassa tarkoitettu sähköinen tietokanta kerättyjen tietojen täydellisyyden ja laadun tarkistamista varten.
2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava:
- a) komissiota tai sen nimeämää elintä koskeva kaikkien tässä artiklassa tarkoitettujen tietojen etäkäyttömahdollisuus suojatun internetyhteyden kautta ympäri vuorokauden viikon jokaisena päivänä;
- b) suora sähköinen asiaan liittyvien tietojen vaihto muiden jäsenvaltioiden ja komission tai sen nimeämän elimen kanssa.

3. Jäsenvaltion on annettava komission virkamiehille käyttöoikeudet, jotka perustuvat komission tai sen nimeämän elimen tuottamiin sähköisiin varmenteisiin.

4. Verkkosivustojen suojatuissa osioissa olevat tiedot annetaan vain sellaisten yksittäisten käyttäjien saataville, jotka ovat saaneet joko kyseisen jäsenvaltion taikka komission tai sen nimeämän elimen tätä varten antaman valtuutuksen. Näiden henkilöiden käytettävissä olevat tiedot on rajoitettava tietoihin, joita he tarvitsevat suorittaakseen tehtävänsä ja toteuttaakseen toimia, joiden tavoitteena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, ja tietojen käytössä on näin ollen noudatettava luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä.

5. Verkkosivuston suojatuissa osioissa olevia tietoja säilytetään vain niin kauan kuin se on tätä asetusta varten välttämätöntä mutta aina vähintään kolme kalenterivuotta alkaen sitä vuotta seuraavasta vuodesta, jona tiedot on kirjattu. Henkilötietoja, joita vaihdetaan tämän asetuksen mukaisesti historiallisia, tilastollisia tai tieteellisiä tarkoituksia varten, vaihdetaan ainoastaan nimettömässä muodossa tai, jos tämä ei ole mahdollista, ainoastaan siten, että rekisteröityjen henkilöllisyys salataan.

6. Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

XIII OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO

117 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Tämän asetuksen täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään sekä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission ja sen nimeämän elimen kanssa tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi otetaan käyttöön keskinäisen avunannon järjestelmä, joka sisältää ennakkopyyntöön perustuvaa tai oma-aloitteista tiedonvaihtoa koskevat säännöt.

3. Jäsenvaltion, jossa kalastustoimintaa on harjoitettu, on toimitettava komission pyynnöstä sille kaikki asiaan kuuluvat tiedot sähköisessä muodossa samaan aikaan kuin ne toimitetaan kalastusluksen lippujäsenvaltiolle.

4. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

118 artikla

Raportointivelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on joka viides vuosi toimitettava komissiolle raportti tämän asetuksen soveltamisesta.

2. Komissio laatii jäsenvaltioiden raporttien ja omien havaintojensa perusteella viiden vuoden välein kertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissio arvioi tämän asetuksen vaikutuksia yhteiseen kalastuspolitiikkaan viiden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti, jossa esitetään säännöt, joita on käytetty laadittaessa raportteja perustiedoista.

5. Jäsenvaltioiden tämän artiklan soveltamiseksi antamien raporttien sisältöä ja muotoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 119 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

119 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklassa perustettu komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan yksi kuukausi.

XIV OSASTO

MUUTOKSET JA KUMOAMISET

120 artikla

Asetuksen (EY) N:o 768/2005 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 768/2005 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan alakohta seuraavasti:

”i) auttaa yhteisen kalastuspolitiikan valvontajärjestelmän yhdenmukaisessa täytäntöönpanossa, mukaan luettuna erityisesti

— jäsenvaltioiden valvontatoimien operatiivisen koordinaation järjestäminen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien, laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta (LIS-kalastus) koskevien valvontaohjelmien sekä kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöön panemiseksi;

— viraston tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tarkastukset 17 a artiklan mukaisesti.”

2) 5 artiklassa

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Viraston harjoittama toiminnan koordinaatio kattaa kaikkien yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien toimien valvonnan.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden välisen operatiivisen koordinaation tehostamiseksi virasto voi laatia asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa toimintasuunnitelmia ja koordinoita niiden täytäntöönpanoa.”

3) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

Komission ja jäsenvaltioiden avustaminen

Virasto avustaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistaakseen, että ne täyttävät yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaiset velvollisuutensa asianmukaisesti, yhdenmukaisesti ja tehokkaasti myös LIS-kalastuksen torjunnan osalta ja suhteissaan kolmansiin maihin. Erityisesti virasto:

a) laatii jäsenvaltioiden kalastustarkastajien kouluttajille peruskoulutusohjelman ja järjestää lisäkursseja ja seminaareja näille virkamiehille ja valvonta- tai tarkastustoi-
miin osallistuvalla muulla henkilöstöllä;

b) laatii yhteisön tarkastajille peruskoulutusohjelman, jonka he käyvät läpi ennen ensimmäistä komennustaan ja järjestää näille virkamiehille säännöllisesti lisäkoulutusta ja seminaareja;

c) toteuttaa jäsenvaltioiden pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoi-
miin liittyvien tavaroiden ja palveluiden yhteishankinnan sekä valmistelee ja koordinoi jäsenvaltioiden yhteisten pilottihankkeiden toteutuksen;

d) laatii kahden tai useamman jäsenvaltion toteuttamien yhteisten valvonta- ja tarkastustoi-
mien yhteiset toimintamenettelyt;

e) laatii perusteet valvonta- ja tarkastusresurssien vaihdolle jäsenvaltioiden tai jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kesken sekä perusteet, joilla jäsenvaltiot toimittavat tällaisia resursseja;

f) toteuttaa riskianalyysin saaliita, purettuja saaliita ja pyyntiponnistusta koskevien kalastustietojen perusteella sekä ilmoittamatta jätettyjä purettuja saaliita koskevan riskianalyysin, joka sisältää muun muassa saaliita ja tuontia koskevien tietojen vertailun vientiä ja kansallista kulutusta koskevien tietojen kanssa;

g) kehittää komission tai jäsenvaltioiden pyynnöstä yhteisiä tarkastustapoja ja -menettelyjä;

h) auttaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä noudattamaan omia ja yhteisön velvoitteita sekä kansainvälisiä velvoitteita, mukaan luettuna LIS-kalastuksen torjunta ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen puitteissa esille tulevat velvoitteet;

- i) edistää ja koordinoi yhdenmukaisten riskinhallintamenetelyjen kehittämistä toimivaltaansa kuuluvilla aloilla;
- j) koordinoi ja edistää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja yhteisiä standardeja yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen 20 päivänä marraskuuta 2009 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 (*) määriteltyjen pistokoesuunnitelmien kehittämiseksi.

(*) EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.”

- 4) Korvataan 8 artikla seuraavasti:

”8 artikla

Yhteisön valvonta- ja tarkastusvelvollisuuksien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi komission pyynnöstä jäsenvaltioiden valvonta- ja tarkastustoimet kansainvälisten valvonta- ja tarkastusohjelmien perusteella laatimalla yhteiskäyttösuunnitelmia.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.”

- 5) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpano

1. Virasto koordinoi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 95 artiklan mukaisesti vahvistettujen yksittäisten valvonta- ja tarkastusohjelmien täytäntöönpanoa yhteiskäyttösuunnitelmien kautta.
2. Virasto voi hankkia, vuokrata tai tilata 1 kohdassa tarkoitettujen yhteiskäyttösuunnitelmien täytäntöönpanoa varten tarvittavat laitteet.”

- 6) Lisätään III luvun jälkeen luku seuraavasti:

”III a LUKU

VIRASTON TOIMIVALTA

17 a artikla

Viraston virkamiesten määrääminen yhteisön tarkastajiksi

Viraston virkamies voidaan määrätä kansainvälisille vesille yhteisön tarkastajaksi asetuksen (EY) N:o 1224/2009 79 artiklan mukaisesti.

17 b artikla

Viraston toimenpiteet

Viraston on tarvittaessa

- a) laadittava yhdenmukaistettuja tarkastusstandardeja koskevia käsikirjoja;
- b) laadittava ohjeaineistoa, joka kuvastaa parhaita toimintatapoja yhteisen kalastuspolitiikan alalla, valvontaviranomaisten koulutus mukaan luettuna, ja päivitettävä sitä säännöllisesti;
- c) annettava komissiolle sen tehtäviensä hoidossa tarvitsemaa teknistä ja hallinnollista tukea.

17 c artikla

Yhteistyö

1. Jäsenvaltiot ja komissio tekevät viraston kanssa yhteistyötä ja avustavat virastoa tarvittavalla tavalla sen tehtävien suorittamisessa.
2. Viraston on yksittäisten jäsenvaltioiden erilaiset oikeusjärjestelmät asianmukaisesti huomioon ottaen helpotettava jäsenvaltioiden keskinäistä sekä jäsenvaltioiden ja komission välistä yhteistyötä yhdenmukaistettujen valvontastandardien yhteisön lainsäädännön mukaisessa kehittämisessä, ottaen huomioon jäsenvaltioiden parhaat toimintatavat ja kansainvälisesti hyväksytyt standardit.

17 d artikla

Hätäyksikkö

1. Jos komissio havaitsee omasta aloitteestaan tai vähintään kahden jäsenvaltion pyynnöstä tilanteen, joka muodostaa suoran, välillisen tai mahdollisen vakavan riskin yhteiselle kalastuspolitiikalle, ja riskiä ei voida käytettävissä olevin keinoin ehkäistä, poistaa tai pienentää taikka hallita asianmukaisella tavalla, virastolle on ilmoitettava asiasta viipymättä.
2. Viraston on tällaisen komission tekemän ilmoituksen saatuaan tai omasta aloitteestaan perustettava viipymättä hätäyksikkö ja ilmoitettava tästä komissiolle.

17 e artikla

Hätäyksikön tehtävät

1. Viraston perustama hätäyksikkö vastaa kaikkien asiaan liittyvien tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä käytettävissä olevien vaihtoehtojen määrittämisestä yhteiseen kalastuspolitiikkaan kohdistuvan riskin ehkäisemiseksi, poistamiseksi tai pienentämiseksi mahdollisimman tehokkaasti ja nopeasti.

2. Hätäyksikkö voi pyytää apua viranomaiselta tai yksityishenkilöltä, jonka asiantuntemusta katsotaan tarvittavan hätätilanteen tehokkaassa ratkaisussa.

3. Virasto toteuttaa tarvittavan koordinoinnin, jotta hätätilanne saadaan ratkaistua asianmukaisesti hyvissä ajoin.

4. Hätäyksikkö tiedottaa tarvittaessa yleisölle asiaan liittyvistä riskeistä ja toteutetuista toimenpiteistä.

17 f artikla

Monivuotinen työohjelma

1. Viraston monivuotisessa työohjelmassa on asetetaan viiden vuoden ajalle sen yleiset tavoitteet, toimeksianto, tehtävät ja suoritusindikaattorit sekä kutakin viraston toimea koskevat ensisijaiset tavoitteet. Siinä on esitettävä henkilöstöpolitiikkaa koskeva suunnitelma ja arvio budjettimäärärahoista, jotka on annettava viraston käyttöön tälle viisivuotiskaudelle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

2. Monivuotinen työohjelma on esitettävä komission kehittämän toimintojohtamisjärjestelmän ja -menettelyjen mukaisesti. Hallintoneuvosto hyväksyy sen.

3. Jäljempänä 23 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa vuotuisessa työohjelmassa on viitattava monivuotiseen työohjelmaan. Siinä on esitettävä selkeästi ne lisäykset, muutokset tai poistot, jotka on tehty edellisen vuoden työohjelmaan verrattuna, sekä edistymisen monivuotisen työohjelman yleisten tavoitteiden ja ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisessa.

17 g artikla

Meriasioita koskeva yhteistyö

Viraston on edistettävä Euroopan unionin yhdenmety meripolitiikan täytäntöönpanoa ja erityisesti tehtävä muiden elinten kanssa hallinnollisia sopimuksia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa hallintoneuvoston hyväksynnän saatuaan. Pääjohtajan on ilmoitettava asiasta komissiolle ja jäsenvaltioille tällaisten sopimusneuvottelujen varhaisessa vaiheessa.

17 h artikla

Yksityiskohtaiset säännöt

Tämän luvun täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään asetuksen (EY) N:o 2371/2002 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Nämä säännöt voivat koskea erityisesti hätätilanteeseen reagoimista koskevien suunnitelmien laadintaa, hätäyksikön perustamista ja sovellettavia käytännön menettelyjä.”

121 artikla

Muutokset muihin asetuksiin

1. Kumotaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artikla.

2. Muutetaan asetus (EY) N:o 2371/2002 seuraavasti:

a) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Yhteisön tarkastus- ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmä

Vesialueille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista valvotaan. Tämän vuoksi otetaan käyttöön yhteisön järjestelmä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvonnan puitteissa tehtävää tarkastamista ja täytäntöönpanon valvontaa varten.”

b) Kumotaan 22–28 artikla.

3. Kumotaan pohjoisen kummeliturkakannan elvytystoimenpiteistä 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 811/2004 ⁽¹⁾ 7, 8, 10, 11, 12 ja 13 artikla.

4. Kumotaan grönlanninpullasta koskevan elvytysuunnitelman vahvistamisesta Luoteis-Atlantin kalastusjärjestössä 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2115/2005 ⁽²⁾ 7 artikla.

5. Kumotaan etelänkummeliturkska- ja keisarihammerikantojen elvytystoimenpiteistä Cantabrian merellä ja Iberian niemimaan länsipuolella 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2166/2005 ⁽³⁾ IV luku.

6. Kumotaan monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampelakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Biskajanlahdella 23 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 388/2006 ⁽⁴⁾ IV luku.

7. Kumotaan monivuotisen suunnitelman vahvistamisesta kielikampelakannan kestäväksi hyödyntämiseksi Englannin kanaalin länsiosassa 7 päivänä toukokuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2007 ⁽⁵⁾ IV luku.

8. Kumotaan punakampela- ja meriantura(kielikampela)kantoja hyödyntävää kalastusta koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta Pohjanmerellä 11 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 676/2007 ⁽⁶⁾ IV luku.

⁽¹⁾ EUVL L 150, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 340, 23.12.2005, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 345, 28.12.2005, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL L 65, 7.3.2006, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 122, 11.5.2007, s. 7.

⁽⁶⁾ EUVL L 157, 19.6.2007, s. 1.

9. Kumotaan Itämeren turskakantoja ja näitä kalakantoja hyödyntäviä kalastuksia koskevasta monivuotisesta suunnitelmasta 18 päivänä syyskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1098/2007 ⁽¹⁾ 10 artiklan 3 ja 4 kohta, 11 artiklan 2 ja 3 kohta, 12, 13 ja 15 artikla, 18 artiklan 2 ja 3 kohta, 19 ja 20 artikla, 22 artiklan toinen kohta sekä 23, 24 ja 25 artikla.

10. Kumotaan Skotlannin länsipuolisen alueen sillikannan ja mainittua kalakantaa hyödyntävien kalastusten monivuotisesta suunnitelmasta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1300/2008 ⁽²⁾ 5 ja 6 artikla.

11. Kumotaan turskakantoja ja turskakantoja hyödyntävää kalastustoimintaa koskevan pitkän aikavälin suunnitelman vahvistamisesta 18 päivänä joulukuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1342/2008 ⁽³⁾ 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28 ja 29 artikla.

122 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 2847/93, lukuun ottamatta sen 6, 8 ja 11 artiklaa, jotka kumotaan siitä päivästä lukien, jona tämän asetuksen 14, 21 ja 23 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt tulevat voimaan, ja lukuun ottamatta sen 5 artiklaa, 9 artiklan 5 kohtaa sekä 13, 21 ja 34 artiklaa, jotka kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

2. Kumotaan asetus (EC) N:o 1627/94 siitä päivästä lukien, jona tämän asetuksen 7 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt tulevat voimaan.

3. Kumotaan asetus (EY) N:o 1966/2006 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 2009.

123 artikla

Viittaukset

Viittauksia kumottuihin asetuksiin ja 121 artiklan mukaisesti kumottuihin säännöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

XIV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

124 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010.

- Tämän asetuksen 33 artiklan 6 ja 9 kohtaa, 37, 43, 58, 60, 61, 63, 67, 68, 73, 78 ja 84 artiklaa, 90 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa, 93 ja 117 artiklaa sekä 121 artiklan 3-11 kohtaa sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2011 lukien;
- tämän asetuksen 6, 7, 14, 21 ja 23 artiklaa sovelletaan kuitenkin siitä päivästä lukien, jona niiden täytäntöönpanoa koskevat säännöt tulevat voimaan;
- tämän asetuksen 92 artiklaa sovelletaan kuitenkin kuuden kuukauden kuluttua sen täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen voimaantulosta.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. ERLANDSSON

⁽¹⁾ EUVL L 248, 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 344, 20.12.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 20.

LIITE I

**TARKASTUKSIA KOSKEVAT YKSITTÄISET VERTAILUARVOT
MONIVUOTISTEN SUUNNITELMIEN OSALTA***Tarkoitus*

1. Kunkin jäsenvaltion on asetettava tarkastuksille erityiset vertailuarvot tämän liitteen mukaisesti.

Strategia

2. Kalastustoimien tarkastukset ja valvonta on keskitettävä kalastusaluksiin, jotka todennäköisesti pyytävät monivuotisen suunnitelman alaan kuuluvia lajeja. Monivuotisen suunnitelman kattamien lajien kuljetuksia ja kaupan pitämistä koskevia satunnaistarkastuksia käytetään lisäksi ristiintarkastusmekanismina, jolla testataan tarkastusten ja valvonnan tehokkuutta.

Tärkeysjärjestys

3. Eri pyydystyyppit asetetaan erilaiseen tärkeysjärjestykseen riippuen siitä laajuudesta, jolla kalastusmahdollisuuksia koskevia rajoituksia laivastoihin sovelletaan. Sen vuoksi kunkin jäsenvaltion on vahvistettava oma tärkeysjärjestyksensä.

Tavoitteita koskevat vertailuarvot

4. Jäsenvaltioiden on pantava tarkastussuunnitelmansa täytäntöön kuukauden kuluessa monivuotisesta suunnitelmasta annetun asetuksen voimaantulosta ottaen huomioon jäljempänä asetetut tavoitteet.

Jäsenvaltioiden on eriteltävä ja kuvattava, mitä pistokoestrategiaa sovelletaan.

Komissio saa pyynnöstä käyttöönsä jäsenvaltion käyttämän pistokoesuunnitelman.

- a) Tarkastusten taso satamissa

Pääsääntöisesti olisi saavutettava vähintään sellainen tarkkuus, joka saataisiin yksinkertaisella satunnaisotannalla, jos tarkastukset kattavat 20 painoprosenttia kaikista monivuotisen suunnitelman kattamien lajien puretuista saaliista jäsenvaltiossa.

- b) Kaupan pitämistä koskevien tarkastusten taso

Huutokaupassa myytäväksi tarjotuista monivuotisen suunnitelman kattamista lajeista on tarkastettava 5 prosenttia.

- c) Merellä tehtävien tarkastusten taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen. Merellä käytettävien vertailuarvojen on viitattava valvontapäivien lukumäärään merellä kalastuksenhoitoalueilla; erityisalueiden valvontapäiville voidaan vahvistaa erillinen vertailuarvo.

- d) Ilmavalvonnan taso

Joustava vertailuarvo: vahvistetaan kunkin alueen kalastustoiminnan yksityiskohtaisen analysoinnin jälkeen ottaen huomioon jäsenvaltion käytettävissä olevat resurssit.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (ETY) N:o 2847/93	Tämä asetetus
1 artiklan 1 kohta	1 ja 2 artikla
1 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta
1 artiklan 3 kohta	2 artikla
2 artikla	5 artikla
3 artikla	9 artikla
4 artiklan 1 kohta	5 artikla
4 artiklan 2 kohta	75 artikla
5 artiklan a ja b alakohta	74 artikla
5 artiklan c alakohta	8 artikla
6 artikla	14, 15 ja 16 artikla
7 artikla	17 ja 18 artikla
8 artikla	23, 24 ja 25 artikla
9 artiklan 1, 2, 3, 4, 4 a, 5, 6, 7, 8 ja 9 kohta	62, 63, 64, 65 ja 68 artikla
9 artiklan 4 b ja 5 kohta	66 ja 67 artikla
11 artikla	20, 21 ja 22 artikla
13 artikla	68 artikla
14 artikla	59 artikla
15 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	33 ja 34 artikla
15 artiklan 3 kohta	36 artikla
16 artikla	117 artikla
17 artikla	5 artikla
19 artikla	112 ja 113 artikla
II A osasto	IV osaston 1 luvun 2 jakso
20 artiklan 1 kohta	47 artikla
20 artiklan 2 kohta	49 artikla
21 artiklan 1 kohta	33 artikla
21 artiklan 2 kohta	35 artikla
21 artiklan 3 kohta	36 artikla
21 artiklan 4 kohta	37 artikla
21 a artikla	35 artikla
21 b artikla	34 artikla
21 c artikla	36 artikla
23 artikla	105 artikla
V osasto	IV osaston II luku ja 109 artikla
28 artiklan 1 kohta	56 artikla
28 artiklan 2 kohta	57 ja 70 artikla
28 artiklan 2 a kohta	56 artikla
29 artikla	96, 97, 98 ja 99 artikla
30 artikla	102 artikla
31 artiklan 1 ja 2 kohta	89 ja 90 artikla
31 artiklan 4 kohta	86 artikla

32 artiklan 1 kohta	85 artikla
32 artiklan 2 kohta	88 artikla
33 artikla	86 artikla
34 artikla	117 artikla
34 a artikla	117 artikla
34 b artikla	98 artikla
34 c artikla	95 artikla
35 artikla	118 artikla
36 artikla	119 artikla
37 artikla	112 ja 113 artikla
38 artikla	3 artikla
39 artikla	122 artikla
40 artikla	124 artikla
Asetus (EY) N:o 1627/94	Tämä asetus
Koko asetus	7 artikla
Asetus (EY) 847/96	Tämä asetus
5 artikla	106 artikla
Asetus (EY) N:o 2371/2002	Tämä asetus
21 artikla	1 ja 2 artikla
22 artiklan 1 kohta	6, 7, 8, 9, 14 ja 75 artikla
22 artiklan 2 kohta	58, 59, 62, 68 ja 75 artikla
23 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 ja 5 kohta sekä 11 artikla
23 artiklan 4 kohta	105 ja 106 artikla
24 artikla	5 artikla, VII osasto sekä 71 ja 91 artikla
25 artikla	VII osaston III ja IV luku sekä 89 artikla
26 artiklan 1 kohta	96 artikla
26 artiklan 2 kohta	108 artikla
26 artiklan 4 kohta	36 artikla
27 artiklan 1 kohta	96–99 artikla
27 artiklan 2 kohta	101 ja 102 artikla
28 artiklan 1 kohta	117 artikla
28 artiklan 3 kohta	80, 81 ja 83 artikla
28 artiklan 4 kohta	79 artikla
28 artiklan 5 kohta	74 artikla
Asetus (EY) N:o 811/2004	Tämä asetus
7 artikla	14 artiklan 2 kohta
8 artikla	17 artikla
10 artikla	14 artiklan 3 kohta
11 artikla	44 artikla
12 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 2166/2005	Tämä asetus
9 artikla	14 artiklan 3 kohta
10 artikla	60 artiklan 1 kohta
12 artikla	44 artikla
13 artikla	60 artiklan 6 kohta

Asetus (EY) N:o 2115/2005	Tämä asetus
7 artikla	14 artiklan 3 kohta
Asetus (EY) N:o 388/2006	Tämä asetus
7 artikla	14 artiklan 3 kohta
8 artikla	60 artiklan 1 kohta
10 artikla	44 artikla
11 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 509/2007	Tämä asetus
6 artikla	14 artiklan 3 kohta
8 artikla	44 artikla
9 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 676/2007	Tämä asetus
10 artikla	14 artiklan 2 kohta
11 artikla	14 artiklan 3 kohta
12 artikla	60 artiklan 1 kohta
14 artikla	44 artikla
15 artikla	60 artiklan 6 kohta
Asetus (EY) N:o 1098/2007	Tämä asetus
15 artikla	14 artiklan 3 kohta
19 artikla	60 artiklan 1 kohta
24 artikla	46 artikla
Asetus (EY) N:o 1342/2008	Tämä asetus
19 artiklan 1 kohta	109 artiklan 2 kohta
19 artiklan 2 kohta	115 artikla
20 artikla	60 artikla
22 artikla	42 artikla
23 artikla	46 artikla
24 artikla	17 artikla
25 artikla	43 artikla
26 artikla	14 artiklan 2 kohta
27 artikla	44 artikla
28 artikla	60 artiklan 6 kohta